

UNLOCKING THE TRUTH

COME OVER TO THE OTHER SIDE

ΜΑΥΡΕΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ

Όταν οι θεοί ζητάνε αίμα

Ο ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΤΟΥ H.P. LOVECRAFT

ΑΣΤΡΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ

Τα ταξίδια του πνεύματος. Αφήνοντας πίσω το σώμα

Οι άγγελοι της Μονς * Gremlins * Μονόκεροι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το Unlocking the Truth σας καλωσορίζει
σε ένα νέο ταξίδι στην «άλλη πλευρά»

11 Ματίνα Μαντά

Μαύρες Αιρέσεις: Όταν οι Θεοί Ζητάνε Αίμα

17 Αγγελής Μπεκιάρης

Αστρική Προβολή – Αφήνοντας Πίσω το Σώμα

23 Έρικ Σμυρναιός

Gremlins

29 Νίκος Αποστολόπουλος

Οι Άγγελοι της Mons

37 Δήμητρα Παράσχου

Ο Ψυχολογικός Κόσμος του Howard Phillips Lovecraft

45 Στάθης Γλιάτης

Μονόκεροι – Μόνο στα Παραμύθια ή Μήπως Όχι

ΜΟΝΙΜΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

3 Cosmos News

7 Μυστήρια από την Αρχαιότητα

9 Ψυχικά Έρευναι

51 Στενές Επαφές

55 Ο Ελληνικός Τύπος στην Υπηρεσία του Παραφυσικού

57 Αποφθέγματα Μεγάλων Προσωπικοτήτων

Το Unlock the Truth, είναι ένα τετραμηνιαίο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα περιοδικό που διανέμετε ΔΩΡΕΑΝ από την Ερ.Ε.Ν.Ζω, και ασχολείται με την έρευνα του αγνώστου και των ανεξήγητων φαινομένων. Ολόκληρο το έργο στηρίζεται αποκλειστικά σε δωρεάν παραχώρηση υλικού (προσωπικές έρευνες, κείμενα, φωτογραφίες) ερευνητών, οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο χώρο της εναλλακτικής αναζήτησης. Οι παραπομπές σε ιστοσελίδες δεν αποτελούν διαφημιστικό μήνυμα, καθώς είναι blog μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, και δημοσιεύονται δωρεάν. ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Κείμενα, γραφικά, λογότυπα, φωτογραφίες, αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία και ως συλλογικό έργο προστατεύεται κατά τις σχετικές διατάξεις του ελληνικού δικαίου, του ευρωπαϊκού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Η μη τήρηση των ανωτέρω επισύρει τις κυρώσεις του Ν. 2121/1993, άρθρο 66. Τα άρθρα που υπογράφονται δεν εκπροσωπούν υποχρεωτικά την άποψη του περιοδικού.

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Νίκος Αποστολόπουλος

ΒΟΗΘΟΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗ
Γιάννης Σφινγκάκης
Δήμητρα Καλλινίκου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
Μαρία Καμπουρέλη
Rosmary Andonelos

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
Νίκος Αποστολόπουλος

Σ'ΑΥΤΟ ΤΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΓΡΑΦΟΥΝ
Ματίνα Μαντά
Αγγελής Μπεκιάρης
Έρικ Σμυρναίος
Νίκος Αποστολόπουλος
Δήμητρα Παράσχου
Στάθης Γλιάτης

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ – ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
Θανάσης Βέμπος
Απόστολος Χειρδάρης
Γιώργος Λεκάκης
Μηνάς Τσικριτσής
Αντώνης Αντωνιάδης
Δημήτρης Μακριδόπουλος
Ματθαίος Αικατερινίδης
Παναγιώτα Πρέκα Παπαδήμα
Γιώργος Χαραλαμπίδης
Ειρήνη Σπανοπούλου
Στελίνα Μαργαριτίδου
Σταυρούλα Κωνσταντοπούλου
Χαράλαμπος Κουτσιαύτης

Email:
UtTmagazine2017@gmail.com

Ειδική ομάδα για τη διερεύνηση των UFO ιδρύει το Πεντάγωνο των ΗΠΑ

Τη δημιουργία μιας ειδικής ομάδας διερεύνησης «αγνώστων εναερίων φαινομένων» (όπως χαρακτηρίζονται πλέον, UAP-τα γνωστά από παλιά ΑΤΙΑ ή UFO) ανακοίνωσε το Πεντάγωνο των ΗΠΑ. Όπως αναφέρεται στη σχετική ανακοίνωση, η έγκριση για τη δημιουργία της UAPTF (Unidentified Aerial Phenomena Task Force) δόθηκε από τον υφυπουργό Άμυνας Ντέιβιντ Νόρκουϊστ στις 4 Αυγούστου. Η ομάδα αυτή θα υπάγεται στο υπουργείο Ναυτικού. Σύμφωνα με την ανακοίνωση, η ομάδα αυτή δημιουργήθηκε για τη «βελτίωση της κατανόησης και την απόκτηση στοιχείων για τη φύση και την προέλευση των UAP (unidentified aerial phenomena). Αποστολή της task force είναι ο εντοπισμός, η ανάλυση και η καταχώρηση UAP που θα μπορούσαν να αποτελέσουν εν δυνάμει κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια των ΗΠΑ...το υπουργείο Άμυνας και τα στρατιωτικά υπουργεία λαμβάνουν πολύ στα σοβαρά οποιοσδήποτε εισβολές από αεροσκάφη που δεν έχουν άδεια στους χώρους εκπαίδευσης ή στον εναέριο χώρο μας και εξετάζουν κάθε αναφορά. Αυτό περιλαμβάνει εξετάσεις εισβολών που αναφέρονται αρχικά ως UAP όταν ο παρατηρητής δεν μπορεί άμεσα να ταυτοποιήσει τι ακριβώς βλέπει». Η δημιουργία της UAPTF εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο προσπάθειας διερεύνησης των περιστατικών με άγνωστης ταυτότητας ιπτάμενα αντικείμενα που έχουν παρατηρηθεί από τις αμερικανικές ένοπλες δυνάμεις.

Στοιχεία δείχνουν ότι είμαστε μάλλον από άλλο Γαλαξία

Σχεδόν τα μισά δομικά συστατικά του ηλιακού μας συστήματος προέρχονται από άλλους γαλαξίες, έτη φωτός μακριά, σύμφωνα με διεθνή επιστημονική έρευνα που δημοσιεύτηκε στο Monthly Notices of the Royal Astronomical Society. «Τα μισά από τα άτομα που συνθέτουν τους πλανήτες, τον Ήλιο και φυσικά όλους τους ανθρώπους, δεν σχηματίστηκαν στο δικό μας γαλαξία, αλλά σε άλλους γαλαξίες, έτη φωτός μακριά», εξηγεί ο Κλοντ-

Αντρέ Φοσέρ-Γκιγκέρ του Weinberg College of Arts and Sciences. Αρχικά, από τα 94 χημικά στοιχεία που απαντώνται στη φύση, μόνο το υδρογόνο και το ήλιο υπήρχαν σε πληθώρα στο Σύμπαν. Τα υπόλοιπα 92 σχηματίστηκαν σε βάθος δισεκατομμυρίων ετών, στους πυρήνες των άστρων, με τη βοήθεια της πυρηνικής σύντηξης. Στη συνέχεια, οι εκρήξεις των μεγαλύτερων άστρων [supernova] εμπλούτισαν τον διαστρικό χώρο με βαρύτερα στοιχεία όπως ο άνθρακας, ο σίδηρος και το νάτριο, από τα οποία αποτελείται το σχετικά «νέο» ηλιακό μας σύστημα, ηλικίας μόλις 5 δισεκατομμυρίων ετών και όλα όσα το αποτελούν. Όπως έδειξαν οι επιστήμονες, οι εκρήξεις των supernova είναι τόσο ισχυρές, που μπορούν να «σπρώξουν» τα βαρύτερα αυτά άτομα, από τον έναν Γαλαξία στον άλλο. «Ένα πολύ μεγάλο μέρος της πρώτης ύλης του Γαλαξία μας, είναι πιθανό να έφτασε ως εδώ από γειτονικούς γαλαξίες, πάνω σε ισχυρούς αστρικούς ανέμους (...) θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε τους εαυτούς μας διαγαλαξιακούς μετανάστες», σημειώνει ο αστροφυσικός Ντάνιελ Αλκάζαρ, του πανεπιστημίου Northwestern, στο Ιλινόι. Η νέα διεθνής έρευνα υποδεικνύει πως η διασπορά των στοιχείων γίνεται σε πολύ μεγαλύτερη ακτίνα από ότι αρχικά πιστευόταν. Τα αποτελέσματα της έρευνας βέβαια, αφορούν στο «ελάχιστο» 4,9% της συνολικής ύλης του Σύμπαντος, μιας και το υπόλοιπο 95,1% αποτελείται από την περίφημη σκοτεινή ύλη και τη σκοτεινή ενέργεια, για τις οποίες δεν γνωρίζουμε σχεδόν τίποτα. Η έρευνα δημοσιεύθηκε στο επιστημονικό περιοδικό Monthly Notices of the Royal Astronomical Society και είναι διαθέσιμη στην ιστοσελίδα arXiv.org.

Πλησιάζει τον Άρη το πρώτο ελικόπτερο της NASA

Πρόκειται για το ελικόπτερο της NASA που βρίσκεται καθ' οδόν προς τον πλανήτη Άρη. Για πρώτη φορά από την έναρξη του ταξιδιού του ενεργοποιήθηκε με επιτυχία, γεμίζοντας τις μπαταρίες του εντός του διαστημοπλοίου που το μεταφέρει εκατομμύρια χιλιόμετρα μακριά μας, προς τον Άρη. Το ελικόπτερο με την ονομασία Ingenuity είναι το πρώτο ελικόπτερο που έχει σχεδιαστεί για να πετά σε έναν άλλο πλανήτη. Αυτή τη στιγμή ταξιδεύει στον Κόκκινο Πλανήτη εντός της διαστημοσυσκευής Mars 2020 Perseverance της NASA. Το ταξίδι ξεκίνησε στις 30 Ιουλίου και αναμένεται ότι η διαστημοσυσκευή θα προσεδαφιστεί στον Άρη στις 18 Φεβρουαρίου 2021. Λίγο μετά την προσεδάφιση το ελικόπτερο Ingenuity θα αποκολληθεί από το ρόβερ, θα κατεβεί στην επιφάνεια του Κόκκινου Πλανήτη και θα κάνει μερικές πρωτοποριακές δοκιμαστικές πτήσεις. Στις 7 Αυγούστου, οι έξι μπαταρίες ιόντων λιθίου του ελικοπτερου ενεργοποιήθηκαν και φορτίστηκαν για πρώτη φορά στο διάστημα. Το ελικόπτερο ζυγίζει μόλις 1,8 κιλά.

Τηλεσκόπιο εντόπισε μυστηριώδη πηγή σημάτων από το διάστημα, αλλά όχι από εξωγήινους.

Στον Καναδά ένα τηλεσκόπιο εντόπισε μία μυστηριώδη πηγή σημάτων από το διάστημα που ονομάζονται Fast Radio Bursts. Όπως εξηγεί το Gizmodo μάλιστα, πρόκειται για τα πρώτα επαναλαμβανόμενα Fast Radio Bursts. Τι είναι τα Fast Radio Bursts, τι γνωρίζουμε για το συγκεκριμένο FRB, και τι μπορεί να σημαίνει αυτό. Τα Fast Radio Bursts είναι μικρής διάρκειας

εκπομπές ραδιοσυχνοτήτων που προέρχονται από το μακρινό διάστημα. Μετά την αρχική τους ανακάλυψη το 2001, αστρονόμοι έχουν καταγράψει περισσότερα τέτοια γεγονότα, αρχικά με σποραδικό ρυθμό και πλέον με πιο συχνό με τη βοήθεια του Canadian Hydrogen Intensity Mapping Experiment Fast Radio Burst (CHIME/FRB) Project. Αν και στο παρελθόν οι επιστήμονες έχουν ανακαλύψει επαναλαμβανόμενα FRBs, το πιο πρόσφατο που έχει και την κωδική ονομασία FRB 180916.J0158+65, είναι η πρώτη γνωστή εκπομπή σε τακτά χρονικά διαστήματα. Πέρυσι, το CHIME/FRB ανέφερε ότι ανακάλυψε οκτώ νέες πηγές FRB, συμπεριλαμβανομένης αυτής που επαναλαμβάνεται και η οποία τοποθετείται σε ένα σχετικά κοντινό σπειροειδή γαλαξία. Από τον Σεπτέμβριο του 2018 έως τον Νοέμβριο του 2019, το πείραμα ανίχνευσε 28 εκπομπές από τον FRB 180916.J0158+65, σύμφωνα με το Gizmodo που επικαλείται σχετικό έγγραφο. Με βάση τις στατιστικές δοκιμές τις οποίες διεξάγουν επιστήμονες με επικεφαλής τον μεταπτυχιακό φοιτητή Dongzi Li του Καναδικού Ινστιτούτου Θεωρητικής Αστροφυσικής, ο FRB 180916.J0158+65 εκπέμπει σήμα περίπου κάθε 16 μέρες. Τι μπορεί να σημαίνει αυτό. Το γεγονός ότι το FRB έχει συνολικό κύκλο 16 ημερών, αλλά στις τέσσερις μέρες τα σήματα ποικίλλουν από μηδενικά έως πολλαπλά, υποδεικνύει ότι η πηγή μπορεί να περιστρέφεται γύρω από ένα τεράστιο αντικείμενο (όπως η μαύρη τρύπα χαμηλής μάζας) που πιθανώς διεγείρει ή εκκλείπει την εκπομπή του σήματος με βάση τη διάρκεια της τροχιάς. Μια ξεχωριστή μελέτη υποδηλώνει ότι το FRB παράγεται από ένα αστέρι νετρονίων σε ένα δυαδικό σύστημα με ένα πολύ πιο ογκώδες αστέρι. Πρόκειται για εξωγήινους; Σχεδόν σίγουρα όχι. Τα σήματα είναι ένα σημάδι ενεργητικών γεγονότων που βρίσκονται στην ακραία κλίμακα του Κόσμου. Ακόμα και ένα εξαιρετικά ευφυές είδος θα ήταν πολύ απίθανο να παράγει τέτοιες ενέργειες. Και δεν υπάρχει μέχρι στιγμής κανένα ανιχνεύσιμο μοτίβο που να υποδηλώνει ότι υπάρχει κάτι τέτοιο.

Ανακαλύφθηκε ξίφος Βίκινγκ σε τάφο ηλικίας 1000 ετών

Νορβηγικοί αρχαιολόγοι ανακάλυψαν έναν τάφο 1000 ετών που περιείχε ένα σπάνιο σπαθί δίπλα στο σώμα ενός Βίκινγκ πολεμιστή. Η ανακάλυψη έγινε σε ένα χωριό που βρίσκεται στην ευρωπαϊκή οδό E39, περίπου 12 χιλιόμετρα νότια του δημοτικού κέντρου Kyrksæterøra στο δήμο Heim του νομού Trøndelag της Νορβηγίας. Κατά τη διάρκεια πρόσφατων εργασιών επέκτασης του δρόμου στη διαδρομή E39, ανακαλύφθηκαν τέσσερις τάφοι,

με τον έναν να αποδίδεται σε έναν τοπικό πολεμιστή του 8ου ή 9ου αιώνα, που ήταν θαμμένος τελετουργικά με το δόρυ, το τσεκούρι, την ασπίδα και το σπαθί του. Ο Δρ. Raymond Sauvage, αρχαιολόγος στο Μουσείο του Πανεπιστημίου NTNU και υπεύθυνος έργου για την ανασκαφή του πολεμιστή των Βίκινγκ, δήλωσε στο Science Norway ότι πιστεύει ότι αυτή η ταφή είναι μια έκφραση του «πόσο σημαντικοί ήταν οι πρόγονοι της οικογένειας σε ένα αγρόκτημα στους χρόνους των Βίκινγκ». Στην ίδια τάφο με τον τάφο του πολεμιστή, οι ερευνητές ανακάλυψαν τα αποτεφρωμένα λείψανα μιας γυναίκας μαζί με μια «οβάλ καρφίτσα, ένα ψαλίδι και χάντρες». Ανέκτησαν επίσης πολλά περισσότερα οστά από τα φυσιολογικά, συμπεριλαμβανομένων των οστών πουλιών. Μια θεωρία είναι ότι τα οστά θα μπορούσαν να είχαν «μαγικές ιδιότητες» και ότι έπαιζαν πιθανώς σημαντικό ρόλο στο τελετουργικό ταφής των Βίκινγκ. Σύμφωνα με το άρθρο Science Norway, ο αρχαιολόγος Astrid Kviseth που τελικά σήκωσε το σπαθί από τον 1000χρονο τάφο του και το έβαλε στο ειδικά προετοιμασμένο κουτί του, είπε ότι ενώ δεν ήξερε ακριβώς πόσο βαρύ θα ήταν το σπαθί, «είχε αρκετό βάρος» και ότι θα πρέπει να είσαι «αρκετά δυνατός για να μπορείς να χρησιμοποιήσεις αυτό το σπαθί!». Για τους Βίκινγκς, τα σπαθιά ήταν εξαιρετικά ιερά, τα ονόμαζαν κειμήλια και μεταβιβάζονταν από πατέρα σε γιο για γενιές. Στην εποχή των Βίκινγκ, τα σπαθιά ήταν σαφή σύμβολα κατάστασης των ελίτ πολεμιστών. Δεδομένου ότι τα ξίφη ήταν τόσο δύσκολο να σφυρηλατηθούν, ήταν ακριβά και έτσι τα ξίφη ήταν σπάνια ακόμη και στους χρόνους των Βίκινγκ.

Αρχαίο θαλάσσιο τέρας ανακαλύφθηκε στο Hull of King's Ship

Κατά τη διάρκεια του θερινού ηλιοστασίου του 1495 μ.Χ., η βασιλική ναυαρχίδα Γκρίμπσουντεν του Δανού βασιλιά Χανς, βυθίστηκε όταν έπλεε από την Κοπεγχάγη στο Κάλμαρ της Σουηδίας, όπου επρόκειτο να συναντήσει τον Στεν Στουρ τον Πρεσβύτερο. Το ναυάγιο ανακαλύφθηκε από αθλητές δύτες στη δεκαετία του 1970, αλλά αγνοώντας τη σημασία του, δεν ειδοποίησαν τους αρχαιολόγους μέχρι το 2000. Το ναυάγιο του Γκρίμπσουντεν, από τα τέλη της μεσαιωνικής περιόδου, ήρθε στην προσοχή των μέσων ενημέρωσης όταν οι αρχαιολόγοι διέσωσαν μια υπέροχα καλά διατηρημένη ξύλινη κεφαλή από ένα τέρας, σαν δράκος, από την πρύμνη του πλοίου, και το έφερε στην επιφάνεια, πιθανώς το μόνο που έμεινε στον κόσμο από ένα πλοίο του 15ου αιώνα. Θαμμένοι σε λάσπη στην αρχαία γάστρα του πλοίου, οι αρχαιολόγοι ανακάλυψαν ένα βαρέλι που περιέχει στο εσωτερικό του τον σκελετό του αρχαίου θαλάσσιου τέρατος μήκους δύο μέτρων (6,56 πόδια). Έχοντας εφαρμόσει ανάλυση DNA στα λείψανα του θαλάσσιου τέρατος, ερευνητές στο Πανεπιστήμιο Lund της Σουηδίας ανακοίνωσαν ότι τα λείψανα προέρχονται από έναν οξύρρυγχου του Ατλαντικού. Φαίνεται ότι ο Βασιλιάς Χανς είχε ως στόχο να επιδείξει τόσο τη δύναμη όσο και το μεγαλείο του στον Στεν Στουρ, παρουσιάζοντας τα γιγαντιαία ψάρια, αλλά το Γκρίμπσουντεν έπιασε φωτιά και βυθίστηκε, παίρνοντας μαζί του τον σκελετό του τέρατος που παρέμεινε στην κοίτη της Βαλτικής για πάνω από πεντακόσια χρόνια. Ο οξύρρυγχος του Ατλαντικού είναι ένα προϊστορικό ψάρι που υπάρχει εδώ και περισσότερα από 120 εκατομμύρια χρόνια.

Παλάτι του 7ου ή 8ου αιώνα π.Χ. ανακαλύφθηκε στην Ιερουσαλήμ

Ισραηλινοί αρχαιολόγοι ανακάλυψαν αποδείξεις για την ύπαρξη ενός «υπέροχου παλατιού» από την εποχή του Εβραϊκού Βασιλείου της βιβλικής εποχής στην Ιερουσαλήμ. Τα περίτεχνα σκαλιστά πέτρινα κτίσματα που σχετίζονται με αυτό το κτίριο βρέθηκαν περίπου τρία χλμ. νοτίως της Παλαιάς Πόλης της Ιερουσαλήμ. Το παλάτι, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των αρχαιολόγων, χτίστηκε στον 8ο ή τον 7ο αιώνα π.Χ. Η αρμόδια υπηρεσία εξέφρασε μεγάλη έκπληξη επειδή βρέθηκαν δύο κιονόκρανα, τακτοποιημένα, που όμως είχαν θαφτεί. Εκτιμάται πάντως ότι το κτίριο καταστράφηκε πιθανότατα κατά την πολιορκία της Ιερουσαλήμ το 587 π.Χ. από τους Βαβυλώνιους.

Αρχαίες μυστηριώδεις πέτρινες δομές βρέθηκαν στη Σαουδική Αραβία

Η προ-ισλαμική ιστορία της Σαουδικής Αραβίας έχει ερευνηθεί ελάχιστη και μόνο τα τελευταία χρόνια οι αρχαιολόγοι άρχισαν να ερευνούν τις τεράστιες ερήμους της χώρας. Οι ειδικοί έχουν βρει πάνω από 100 μυστηριώδεις πέτρινες κατασκευές που είναι από τις παλαιότερες που έχουν βρεθεί ποτέ, ακόμη και παλαιότερες από τις πυραμίδες. Αυτές οι πρόσφατα ανακαλυφθείσες μυστηριώδεις

πέτρινες κατασκευές που βρέθηκαν στις ερήμους της Σαουδικής Αραβίας παρέχουν στους επιστήμονες νέες γνώσεις για τη ζωή στον αρχαίο κόσμο κατά τη μετάβαση από την ποιμαντική νομαδική ζωή στη νεολιθική κοινωνία. Οι αινιγματικές δομές εντοπίστηκαν αρχικά από μια ομάδα που περιελάμβανε ειδικούς από την Max Planck Society στη Γερμανία, Σαουδάραβες εμπειρογνώμονες και διεθνείς μελετητές. Χρησιμοποίησαν δορυφορικές εικόνες υψηλής ανάλυσης μαζί με δεδομένα από το Google Earth για τον εντοπισμό αυτών των δομών. Το επίκεντρο της μελέτης τους ήταν η έρημος Nefud στη βόρεια Σαουδική Αραβία. Για να βρουν αυτές τις μυστηριώδεις δομές, οι ερευνητές χαρτογράφησαν τη θέση συγκεκριμένων χαρακτηριστικών και την εγγύτητά τους με τοπικούς πόρους όπως το νερό. Συνολικά, έχουν βρεθεί περίπου 104 δομές μέχρι στιγμής. Πρόκειται για επιμήκη ορθογώνια, με 102 από τα 104 να έχουν δύο μακριά τοιχώματα και τα άλλα δύο να έχουν τρία. Κατά μέσο όρο, αυτά οι δομές έχουν μήκος 480 πόδια και πλάτος 420 πόδια. Κατασκευάστηκαν από χιλιάδες τόνους πέτρας και βράχου. Βρέθηκαν μόνο σε χαμηλές περιοχές κοντά σε υδάτινους πόρους στο βορειοανατολικό τμήμα της Σαουδικής Αραβίας. Τουλάχιστον μία δομή χρονολογείται πριν από 7000 χρόνια, καθιστώντας το παλαιότερο και από τις πυραμίδες. Οι ερευνητές έγραψαν στο The Holocene ότι «Η τεράστια κλίμακα αυτών των δομών τις καθιστά μεταξύ των πιο θαυματικών παραδειγμάτων προϊστορικής μνημειώδους αρχιτεκτονικής οπουδήποτε στον κόσμο.» Οι ερευνητές προσπάθησαν να καταλάβουν γιατί χτίστηκαν αυτές οι δομές. Τα συμπεράσματά τους υποδηλώνουν ότι οι δομές κατασκευάστηκαν ως απάντηση στις κλιματικές και περιβαλλοντικές αλλαγές. Οι ερευνητές έγραψαν ότι «Πριν από 10 έως έξι χιλιάδες χρόνια, η Αραβική Χερσόνησος είδε την πιο πρόσφατη περίοδο της «Πράσινης Αραβίας», όταν οι αυξημένες βροχοπτώσεις μεταμόρφωσαν αυτή τη γενικά άνυδρη περιοχή». Από έναν κόσμο με καφέ ξηρά έρημο σε μια πράσινη Αραβία. Πριν από την τελευταία περίοδο της Πράσινης Αραβίας, οι νομάδες ποιμένες αγωνίστηκαν να επιβιώσουν σε ένα σκληρό περιβάλλον ερήμου. Οι περισσότερες βροχοπτώσεις μετέτρεψαν τμήματα αυτών των περιοχών σε λιβάδια, αλλά το περιβάλλον παρέμεινε ακόμη δύσκολο. Αυτό οδήγησε στη μείωση της νομαδικής ζωής.

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

PUMA PUNKU

ΕΝΑ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ

Το αποτέλεσμα μια απίστευτης
εφευρετικότητας των πρωτόγονων ανθρώπων,
ή το προϊόν μιας ανώτερης δύναμης;

Στην Βολιβία, 70 χιλιόμετρα δυτικά της Λα Παζ, απομονωμένα στα ψηλά βουνά των Άνδεων σε ένα έρημο οροπέδιο με υψόμετρο πάνω από 12.000 πόδια, στην ακμάζουσα πόλη Τιwanaku, βρίσκονται τα μυστηριώδη αρχαία ερείπια του Πούμα Πούνκου που τα τελευταία χρόνια έχει προσελκύσει το ενδιαφέρον πολλών ερευνητών. Το όνομα σημαίνει «πόρτα της ruma» και όπως γνωρίζουν οι αρχαιολόγοι, η Ruma Punku ήταν μια ακμάζουσα αρχαία πόλη, που χρονολογείται περίπου στο 500 με 600 μ.Χ.. Η Τιwanaku επίσης είναι σημαντική στις παραδόσεις των Ίνκα, καθώς πιστεύεται ότι στη συγκεκριμένη περιοχή δημιουργήθηκε ο κόσμος. Όμως το 1945, ο αρχαιολόγος Arthur Posnansky υποστήριξε ότι το Πούμα Πούνκου ήταν πολύ παλαιότερο. Εξετάζοντας τα ερείπια και πιστεύοντας ότι αρχικά ευθυγραμμίζονταν με τα αστέρια, χρονολόγησε τις κατασκευές έως και 15.000 π.Χ.. Σε αυτό το απομονωμένο μέρος του κόσμου λοιπόν στέκονται μερικές καταπληκτικές μεγαλιθικές πέτρινες κατασκευές, με κοψίματα ακριβείας, καθαρές ορθές γωνίες και εξειδικευμένους αρμούς. Αυτές οι μεγαλιθικές κατασκευές είναι από τις μεγαλύτερες στη γη, με μερικές να ζυγίζουν περισσότερο από εκατό τόνους και με μήκος μέχρι και οκτώ μέτρα. Οι φήμες συνεχίζουν να αυξάνονται και να υποστηρίζουν ότι αυτές οι μεγαλιθικές βαριές πέτρινες κατασκευές της Ruma Punku κόπηκαν τόσο επακριβώς που η πολύ προηγμένη αρχαία τεχνολογία φαίνεται να είναι η μόνη εξήγηση για την τεχνική τους. Ο David Childress, συγγραφέας των *Lost Cities and Ancient Mysteries of South America*, σημείωσε ότι τα τεράστια κομμάτια από γρανίτη φαινομενικά διασκορπίστηκαν σαν μπλοκ παιχνιδιών για παιδιά, ενώ οι αρχαιολόγοι ακόμα μπερδεύονται από το τι ήταν η Πούμα Πούνκου και πώς φαινόταν. Ακόμα και σήμερα ο σκοπός αυτών των τεράστιων δομών δεν έχει εξηγηθεί. Οι παραδοσιακοί μελετητές πιστεύουν ότι αυτοί οι ογκόλιθοι από γρανίτη που βρέθηκαν στο Πούμα Πούνκου, σχηματίστηκαν με τα χέρια με πρωτόγονα πέτρινα εργαλεία. Αλλά ορισμένοι ερευνητές υποδεικνύουν ότι στην περίπλοκη λιθοδομή υπάρχουν αποδείξεις για τη χρήση προηγμένης τεχνολογίας ακρίβειας. Τεχνολογία, ίσως, μιας απόκοσμης προέλευσης!

ΨΥΧΙΚΑΙ

ΕΡΕΥΝΑΙ

Η Ελληνική Εταιρεία Ψυχικών Ερευνών (ΕΕΨΕ), η πρώτη εταιρία που ασχολήθηκε επιστημονικά με τη μελέτη και τη καταγραφή παραφυσικών φαινομένων στην Ελλάδα, ιδρύθηκε επίσημα το Δεκέμβριο του 1924 από τον Άγγελο Τανάγρα, ψυχοφυσιολόγο και για πολλούς «πατέρα» της ελληνικής παραψυχολογίας. Η εταιρεία του αναγνωρίστηκε από την αντίστοιχη Βρετανική Εταιρεία Ψυχικών Ερευνών, και σύντομα πραγματοποιήθηκαν πολλά πειράματα, πάνω στην τηλεκίνηση και την ηλεκτρική δραστηριότητα του εγκεφάλου. Από το 1925 εξέδιδε το επιστημονικό περιοδικό «ΨΥΧΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ», δημοσιεύοντας ψυχολογικά και παραψυχολογικά κείμενα. Μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη του περιοδικού «Unlocking the Truth» θα επιχειρήσουμε να παρουσιάσουμε σπάνια άρθρα από το πλούσιο και εντυπωσιακό αρχείο του περιοδικού που έχουν διασωθεί, κόντρα σε μια εποχή που έχουμε απομυθοποιήσει και καταρρίψει τα πάντα.

ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΟΣ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ Ή ΥΠΟΒΟΛΗ;

(ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ ΤΗΣ Ε.Ψ.Ε.)

ΕΤΟΣ Α' Τεύχος 8ον Αύγουστος 1925

Επιστρέψαμεν επί φορβάδων εις Ηράκλειον, υπό σεληνόφως, περί ώραν 11 νυκτερινήν, οτε ο κ. Περίδης και κατόπιν εγώ αντελήφθημεν έξαφνα δύο Κρήτας χωροφύλακας εις εκ των οποίων τα όπλα αντενακλάτο η σελήνη και οίτινες μετ' ολίγον αντιπαρήλθον. Είμεθα εις το 8ον χιλιόμετρον προ του Ηρακλείου, ότε αντελήφθημεν προ 100 περίπου μέτρων, ετέραν σκιάν ιππεύουσαν λευκόν ίππον, εις ην ο κ. Περίδης ανεγνώρισεν έκπληκτος συγγενή του θανόντα προ 20 ημερών. Την αυτήν όμως εντύπωσιν είχα και εγώ και ηρώτησα επίτηδες. «Ποιος είναι αυτός;» «Εσύ ποιόν βλέπεις;» μου απάντησε... «Μα δεν βλέπεις τον Ανδρέα τον Ανεμογιάννη;»... Ο διαβάτης ήτο πλέον μόλις δέκα μέτρα προ ημών, ταυτοχρόνως όμως οι ίπποι μας εφάνησαν τόσον πολύ ταρασσόμενοι και τρομαγμένοι ώστε εδέησε να καταβάλλωμεν αγώνας ίνα μη καταπέσωμεν. Τότε ο έφιππος έκαμψεν αποτόμως αριστερά, επήδησε μικρόν ύψωμα 2 μέτρων και εξηφανίσθη. Μετά τας πρώτας στιγμάς αφώνου καταπλήξεως και μόλις συνήλθον οι ίπποι, εξηρευνήσαμεν το έδαφος μήπως υπήρχε άλλος δρόμος όπου να επήγε ο ιππεύς. Ούτε όμως ηύραμεν, ούτε υπήρχε ως ηρευνήσαμεν κατόπιν. Εδέησε όμως να κάμωμεν την έρευναν αυτήν πεζή, διότι οι ίπποι μας επ' ουδενί λόγω επείθοντο τα ανέλθουν το αμπέλι το πέραν του υψώματος. Σημειωτέον ότι ο αποθανών είχεν εις το ίδιον μέρος κτήματα, τα οποία περιήρχετο συχνά επί λευκού ίππου.

Συμπέρασμα: Η μία εξήγησις είναι καθαρώς πνευματιστική. Η ετέρα, προϋποθέτει ότι υποσυνειδήτως επανήλθεν εις τον κ. Περίδην η ανάμνησις του συγγενούς του όπως τον εγνώριζε (επί λευκού ίππου). Ότι η ανάμνησις αυτή μετεδόθη εις τον κ. Λιναρδάκη και η συγκίνησις του μετεδόθη εις τους ίππους. Βεβαίως το τοιούτον δεν αποκλείεται. Διερωτάται μόνον κανείς, πως τοιαύται ομαδικαί υποβολαί δεν συμβαίνουν συχνότερα και δι' άλλας ζωηράς εντυπώσεις της ζωής, εις ανθρώπους στενώς συνδεδεμένους ως οι ανωτέρω. Εκτός όμως τούτου, παραμένει πάντοτε δυσεξήγητος ο φόβος των φορβάδων να προχωρήσουν προς το μέρος όπου εξηφανίσθη η εμφάνισις, ως και η περίεργος μεταβίβασις του τρόμου, όχι μόνον τυχαίως εις τον έναν ίππον αλλά και εις τους δύο ομού.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΡΟΑΙΣΘΗΜΑΤΑ (ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ)

ΕΤΟΣ Α' Τεύχος 5ον Μάιος 1925

Ο έφορος αρχαιοτήτων Αττικής κ. Απ. Αρβανιτόπουλος, ευρισκόμενος οικογενειακώς εν Βόλῳ, εν τη οικία του, περί ὥραν 9μ.μ. ἤκουσεν ἔξωθεν μεγάλας φωνάς και εἶδον τον αντικρυνόν των κρεπώλην Νικόλαον Τσουράπαν, κραυγάζοντα ὅτι καίεται το σπίτι των και πως δεν επήραν εἴδησιν την φωτιά. Ηρεύνησαν τότε πανταχού της οικίας χωρίς ὅμως να εὔρουν κανένα σημεῖον πυρκαϊάς, προς μεγάλην ἐκπληξιν του μπαρμπα Νικόλα, ὅστις δεν εἰμπορούσε να εννοήση πως αὐτός εἶδε την πυρκαϊάν. Μιαν ὥραν και τέταρτον εν τούτοις ακριβώς κατόπιν, ὅταν ο κ. Αρβανιτόπουλος ἐζήτησε τον κοιτωνίτην του και ἤνοιξαν την θύραν της αποθήκης, ρεύμα φλογών ὥρμησεν ἐξ αὐτῆς. Εξηκριβώθη δε ὅτι δύο ὥρας πριν, η μικρά κόρη του Θεοφανώ εἰσελθοῦσα ἐκεῖ, ἄφησε να πέση θρυαλλίς κηρίου και το πυρ μετεδόθη βαθμηδόν εις το δωμάτιον.

Συμπέρασμα: Δέον να παραδεχθώμεν εις την περίστασιν αὐτήν Διόρασιν, δηλαδή η αποκλειστικήν υπεραισθησίαν του υποσυνειδήτου του Τσουράπα ως εις την ραδιοσκοπίαν, ἢ ὅτι εἶδος εκπομπῆς της υποβοσκούσης πυρκαϊάς, εὔρε μεταξύ των πολλών κατάλληλον δέκτην το υποσυνείδητον του κρεοπώλου και επροκάλεσε σχετικήν οπτικήν παραίσθησιν.

ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ Ή ΨΥΧΟΜΕΤΡΙΑ; (ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ)

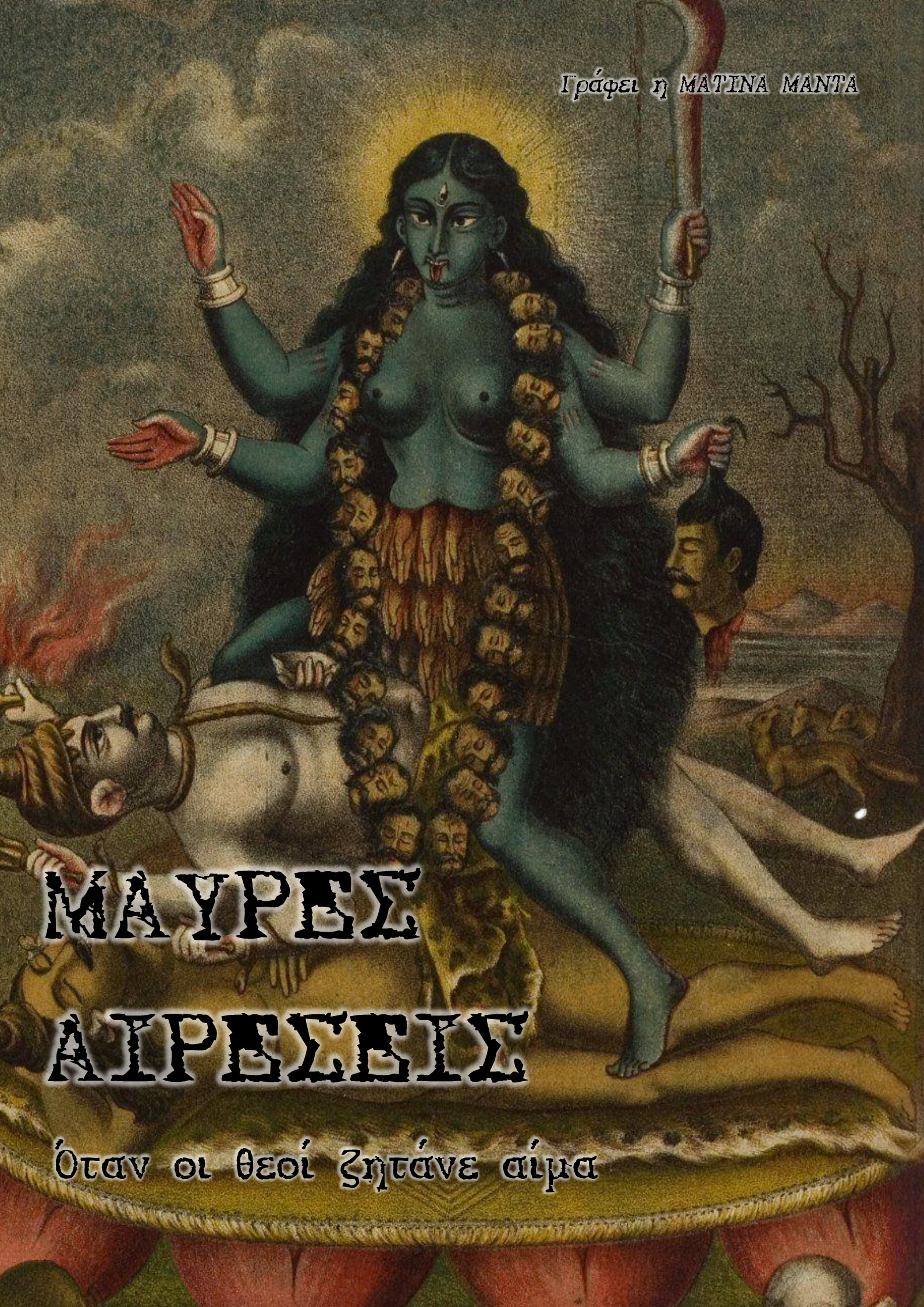
ΕΤΟΣ Α' Τεύχος 9ον Σεπτέμβριος 1925

Ἐξ μηνας μετὰ τον θάνατον του συζύγου μου Ιωάννου Μαρκοπούλου, τον εἶδα εις τον ὕπνο μου και μου εἶπε ὅτι κάτω ἀπό τον σοφά ὅπου ευρίσκεται το πιθάρι με το σιτάρι, ευρίσκονται τα χρήματα του. Να βγάλω λοιπόν με το πινακερό σιτάρι και κατόπιν να βάλω το χέρι μου και θα εὔρω το σακκούλι με τα λεπτά. Το πρωί πράγματι ἔκαμα ὅτι μου εἶπε εις το ὄνειρον και πράγματι ἠύρα το σακκούλι με τα χρήματα. Επίσης πολλάκις ο σύζυγος μου μου προεἶπε εν ονείρῳ διάφορα σχετικά με την οικογένειαν, τα ὁποία εβγήκαν πάντοτε ἀληθέστατα.

Εν Σητεία Κρήτης 28 Ιανουαρίου 1925 (Υπογρ.) Αικ. χήρα Ι. Μαυροπούλου

Εξακρίβωσις του κ. Ι. Χειμωνάκη και κ. Αρ. Λύδη μελών της Εταιρίας Ψυχικῶν Ερευνῶν

Γράφει η MATINA MANTA

ΜΑΥΡΕΣ

ΑΙΡΕΣΕΙΣ

Όταν οι θεοί ζητάνε αίμα

Από τον 13ο έως τον 19ο αιώνα έδρασαν στην Ινδία, περίπου για εξακόσια χρόνια οι Θαγκς. Η λέξη δεν είναι τόσο γνωστή: Πρόκειται για την αγγλική λέξη «thug», που στο λεξικό ορίζεται ως «κακοποιός», «αγριάνθρωπος» και αγροίκος». Αυτό ακριβώς ήταν οι Θαγκς. Η ίδια η ξενόγλωσση λέξη Thug προήλθε απ' τους λεγόμενους Thuggee: έτσι είναι ευρέως γνωστοί στ' αγγλικά οι αιρετικοί οπαδοί της θεάς Κάλι, που αποτέλεσαν μια από τις χειρότερες αιρέσεις παγκοσμίως. Τα θύματα τους υπολογίζονται συνολικά γύρω στο ένα εκατομμύριο, αν και σύμφωνα με το βιβλίο Guinness Records, τα θύματα ήταν περίπου δυο εκατομμύρια (!), δίνοντας στην αίρεση τον τίτλο της πιο φονικής οργάνωσης όλων των εποχών. Πολλοί μάλιστα πιστεύουν πως η συγκεκριμένη οργάνωση εκτελεστών αποτέλεσε και την πρώτη Μαφία, λαμβάνοντας υπόψιν την παρανομία, την οργάνωση και τη μυστικότητα που τη χαρακτήριζε, όπως φυσικά και το ότι τα μέλη της χαρακτηρίζονται ως αδίστακτοι φονιάδες, με παντελή έλλειψη συναισθηματισμών και ηθικών φραγμών. Σαφής αριθμός θυτών και θυμάτων δεν είναι δυνατό να καταστεί γνωστός, λόγω της απουσίας κάποιας έγκυρης ιστορικής πηγής, που θα μπορούσε να μας δώσει περισσότερες πληροφορίες για την απόκρυφη αυτή αίρεση. Ποιος όμως ήταν υπεύθυνος για το αίμα δυο εκατομμυρίων ανθρώπων; Μια απλή (και ίσως επιτόλαιη) απάντηση θα ήταν «η θεά Κάλι». Παρόλο που ο Ινδουισμός είναι ειρηνική θρησκεία, δεν παρουσιάζονται όλοι οι θεοί με ειρηνικές διαθέσεις. Στο πάνθεον της ινδικής θρησκείας στριμώχνονται μυριάδες θεών και θεαινών. Σύμφωνα με τη θεολόγο Ελένη Βασσάλου, στο θρήσκευμα του Ινδουισμού πρωταγωνιστούν πάνω από τριακόσια εκατομμύρια θεοί, θεές και ημίθεοι, εκ των οποίων οι βασικοί είναι τρεις: ο Βισνού, ο Σίβα και ο Βράχμα. Και οι τρεις μαζί απαρτίζουν την Ινδουιστική Τριάδα, ή αλλιώς Τριμούρτι. Και παρά τις πολυάριθμες θεότητες, οι ινδουιστές πιστεύουν σε μια υπέρτατη Αρχή, απ' την οποία πηγάζουν και στην οποία επιστρέφουν τα πάντα. Σύμφωνα με την ινδουιστική φιλοσοφία, τα πάντα μέσα στο σύμπαν και έξω απ' αυτό αποτελούνται από μία ουσία, το Πνεύμα, που είναι συνειδητότητα, το Ανεκδήλωτο Απόλυτο.

Η Μαύρη Θεά:

Ποια ήταν όμως η Κάλι; Συχνά την αποκαλούν «Μαύρη Μητέρα». Τα μοναδικά ενδύματα με τα οποία εικονίζεται είναι μια ζώνη φτιαγμένη από ανθρώπινα χέρια κι ένα περιδέραιο κρανίων. Θεωρείται μοχθηρή και ανηλεής κι αποτελεί ενσάρκωση της καταστρεπτικής δύναμης του σύμπαντος - του Σάκτι - αλλά και της Durga, συζύγου του επίσης καταστροφικού Σίβα (άλλες ενσαρκώσεις της Durga είναι επίσης η Λακσμι

Οι Thuggee όπως έμοιαζαν τον 19^ο αιώνα στην Ινδία

και η Σαρασβάτι). Στα Σανσκριτικά, η λέξη Durga σημαίνει «απρόσιτη» και αποτελεί μια προστατευτική μορφή ενέργειας, μαχητική και πολεμική. Σε πολλές απεικονίσεις της, η Κάλι παρουσιάζεται με ματωμένα χείλη και στήθη, με φίδια στα μαλλιά, να κρατά όπλα και κομμένα κεφάλια, ενώ η λατρεία της περιλάμβανε αίμα, νεκροταφεία, κρανία και ανθρωποθυσίες. Πρώτη αναφορά στην Κάλι γίνεται στο Devi Mahatmya, ένα ιερό ινδουιστικό κείμενο, (Σανσκριτικά: devīmāhātmyam, देवीमाहात्म्यम्), ή "δόξα της θεάς"), όπου δημιουργείται απ' τη θεά Durga, κατά τη διάρκεια μιας μάχης: Η πολεμίστρια θεά πάλευε με τον δαίμονα Mahishasura ή Mahisa, όταν απ' την οργή και την υπερένταση ξεπήδησε ένα μαύρο υγρό απ' το κεφάλι της, απ' το οποίο γεννήθηκε η Κάλι, μια απ' τις ενσαρκώσεις της Durga. Μια άλλη, παραπλήσια εκδοχή θέλει την θεά να γεννιέται απ' την Παρβάτι, τη σύζυγο του Σίβα. Σύμφωνα με την άλλη πλευρά του μύθου και την ινδική παράδοση, κάποτε εμφανίστηκε στην πλάση ένας τρομερός δαίμονας, ο Νταρούκα Ντανέβα, που σκορπούσε τον όλεθρο σε θεούς και ανθρώπους. Οι πιο ισχυροί θεοί του πολέμου και της ανδρείας προσπάθησαν να νικήσουν το δαίμονα, αλλά δεν τα κατάφεραν. Τελικά, στράφηκαν προς τον Ναβαγιάννα Ντεβ, το πιο σοφό ον του σύμπαντος. Εκείνος απάντησε πως ο δαίμονας θα μπορούσε να νικηθεί μονάχα από μία γυναίκα! Υπήρχε όμως ένα σοβαρότατο πρόβλημα, επειδή ανάμεσα στους θεούς δεν υπήρχε ούτε μία γυναίκα πολεμίστρια. Ο Σίβα πήρε το θέμα τόσο κατάκαρδα, ώστε μια μεγάλη ποσότητα, μαύρου, φαρμακερού θυμού ανέβλυσε από το λαιμό του. Η θεά Παρβάτι, βλέποντας τη θλίψη του συζύγου της, αποφάσισε να κάνει κάτι για να τον βοηθήσει. Πήρε το μαύρο δηλητήριο από το λαιμό του κι έφτιαξε ένα καινούριο τρομερό σώμα. Η Κάλι, η θεά του θανάτου και της καταστροφής, είχε μόλις γεννηθεί. Με δυο λόγια, η Κάλι αντιπροσωπεύει το θάνατο και την καταστροφή κι απ' αυτό έχει πάρει το όνομα της (η λέξη "Κάλα" στα σανσκριτικά σημαίνει σκοτάδι, θάνατος). Παρά την μαυρίλα που ντύνει το

Στην δεύτερη ταινία της σειράς Ιντιάνα Τζόουνς (Ο Ναός του Χαμένου Θησαυρού), ο γνωστός αρχαιολόγος φτάνει στην Ινδία και ένα απελπισμένο χωριό τού ζητάει να βρει μια μαγική πέτρα. Ο Τζόουνς θα βρεθεί με την παρέα του στο ανάκτορο του Πάνκοτ όπου δρούσαν πριν έναν αιώνα οι Θαγκς και λάτρευαν τη θεά Κάλι κάνοντας ανθρωποθυσίες.

όνομα της όμως, είναι συνδεδεμένη και με την αναδημιουργία, αφού φροντίζει για την αναγέννηση από τις στάχτες τους, όσων καταστράφηκαν απ' την καταστροφική δύναμη του σύμπαντος, το Σακτι. Γι' αυτό εξάλλου σε πολλά θρησκευτικά κείμενα παρουσιάζεται και ως μητρική φιγούρα. Και όπως φαίνεται, η θεά δεν έχει χορτάσει ακόμα αίμα: Το 2015, σε μια απομακρυσμένη αγροτική περιοχή της Νότιας Ινδίας, στο Prakasam, ένας 35χρονος θυσίασε ένα τετράχρονο αγοράκι «προς τιμήν της Κάλι». Ελπίζοντας ότι με αυτήν την ανθρωποθυσία θα αποκτούσε πλούτη κι ευημερία, ο Τιρουμάλα Ράο έπνιξε και αποκεφάλισε το άμοιρο παιδάκι, γεμίζοντας στη συνέχεια ένα μπουκάλι με το αίμα του. Στη Νότια Ινδία, γενικά, η Κάλι ήταν πολύ δημοφιλής, όπως και στο Κασμίρ και στη δυτική Βεγγάλη. Στην Kolkata υπάρχει ένας εντυπωσιακότατος ναός αφιερωμένος σε κείνη, όπως και στην Kamakhya του Ασσαμ. Κι αν θέσει κανείς το εύλογο ερώτημα «γιατί να είναι δημοφιλής μια τέτοια αιμοδιψής και καταστροφική φιγούρα; Γιατί τόσοι άνθρωποι της δείχνουν λατρεία;», η απάντηση έχει να κάνει με τη δυαδικότητα, που χαρακτηρίζει ιδιαίτερα τον Ινδουισμό: Δίχως καταστροφή δεν υπάρχει αναγέννηση, δίχως θάνατο δεν υπάρχει ζωή. Εξάλλου, πόσοι και πόσοι από εμάς δεν παρουσιάζουμε λατρεία και προσκόλληση σε ανθρώπους / συνήθειες που λειτουργούν καταστροφικά για τους εαυτούς μας;

Και ποιοι ήταν οι Θαγκς;

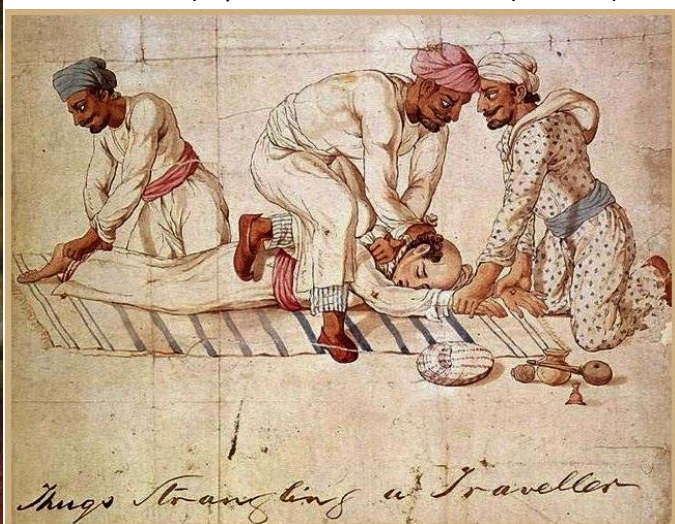
Ποιοι ήταν όμως οι... «συμπαθέστατοι» κύριοι, που δολοφόνησαν έναν τόσο μεγάλο αριθμό ατόμων προς τιμήν της πολυαγαπημένης τους θεάς; Κάπου εδώ αξίζει ν' αναφερθεί ότι το μεγαλύτερο μέρος του έτους, οι φονιάδες ήταν (ή φαίνονταν έστω), απλοί άνθρωποι, που προσπαθούσαν να τα βγάλουν πέρα με τις καθημερινές απαιτήσεις της ζωής ως αγρότες, μικροπωλητές ή ιερείς. Κανένας - μερικές φορές ούτε η ίδια τους η οικογένεια - δε γνώριζε το παραμικρό. Οι γυ-

ναίκες των δολοφόνων δεν είχαν ιδέα για τις μυαρές πράξεις τους, αν και πολλές φορές οι Thuggees έφερναν τα αγόρια τους στην οργάνωση, όταν έκριναν ότι είχε έρθει η ώρα. Γυναίκες δε γίνονταν δεκτές. Επίσης, τα θύματα των «Ιερών Τίγρεων», όπως αυτοαποκαλούνταν, ήταν αποκλειστικά άντρες. Λόγω του φύλου της θεάς, το θεωρούσαν ιεροσυλία να σκοτώσουν γυναίκα. Οι «ιερές τίγρεις» έχουν σαφώς άμεση σχέση με τη θεά Κάλι. Σύμφωνα με την ινδική μυθολογία, η θεότητα δίδαξε σε εννέα τίγρεις την τέχνη του να σκοτώνεις χωρίς αιματοχυσία, με τον στραγγαλισμό, προκειμένου να τη βοηθήσουν στη δολοφονία των δαιμόνων που είχε εναντίων της. Πράγματι, οι τίγρεις στήθηκαν στα πισινά τους πόδια και χρησιμοποίησαν τα μπροστινά σαν χέρια, εξαφανίζοντας έτσι τους αντιπάλους της Κάλι απ' το προσκήνιο. Έτσι, οι εννέα αυτές τίγρεις ήταν οι πρώτοι Θαγκς. Όταν ερχόταν η κατάλληλη στιγμή, οργανώνονταν και - ύστερα από ολόκληρα τελετουργικά - θυσίαζαν τα θύματά τους στην θεά της καταστροφής. «Θυσίαζαν» δεν είναι ακριβώς η σωστή λέξη: στις δολοφονίες των Thuggees δε χυνόταν σταγόνα αίμα, τουλάχιστον κατά την ώρα του φονικού. Αντικείμενο του εγκλήματος δεν ήταν κάποιο μαχαίρι, αλλά το ruhtal, το μαντήλι στραγγαλισμού, που ήταν και το σήμα κατατεθέν των εγκληματικών ομάδων (ποτέ οι Thuggees δε δρούσαν μεμονωμένα - πάντα ανήκαν σε οργανωμένες ομάδες, στις οποίες μάλιστα υπήρχαν τίτλοι, βαθμοί και ιεραρχίες). Από μικροί είχαν μάθει να αναγνωρίζονται μεταξύ τους, βάσει ενός συστήματος σημείων μέσω του οποίου είχαν μάθει να αναγνωρίζουν τα μέλη της ίδιας αίρεσης, σ' όποιο σημείο της Ινδίας και να βρίσκονταν. Αξίζει δε ν' αναφερθεί ότι ήταν οργανωμένοι σε τέτοιο βαθμό, ώστε είχαν μέχρι και δική τους γλώσσα, ονόματι Ramasi. Βασική προϋπόθεση για να πραγματοποιηθούν οι φόνοι, ήταν να κερδίσουν πρωτίστως την εμπιστοσύνη των θυμάτων. Δεν επιτίθεντο αμέσως, αντιθέτως παρουσιάζονταν στα υπο-

ψήφια θύματα σαν συνοδοιπόροι, κι αφού εξασφάλιζαν τη φιλία τους, περίμεναν τους σωστούς οιωνούς για να δράσουν αναλόγως. Στη μαύρη λίστα των Thuggees υπήρχαν κυρίως ταξιδιώτες. Αυτοί ήταν συνήθη θύματα της οργάνωσης. Πηγές αναφέρουν ότι τα ανυποψίαστα θύματα προσεγγίζονταν κι από γυναίκες, που χρησίμευαν ως τέλεια δολώματα. Κάτι τέτοιο όμως δεν είναι σίγουρο αν είναι αληθές, αφού οι γυναίκες δεν είχαν καμία σχέση στις ομάδες των Thuggees. Παρατηρώντας προσεκτικά τους οιωνούς τριγύρω τους (θεωρώντας ότι τους έστελνε η Κάλι), περίμεναν το "σύνθημα" για να επιτεθούν με το μαντήλι στραγγαλισμού στα θύματα τους. Ήταν θέμα τιμής για τους ληστές αυτούς να μην αφήσουν κανένα ζωντανό. Μετά το φονικό (και μόνο μετά!) ήταν επιτρεπτό να λεηλατήσουν και τις περιουσίες των νεκρών. Γι' αυτόν τον λόγο εξάλλου επέλεγαν εξαρχής ευκατάστατους ταξιδιώτες. Με τα λάφυρά τους πέραναν το υπόλοιπο του έτους, αν και τα περισσότερα ξοδεύονταν προς συμφέρον της αίρεσης. Οι νεκροί θάβονταν σε τάφους, με ιδιαίτερη προσοχή ώστε να μην ξεθαφτούν από άγρια ζώα και προδώσουν έτσι την ύπαρξη της οργάνωσης. Όλοι οι τάφοι σκάβονταν απ' το ίδιο σκεπάρνι, που κι αυτό με τη σειρά του συνοδευόταν από τελετουργικές διαδικασίες: Αρχικά, προκειμένου να εξακριβωθεί αν ήταν ευλογημένο απ' το χέρι της Κάλι, έσπαζαν μ' αυτό μια... καρύδα. Αν η καρύδα έσπαζε αμέσως, όλα ήταν εντάξει και οι δολοφόνοι είχαν το ελεύθερο απ' τη θεά να συνεχίσουν. Αν δεν έσπαζε, το πετάγανε και κατασκεύαζαν άλλο. Πρακτικές που σήμερα θα τις χαρακτηρίζαμε το λιγότερο ηλίθιες, είχαν ύψιστη σημασία για τις φανατισμένες ομάδες των Thugs. Πολλή περισσότερη απ' όση είχαν οι ζωές 1-2 εκατομμυρίων ανθρώπων, δυστυχώς. Λόγω του ότι ήταν ομοίωμα του δοντιού της Κάλι, το εργαλείο αυτό απαιτούσε ιδιαίτερη προσοχή. Το κουβαλούσε μόνο ο πιο σεβασμίος της ομάδας, καθώς αν του έπεφτε, αποτελούσε ιεροσυλία προς την Κάλι. Σ' αυτήν την περίπτωση, ο άντρας που το κρατούσε έπρεπε να θανατωθεί και η ομάδα να διαλυθεί κακήν κακώς. Τα

θύματα, επίσης, πολλές φορές διαμελίζονταν σε κομμάτια (φαίνεται, το να χυθεί αίμα μετά τον στραγγαλισμό δεν ενοχλούσε ιδιαίτερα την Κάλι) για να χωρέσουν ευκολότερα στον τάφο τους. Υπάρχουν μερικές ανατριχιαστικές γκραβούρες που παρουσιάζουν Θαγκς να κόβουν τα κορμιά των θυμάτων τους πάνω από ανοιχτούς τάφους. Μερικοί Θαγκ περιέγραψαν σ' έναν ζωγράφο τις μεθόδους των εκτελεστών κι εκείνος τις ζωγράφησε για χάρη των βρετανικών αρχών. Οι εικόνες χρονολογούνται το 1836. Ακόμα πιο ανατριχιαστικό ίσως είναι ότι, αφότου είχαν τελειώσει με το θάνατο των ταξιδιωτών, έπαιρναν υπό την προστασία της συμμορίας τα ορφανά παιδιά, που είχαν την ατυχία να συνταξιδεύουν με τους γονείς τους. Ύστερα από κατάλληλη "εκπαίδευση" και πλύση εγκεφάλου, γίνονταν οι καταλληλότεροι για να συνεχίσουν το μαύρο έργο των δολοφόνων. Δεν ήταν λίγα τα ορφανά αγόρια που, δυστυχώς, έγιναν μια μέρα οι πιο άγριοι Θαγκς. Το φεστιβάλ αίματος ολοκληρωνόταν μ' ένα περίεργο φαγοπότι που περιλάμβανε την κατανάλωση ενός είδους παραισθησιογόνου ζάχαρης. Κάποιος θα μπορούσε ίσως ν' αναρωτηθεί πώς στην οργή είναι δυνατό να συνέβαινε επι αιώνες μια τόσο οργανωμένη φρικαλεότητα και να μην μιλά κανένα στόμα στην Ινδία. Το προφανές είναι ότι σαφώς οι θηριωδίες των Thuggees ήταν γνωστές, αλλά κάτοικοι και Αρχές έδειχναν ανοχή - ή και φόβο απέναντι στην κατάσταση. Αξιοσημείωτο, ότι ακόμα και στην πρώτη αναφορά που βρέθηκε για τους Thuggees, στην "Ιστορία του Σάχη Φιρουζ", του Ziauddin Barni το 1356, ο σουλτάνος άφησε ελεύθερους 1000 θαγκς, χωρίς να κρεμάσει κανένα! Το κείμενο αναφέρει: Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του σουλτάνου εκείνου, μερικοί Thuggees πιάστηκαν στο Δελχί και χάρη στην προδοσία ενός από αυτούς, άλλοι χίλιοι αιχμαλωτίστηκαν. Αλλά ο σουλτάνος δε σκότωσε κανέναν από αυτούς... Διέταξε να τους βάλουν σε πλοία και να τους μεταφέρουν νότια, στο Lakhnauti και εκεί να τους ελευθερώσουν(!). Φαίνεται ότι οι Thuggees ήταν υπολογίσιμη δύναμη στην εποχή τους, ακόμα και για

Thugs strangling a Traveller

βασιλείς, που προτιμούσαν να συγκαλύπτουν τα εγκλήματα τους, παρά να τα αντιμετωπίσουν.

Το τέλος των δολοφόνων:

Τα πάντα όμως - ωραία και μη - έχουν ένα τέλος. Η δράση των βάρβαρων ινδουιστών άρχισε να μετρά αντίστροφα όταν μπήκαν στο στόχαστρο κάποιου κύριου William Sleeman, ο οποίος έμαθε πολλά γι' αυτούς χάρη σ' ένα άρθρο που τυπώθηκε το 1816. Ήταν συνταγματάρχης και διοικητής της επαρχίας Τζουμπουλπόρ της κεντρικής Ινδίας και το 'βαλε σκοπό της ζωής του να ξεπαστρέψει τους Θαγκ... Ίδρυσε την υπηρεσία Central Criminal Intelligence Department και μέσα σε λίγα μόνο έτη είχε καταφέρει να ξεπαστρέψει εκατοντάδες από δαύτους. Σ' αυτό βοήθησαν πολύ και οι ίδιοι οι Θαγκ: Τρέμοντας ότι είχαν προκαλέσει άθελα τους την οργή της θεάς, αποδείχθηκαν εξαιρετικά συνεργάσιμοι, βλέποντας ότι οι οιωνοί δεν ήταν πια καλοί για αυτούς. Εξάλλου, πολλοί απ' αυτούς δεν είχαν κι επιλογή, αφού αναγκάστηκαν να προδώσουν την ομάδα, με αντίτιμο την ελευθερία

τους. Οι δίκες ήταν σύντομες: Απ' τους 3.689 Θαγκ που συνελήφθησαν απ' τους Βρετανούς πριν το 1840 θανατώθηκαν με απαγχονισμό οι 500, αφού μάλιστα τους διέταξαν να περάσουν οι ίδιοι τις θηλιές στους λαιμούς τους. Οι υπόλοιποι καταδικάστηκαν σε ισόβια, ενώ γύρω στους 50 που συνεργάστηκαν με τις αρχές, αφέθηκαν ελεύθεροι.

Ο τελευταίος Θαγκ κρεμάστηκε το 1882.

-Κώστας Μαυραγάνης: Θαγκς, οι δολοφόνοι - υπηρέτες της θεάς Κάλι (περ. mystery, τεύχος 15)
-Θωμάς Μαστακούρης: Θαγκς, οι ιεροί δολοφόνοι της θεάς Κάλι (www.brainchange.gr)
-Τα μυστήρια του αγνώστου: Αρχαία σοφία και μυστικές λατρείες
Μηχανή του Χρόνου: Κάλι, η θεά της καταστροφής που αγαπούσε τις ανθρωποθυσίες
-www.huffingtonpost.gr Ινδία: Σοκ απο την ανθρωποθυσία 4χρονου αγοριού στη Κάλι (2015)
-Durga - η απρόσιτη πολεμίστρια θεά - Το Ρόδι - pomegranate4711.blogspot.com

UNLOCKING THE TRUTH PROJECT

Κάντε την δική σας έρευνα, διαβάστε, ερευνήστε, και κατακτήστε την γνώση που χρειάζεται για να ελευθερωθεί ο νους σας από τον συμβατικό τρόπο σκέψης που μας έχουν διδάξει

website
unlockingthetruthproject.blogspot.gr

Magazine
<https://issuu.com/erenzw>

Πως Μπορώ να Συμμετέχω στο Unlocking the Truth

Το Unlocking the Truth σας δίνει το βήμα.

Αν θέλεις να εκφράζεσαι μέσα από τις λέξεις και έχεις όρεξη, μεράκι, και επιθυμείς να γίνεις κομμάτι μας, μπορείς τώρα να έχεις το δικό σου χώρο για να καταθέσεις με το προσωπικό σου άρθρο, σκέψεις και προβληματισμούς που ενδιαφέρουν το κοινό, με σεβασμό στη νοημοσύνη, την αντίθετη άποψη, την ελεύθερη σκέψη, και την ευαισθησία του αναγνώστη.

Το περιοδικό θα φροντίσει για την αυτούσια δημοσίευσή του.

Μπορείς επίσης να στείλεις φωτογραφίες που θες να περιλαμβάνει το άρθρο σου.

Απαραίτητες προϋποθέσεις:

- Το κείμενο να μην ξεπερνάει τους 1500 χαρακτήρες.
- Να αποτελεί πρωτότυπο κείμενο.
- Να είναι γραμμένο στα ελληνικά.
- Να υπάγεται στη θεματολογία και το ύφος του περιοδικού.
- Να περιλαμβάνεται βιβλιογραφία με τις έντυπες ή ηλεκτρονικές πηγές.
- Να μην χρησιμοποιήσετε το βήμα που σας δίνει το Unlocking the Truth για να κάνετε κάποιο είδος απροκάλυπτης προπαγάνδας για το συγκεκριμένο περιοδικό, πίστη ή σύστημα που υποστηρίζετε.

Διατηρούμε το δικαίωμα να μην δημοσιεύσουμε το άρθρο σας, αν δεν πληροί τις παραπάνω προϋποθέσεις ή αν κρίνουμε ότι υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να το κάνουμε αυτό (παραβίαση νόμων, σοβαρά αρνητικά συναισθήματα σε κάποιες ομάδες ανθρώπων οι οποίοι θίγονται σημαντικά από το άρθρο σας κ.α.)

Στείλτε το άρθρο, την εργασία ή την μελέτη σας στο e-mail του περιοδικού: UtTmagazine2017@gmail.com

ΑΣΤΡΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

Αφήνοντας Πίσω το Σώμα

Γράφει ο συγγραφέας **ΑΓΓΕΛΗΣ ΜΠΕΚΙΑΡΗΣ**

Έχεις ξαπλώσει στο κρεβάτι σου. Δεν έχεις κοιμηθεί ακόμα, αλλά κοντεύει να σε πάρει ο ύπνος. Έχεις πλήρη συναίσθηση του γύρω χώρου, και το μυαλό σου είναι σε εγρήγορση. Ναι, είσαι σίγουρος ότι ΕΙΣΑΙ ΞΥΠΝΙΟΣ. Και εκείνη τη στιγμή, νιώθεις την καρδιά σου να χτυπάει, ένα ανέκφραστο συναίσθημα σαν να είσαι ερωτευμένος που όλο και δυναμώνει... Το συναίσθημα αυτό που νιώθεις, ακολουθείται από τους δυνατούς χτύπους της καρδιάς και ένα βουητό. Ξέρεις ότι δεν είναι εξωτερικός ήχος. Καταλαβαίνεις πολύ καλά, ότι αυτό που ακούς, είναι ήχος που προέρχεται από ΜΕΣΑ ΣΟΥ. Και καθώς περνούν τα δευτερόλεπτα, το βουητό όλο και αυξάνεται... Σιγά σιγά, δυναμώνει. Έχει πλέον δυναμώσει τόσο πολύ, που μοιάζει με δονήσεις. Ναι, γίνονται δονήσεις, και νιώθεις το σώμα σου να συντονίζεται με αυτό το βουητό και να δονείται στο ρυθμό του. Αν δεν σου έχει ξανασυμβεί και είναι η πρώτη φορά που σου συμβαίνει, δεν ξέρεις τι γίνεται. Τότε είναι που αρχίζεις να φοβάσαι. Νιώθεις φόβο και ταυτόχρονα περιέργεια. Αλλά καθώς οι δονήσεις αυξάνονται, και το σώμα σου δονείται όλο και πιο δυνατά, ο φόβος νικάει τη περιέργεια... Αν δε είσαι μόνος σου και κοιμάται κάποιος δίπλα σου, ανησυχείς ότι το σώμα σου πλέον δονείται τόσο δυνατά στο ρυθμό αυτού του βουητού, που θα τον ξυπνήσεις. Νιώθεις να ταρακουνιέται το κρεβάτι σου όλο και πιο πολύ, όλο και πιο δυνατά. Το μούδιασμα που ξεκίνησε από την καρδιά σου ή από τα πόδια σου, έχει πλέον πλημμυρίσει όλο σου το σώμα. Και ξέρεις καλά, ότι αυτό που σου συμβαίνει δεν είναι όνειρο... Και ξαφνικά ακούς διάφορες ομιλίες όχι σε συγκεκριμένη γλώσσα που κατανοείς και που αποτελούνται από φωνή με νοήματα και όχι με λέξεις. Ή ακόμα πιο παράξενο, "βλέπεις" οντότητες χωρίς να χρησιμοποιείς την όραση των σωματικών σου ματιών... Αν χαλαρώσεις και το αφήσεις απλά να συμβεί, τότε αρχίζεις να αιωρείσαι, και να κινείσαι στο χώρο "ανεξάρτητα" από το σώμα σου. Μόλις σου συνέβη αυτό που ονομάζουμε: "αστρική προβολή"!

Αστρική προβολή είναι ένα φαινόμενο που το άτομο νιώθει να αποχωρίζεται από το φυσικό του σώμα και είναι σε θέση να ταξιδέψει στον αστρικό κόσμο και να έχει εμπειρίες μέσα σε αυτόν. Ανήκει στην ευρύτερη κατηγορία των εξωσωματικών εμπειριών, όπως το συνειδητό ονείρεμα, οι επιθανάτιες εμπειρίες, remote viewing, καταστάσεις όπου το άτομο έχει εμπειρίες πέρα από αυτές που δίνουν οι σωματικές αισθήσεις. Αν και διαφέρει από τις υπόλοιπες εξωσωματικές εμπειρίες, εν τούτοις συνδέεται στενά με αυτές, μια και όλες σχετίζονται με την δυνατότητα αντίληψης που έχει το αστρικό μας σώμα. Οι περισσότεροι από εμάς έχουμε ακούσει ή και έχουμε βιώσει μια εξωσωματική εμπειρία. Και μάλιστα, το πιο πιθανόν είναι να νομίζουμε ότι ήταν ένα όνειρο, το οποίο όμως ήταν τόσο έντονο, που δε μπορούμε να το ξεχάσουμε ποτέ. Τί είναι όμως μια εξωσωματική εμπειρία; Ποιοι μπορούν να βιώσουν μια εξωσωματική εμπειρία και τι

του, μπορεί να δει κάπου το σώμα του ακίνητο, να αισθάνεται ότι αιωρείται ή να βρεθεί σε άλλα μέρη της Γης ή και άλλων κόσμων που μπορεί να είναι πραγματικοί ή και όχι. Το αίσθημα του σώματος κατά τη διάρκεια που διαδραματίζεται το φαινόμενο είναι είτε ως «αέριο» αντίγραφο της υλικής μορφής, είτε ως λευκή ενεργειακή σφαίρα. Μπορεί επίσης να είναι απλά ένα συναίσθημα που επιβεβαιώνει το ότι υπάρχει εκεί και αντιλαμβάνεται γεγονότα και καταστάσεις που βιώνει. Κάτω από φυσιολογικές ψυχολογικές συνθήκες οι περισσότεροι άνθρωποι ταυτίζουν το ποιοι είναι με το υλικό τους σώμα. Έτσι δημιουργείται μια σταθερή αντιστοίχιση για την αφηρημένη έννοια του «εγώ είμαι» με την εικόνα του υλικού σώματος. Πάνω σε αυτό το σταθεροποιημένο Εγώ, κάθονται όλες οι πληροφορίες από τα συναισθήματα και τη λογική. Αν κάποιος καταφέρει και εκπαιδεύσει το πνεύμα του να αγνοεί τα δεδομένα του σώματος του, μπο-

μπορεί να τους εμποδίσει από το να την πετύχουν; Πού πάμε όταν έχουμε μια εξωσωματική εμπειρία; Έχουμε κάποιο σώμα στον αστρικό κόσμο και αν ναι, έχει αισθήσεις; (όραση, αφή κτλ). Υπάρχουν άλλα όντα εκεί και ποια έχουν αναφερθεί; Είναι επικίνδυνο; Τι μπορεί να κάνει κανείς εκεί; Πως την κατανοεί κάθε πολιτισμός; Τι πιστεύει η εκκλησία και πως την ονομάζει; Πώς μπορώ να έχω μια εξωσωματική εμπειρία; Σε όλες αυτές τις ερωτήσεις και σε ακόμα περισσότερες θα προσπαθήσουμε να απαντήσουμε σε αυτό και στα επόμενα τεύχη του περιοδικού. Ας ξεκινήσουμε λοιπόν από το πρώτο και ποιο σημαντικό ερώτημα που θα είχε κάποιος αν άκουγε για πρώτη φορά την «αστρική προβολή» και την «εξωσωματική εμπειρία». **«Τί είναι μια εξωσωματική εμπειρία;»** Μια γενική περιγραφή της εξωσωματικής εμπειρίας είναι κάθε φαινόμενο κατά το οποίο το άτομο νιώθει ότι βρίσκεται έξω από το φυσικό του σώμα. Σε αυτή τη κατάσταση αντιλαμβάνεται το γύρω περιβάλλον

ρεί να χρησιμοποιήσει ως σταθερό σημείο αντιστοίχισης, τα δεδομένα των συναισθημάτων. Έτσι λειτουργούν οι τεχνικές του διαλογισμού, αγνοούν δηλαδή τα δεδομένα του υλικού σώματος και πολλές θρησκείες που απαιτούν από τον πιστό να πιστέψει πως δεν είναι το σώμα του μα το πνεύμα του, χτίζουν σταδιακά την ιδέα ότι: «είσαι πνεύμα που φοράει υλικό σώμα». Σύμφωνα λοιπόν με αυτά που αναλύσαμε παραπάνω, μπορούμε να ορίσουμε ως εξωσωματικές εμπειρίες, εκείνες τις καταστάσεις συνειδητότητας όπου αγνοούνται εντελώς τα δεδομένα του υλικού μας σώματος, ενώ την ίδια στιγμή η ατομικότητα (το Εγώ) ταυτίζεται και ορίζεται από τα δεδομένα των συναισθημάτων και της λογικής. Έτσι, αστρική προβολή είναι η προβολή του αστρικού σώματος στον υλικό κόσμο. Είτε για να πραγματοποιηθεί μια επιθυμία, είτε για να συλλέξει απλά πληροφορίες από κάποιο σημείο του κόσμου. Από την άλλη όμως, αστρικός περίπατος είναι η χρήση του αστρικού σώ-

ματος για να περιπλανηθεί κάποιος στον αστρικό κόσμο. Σε έναν κόσμο ο οποίος είναι περισσότερο ρευστός από ότι ο δικός μας. Σε έναν κόσμο που επικρατεί περισσότερο η ονειρική λογική από ότι εδώ. Σε έναν κόσμο που οι επιθυμίες μας και τα θελήματά μας πραγματοποιούνται πολύ πιο εύκολα και με λιγότερη ενέργεια από ότι εδώ. Ένας τέτοιος κόσμος τόσο ρευστός δε θα μπορούσε να αποτελείται από υλικό σύμπαν, πλανήτες και τους φυσικούς νόμους που διέπουν το δικό μας σύμπαν, αλλά θα μπορούσε να περιγραφεί περισσότερο σαν μια κατάσταση ύπαρξης. Επίσης δε μπορούμε να γνωρίζουμε αν είναι ένας κόσμος πραγματικός, οπότε όσοι κάνουν εκεί αστρικούς περιπάτους να μπορούν να συναντηθούν, ή αν είναι απλά ένας φανταστικός κόσμος που δημιούργησε ο περιπατητής. Περισσότερο όμως τους αστρικούς κόσμους και τα αστρικά επίπεδα θα τα αναλύσουμε παρακάτω. Συνήθως όταν ακούει κάποιος για πρώτη φορά την έννοια της αστρικής προβολής, μετά από την ερώτηση «τι είναι η αστρική προβολή;» έρχεται η ερώτηση: **«Μπορώ κι εγώ να την κάνω ή μόνο οι πολύ πνευματικά ανεπτυγμένοι άνθρωποι;»** Όχι, δεν είναι προτέρημα μόνο των πολύ πνευματικά ανεπτυγμένων ανθρώπων, αλλά το να ταξιδεύει κανείς στο αστρικό πεδίο είναι μια ανθρώπινη δυνατότητα που την μοιραζόμαστε όλοι. Σίγουρα έχετε ταξιδέψει στο αστρικό πεδίο, απλά δεν είχατε συνείδηση και δεν έχει καταγραφεί μέσα σας. Συμβαίνει σχεδόν κάθε βράδυ και αν μπορούσατε να δείτε τον εαυτό σας, θα βλέπατε το υλικό σας σώμα να ξαπλώνει και να κοιμάται στο κρεβάτι και το αστρικό σας σώμα να αιωρείται λίγα μέτρα ακριβώς πάνω από το υλικό σας

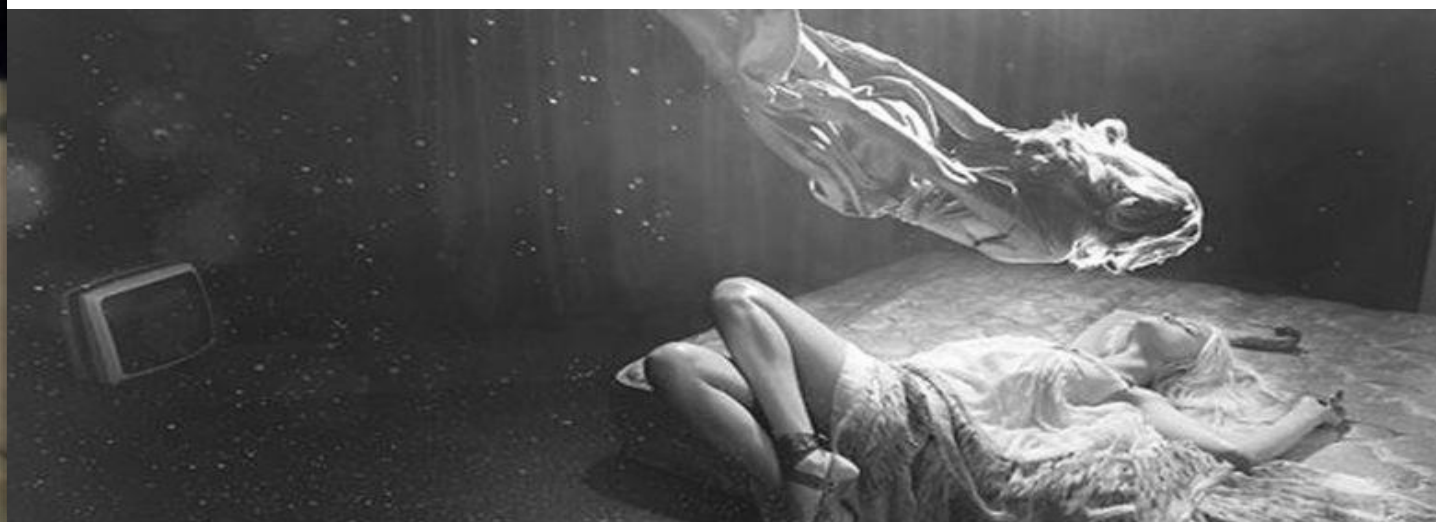
σώμα ασυνείδητα σαν μπαλόνι. Αν είχατε εκπαιδευτεί θα μεταφέρατε τη συνειδητότητα σας από το υλικό σας σώμα, στο αστρικό και μετά συνειδητά θα πετούσατε στο δωμάτιό σας ή θα φεύγατε να εξερευνήσετε τον αστρικό κόσμο σε όποιο επίπεδο επιθυμούσατε. Ο οποιοσδήποτε μπορεί να μάθει να προβάλλει συνειδητά τον εαυτό του στο αστρικό πεδίο μετά από συνεχή εξάσκηση. Μπορεί να μην τα καταφέρατε μέχρι τώρα για πολλούς και διάφορους λόγους. Ίσως να μην εξασκηθήκατε αρκετά και να τα παρατήσατε επειδή απογοητευτήκατε ή υπάρχουν άλλες αιτίες που μπορεί να σχετίζονται με τον καθημερινό τρόπο ζωής σας. Λόγοι που μπορεί να μας εμποδίσουν να καταφέρουμε να βιώσουμε μια αστρική προβολή είναι ίσως κάποια φάρμακα που μπορεί να παίρνουμε. Τέτοια μπορεί να είναι αντικαταθλιπτικά που επηρεάζουν τον εγκέφαλο και την συνείδηση, που χρειάζεται να είναι όσο το δυνατόν πιο διαυγής, δυσκολεύοντας έτσι το αστρικό ταξίδι. Επίσης άλλος λόγος μπορεί να είναι το αλκοόλ και τα ναρκωτικά που όχι μόνο δυσκολεύουν αλλά ουσιαστικά καταστρέφουν το αστρικό σώμα οριστικά και εξαφανίζουν τελείως κάθε δυνατότητα για συνειδητή αστρική προβολή. Άλλος πολύ σημαντικός λόγος είναι ο Εγωισμός. Άτομα πολύ προσκολλημένα στο Εγώ και τα υλικά αγαθά είναι πολύ δύσκολο να αποστασιοποιηθούν και να ξεκολλήσουν από αυτά, με αποτέλεσμα να γαντζώνονται συνειδητά πάνω τους και να μην αφήνουν το αστρικό σώμα να απελευθερωθεί. Άλλος λόγος είναι ο Φόβος του ότι μπορεί να πεθάνει κάποιος. Δεν τον αφήνει να χαλαρώσει και να απελευθερώσει το αστρικό του σώμα και να το αφήσει να ταξιδέψει γιατί μπορεί να φοβάται ότι θα πεθάνει και δε θα μπορέσει να γυρίσει ποτέ ξανά πίσω. Κάτι τέτοιο είναι απίθανο να συμβεί και θα το αναλύσουμε στη συνέχεια.

Συγχαρητήρια. Τα καταφέρατε και είχατε την πρώτη σας εξωσωματική εμπειρία. Το επόμενο ερώτημα είναι: **«Πού πάμε ή που μπορούμε να πάμε όταν έχουμε μια εξωσωματική εμπειρία;»** Ο αστρικός

κόσμος χωρίζεται σε επτά επίπεδα ή βαθμούς. Δεν πρέπει να θεωρούμε πως το ένα βρίσκεται πάνω από το άλλο, ούτε πως βρίσκονται σε ομόκεντρες στρώσεις διαμορφώνοντας ένα κέλυφος, όπως το κρεμμύδι, αλλά να τα σκεφτόμαστε σαν διαφορετικές ταχύτητες δόνησης που διεισδύουν η μία στην άλλη και υπάρχουν ταυτόχρονα στο ίδιο μέρος. Όλα τα επίπεδα είναι υλικά, αλλά διαθέτουν κλιμακωτούς βαθμούς πυκνότητας. Ξεκινάνε από αυτό με τη μεγαλύτερη πυκνότητα, που δεν απέχει και πολύ από την κοινή ύλη, ως εκείνο με τη λιγότερη, που είναι παρόμοια με αυτή του πνεύματος. Έτσι για παράδειγμα όταν μιλάμε για έναν άνθρωπο που ανυψώνεται από ένα επίπεδο σε ένα άλλο, δεν εννοούμε ότι αυτός κινείται απαραίτητα στον χώρο αλλά απλά ότι μεταφέρει την συνείδησή του από ένα επίπεδο σε ένα άλλο και ταυτόχρονα παύει σταδιακά να ανταποκρίνεται στις δονήσεις της ενός είδους ύλης (άρα το σώμα του παραλύει), και αρχίζει να ανταποκρίνεται σε εκείνες τις δονήσεις ενός υψηλότερου και καθαρότερου είδους. Τότε τα τοπία και οι κάτοικοι του ενός κόσμου θα φαίνεται να ξεθωριάζουν αργά μπρος στα μάτια του και στη θέση του θα ξεπροβάλλει ένας άλλος πιο εξυψωμένος κόσμος. Τα αστρικά επίπεδα ξεκινάνε την αρίθμηση ανάποδα από το πιο χαμηλό που είναι στο νούμερο επτά και ανεβαίνουν στο πιο υψηλό που είναι το ένα. Ας ξεκινήσουμε από το πιο χαμηλό, που είναι το πυκνότερο έβδομο επίπεδο και περιγράφεται ως ένας σκιώδης αντικατοπτρισμός της υποδεέστερης πλευράς της ζωής, όπου τίποτα ωφέλιμο ή ευχάριστο δεν μπορεί να συντηρηθεί. Μπορούμε να το αντιληφθούμε σαν ένα είδος αστρικού υπόκοσμου, ή κόλασης όπου οι κακές συνήθειες και τάσεις ενός ανθρώπου παίρνουν ζοφερές μορφές. Προσωπικά δε βρίσκω λόγο γιατί να θέλει κανείς να εξερευνήσει αυτό το επίπεδο και καλό θα ήταν να αποφεύγεται οποιαδήποτε σκέψη ή δοκιμή πάνω σε αυτό. Το έκτο επίπεδο έχει την ίδια εμφάνιση με τον υλικό μας κόσμο. Εκείνοι που προβάλλουν το αστρικό τους σώμα σε αυτό το επίπεδο μπορεί να μη γνω-

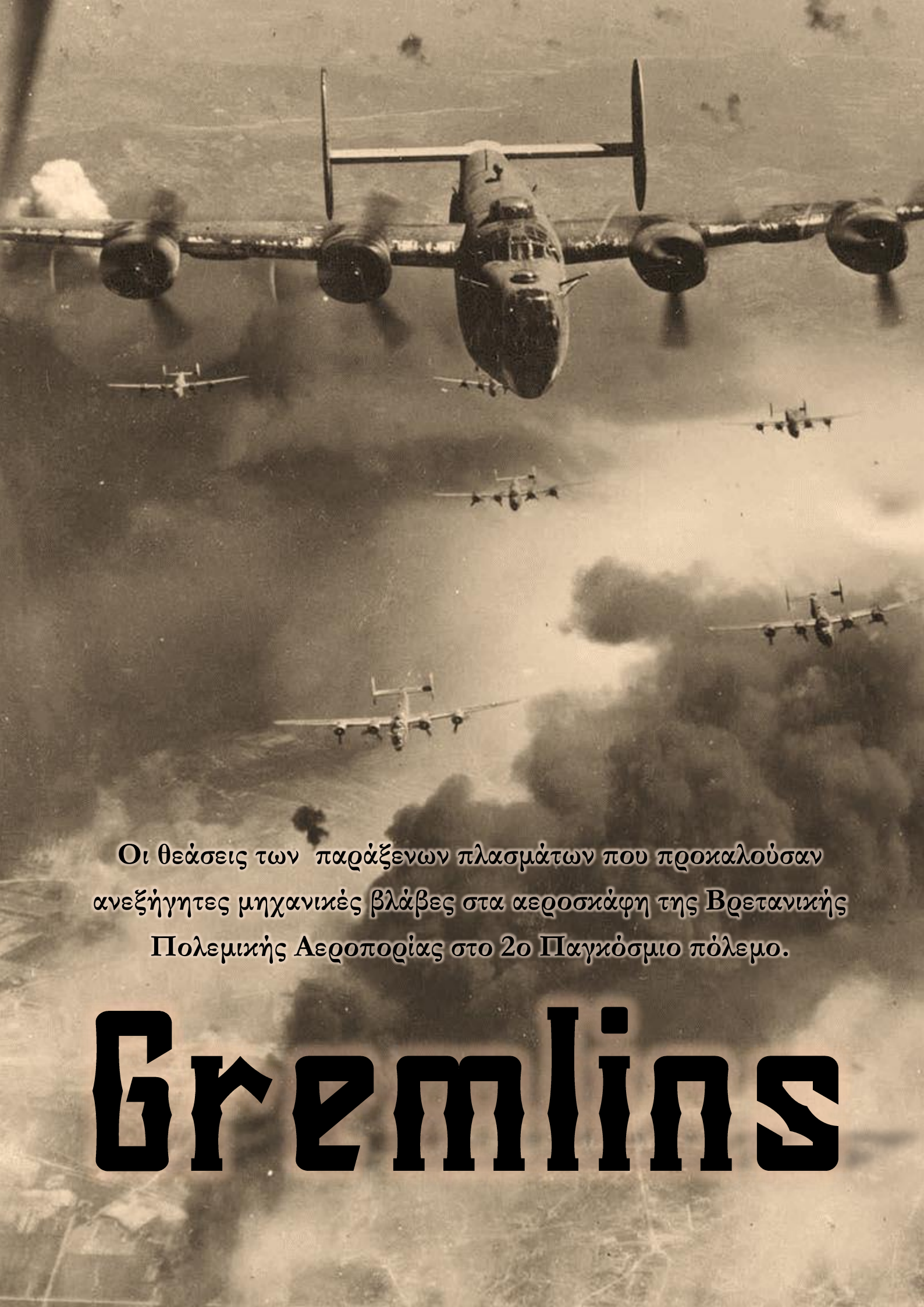
ρίζουν πως βρίσκονται σε αστρικό επίπεδο, αλλά πιστεύουν πως βρίσκονται στο υλικό περιβάλλον της καθημερινότητας τους. Μου' χει τύχει αρκετές φορές να νομίζω ότι έχω «ξυπνήσει» στο δωμάτιό μου από ύπνο και να φαίνονται όλα όπως είναι κανονικά, να ακούω τους ήχους αληθινούς και όλα γύρω να μοιάζουν όπως στη καθημερινή ζωή και κάνοντας ένα τεστ πραγματικότητας, τραβώντας π.χ το δάχτυλό μου να είναι σαν λάστιχο και να καταλαβαίνω ότι είμαι στο αστρικό πεδίο. Το πέμπτο και τέταρτο επίπεδο είναι παρόμοια με το έκτο αλλά υψηλότερα, ώστε ο ταξιδευτής όταν ανέρχεται σε αυτά τα επίπεδα, οι λεπτομέρειες των τοπίων αρχίζουν να διαφοροποιούνται από τις αντίστοιχες των τοπίων του υλικού κόσμου. Το τρίτο, το δεύτερο και το πρώτο επίπεδο είναι επίσης παρόμοια στη φύση τους και διαμορφώνουν μια δεύτερη τριάδα. Τα αστρικά όντα που κατοικούν εκεί δεν έχουν ιδιαίτερη επαφή με το υλικό πλάνο, και έτσι τα τοπία αυτών των τριών υψηλότερων επιπέδων δεν έχουν καμία σχέση με τον υλικό κόσμο, αλλά διαμορφώνονται από τα αστρικά όντα που τα κατοικούν. Τα τρία υψηλότερα επίπεδα μοιάζουν με νεραϊδοχώρα, με δικούς της δρόμους, πόλεις, ποτάμια, βουνά, δέντρα και άλλα χαρακτηριστικά. Αυτά τα υψηλότερα αστρικά επίπεδα έχουν μια μαγική, ζωντανή ομορφιά που μαγεύει τον επισκέπτη και τον καθιστά απρόθυμο να φύγει. Υπάρχουν πολλές ιστορίες και μύθοι για μέρη που επισκέφθηκαν άνθρωποι και μαγεμένοι από την ομορφιά των κόσμων αυτών δε θέλανε να φύγουν. Οι ερωτήσεις είναι ακόμα πάρα πολλές και η εξερεύνηση του αστρικού κόσμου πολύ ενδιαφέρουσα. Στα επόμενα τεύχη θα μάθουμε για το αστρικό σώμα, τι μπορούμε να κάνουμε στον αστρικό κόσμο, τι όντα υπάρχουν εκεί, τι λέει η εκκλησία και οι μαρτυρίες. Θα σας διηγηθώ πραγματικές ιστορίες και θα μάθουμε και κάποιες τεχνικές για να πετύχουμε την πρώτη μας αστρική προβολή. Όλα αυτά τα ενδιαφέροντα θέματα και ακόμα περισσότερα στα επόμενα τεύχη.

ΜΙΑ ΓΕΥΣΗ ΘΑΝΑΤΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΝΕΣΤ ΧΑΜΙΝΓΟΥΕΪ

Ήταν μια ζεστή νύχτα του 1918. Στο ιταλικό μέτωπο, κοντά στο χωριό Φοσάλτα, μόνο η φωτιά από τα όπλα του εχθρού φώτιζε τον ουρανό. Κουλουριασμένος στο όρυγμα, ο Έρνεστ Χέμινγκουεϊ, νεαρός αξιωματικός του Σώματος Τραυματιοφορέων του αμερικανικού στρατού, αφουγκραζόταν τους αδιάκοπους ήχους μικρών όπλων και όλμων. Ξαφνικά, άκουσε μια οβίδα όλμου να σφυρίζει στον αέρα. Μια στιγμή αργότερα, μια έκρηξη τον τύλιξε κι ένα βλήμα κομμάτιασε τα πόδια του. Στις γεμάτες αγωνία στιγμές που ακολούθησαν την έκρηξη, όπως αργότερα ο ίδιος ο Χέμινγκουεϊ είπε σ' ένα φίλο του, ένιωσε το πνεύμα του να εγκαταλείπει το σώμα του, σαν να πεθαίνει. Την τόσο κοντά στο θάνατο αυτήν εμπειρία του, ο Χέμινγκουεϊ περιέγραψε και στο έργο του «Αποχαιρετισμός στα όπλα», το 1929, στο κεφάλαιο που τραυματίζεται ο Φρέντερικ Χένρι.

Οι θεάσεις των παράξενων πλασμάτων που προκαλούσαν
ανεξήγητες μηχανικές βλάβες στα αεροσκάφη της Βρετανικής
Πολεμικής Αεροπορίας στο 2ο Παγκόσμιο πόλεμο.

Gremlins

Βρισκόμαστε στα δύσκολα χρόνια του Δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου. Εσείς είστε ένας σκληροτράχηλος πιλότος της Βρετανικής Πολεμικής Αεροπορίας με πολλές ώρες πτήσεις στο ενεργητικό σας. Τώρα πετάτε πάνω απ' τα στενά της Μάγχης, μέσα στη νύχτα, σε ύψος 10 χιλιομέτρων. Κάτω απ' την κοιλιά του μικρού αεροσκάφους σας απλώνεται το χάος και η σκοτεινή θάλασσα και από πάνω σας ο μαύρος ουρανός. Είστε μόνος μέσα στο στενό πιλοτήριο με μοναδική σας συντροφιά το μονότονο βουητό του κινητήρα και τις φωτεινές ενδείξεις του πίνακα ελέγχου. Γνωρίζετε ότι μόλις ξημερώσει και προσεγγίσετε τον στόχο σας θα γίνετε στόχος των αντιαεροπορικών βλημάτων των Γερμανικών δυνάμεων ενώ αντίπαλα αεροσκάφη θα προσπαθήσουν να σας καταρρίψουν. Έχετε ξεπαγιάσει γιατί η θερμοκρασία της ατμόσφαιρας έξω από το αεροσκάφος είναι πολλούς βαθμούς κάτω απ' το μηδέν ενώ νιώθετε και κάποιες απ' τις παρενέργειες της έλλειψης οξυγόνου. Ξαφνικά το αεροπλάνο σας παρουσιάζει μηχανικές βλάβες παρά το γεγονός ότι προτού απογειωθείτε, οι μηχανικοί του αεροδρομίου το είχαν ελέγξει λεπτομερέστατα. Οι ενδείξεις των οργάνων στο πιλοτήριο τρελαίνονται. Με την άκρη του ματιού σας πιάνετε μια κίνηση. Κοιτάτε έξω απ' τα παράθυρα και ανακαλύπτετε ότι στα φτερά του αεροσκάφους, γύρω απ' τους κινητήρες του και στο πηδάλιο του έχουν αγκιστρωθεί κάτι μικρόσωμα ανθρωποειδή με διαβολική εμφάνιση που προσπαθούν να το καταστρέψουν. Χτυπάνε τα φτερά, στρίβουν την ουρά του, κοπανάνε τους κινητήρες. Οι απότομοι ελιγμοί που κάνετε για να τα ξεφορτωθείτε δεν έχουν αποτέλεσμα. Είναι ολοφάνερο ότι βρίσκεστε σε πολύ άσχημη θέση. Βρίσκεστε αντιμέτωποι με τα θρυλικά Gremlins!

Η παραπάνω ιστορία, αν και φανταστική, βασίζεται σε καταγεγραμμένες αφηγήσεις πεπειραμένων πιλότων των πολεμικών αεροποριών όλων των αντιμαχόμενων κρατών που συμμετείχαν στις εχθροπραξίες του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Στρατιωτικοί με μεγάλη πείρα και πολλές επιτυχίες στην κατάρριψη εχθρικών αεροσκαφών ανέφεραν θεάσεις παράξενων πλασμάτων που προκαλούσαν ανεξήγητες μηχανικές βλάβες στα αεροσκάφη τους. Η ονομασία που επικράτησε για αυτά στις γραμμές της Βασιλικής Πολεμικής Αεροπορίας της Μεγάλης Βρετανίας ήταν η λέξη «Gremlins» που ετυμολογικά έχει πολύ αρχαίες ρίζες. Η προέλευση του εν λόγω ονόματος προέρχεται από την παλιά Αγγλική λέξη «greime» που σημαίνει «παρενοχλώ» και «ε-κνευρίζω». Αναφέρεται σε μικρόσωμα δαιμόνια που προέρχονται απ' το μαγικό βασίλειο των ξωτικών και των νεράιδων. Αρχικά ήταν πλάσματα που ζούσαν βαθιά μέσα στη Γη, ακριβώς όπως οι δικοί μας καλικάντζαροι ή τα γερμανικά Cobolts που κατοικούσαν στα ορυχεία και στα οποία οφείλει το όνομά του το γνωστό σε όλους μας Κοβάλτιο. Ήταν πολύ καλοί μεταλλουργοί και τεχνίτες και βοήθησαν την ανθρωπότητα να αναπτύξει τη δική της τεχνολογία. Η πίστη στην ύπαρξή τους επιβίωσε μέχρι τα πολύ πρόσφατα χρόνια στη λαογραφία των Αγγλοσαξονικών χωρών. Λέγεται μάλιστα ότι συνεισféρανε με τις γνώσεις τους στη δημιουργία της πρώτης ατμομηχανής και ότι δώσανε και κάποιες ιδέες στον Benjamin Franklin προκειμένου να κατανοήσει τη φύση του ηλεκτρισμού. Ωστόσο, δεν

ήταν πάντα καλόβουλα και καλοπροαίρετα προς τους ανθρώπους. Πολύ συχνά γινόντουσαν εξαιρετικά σκανταλιάρικα και προκαλούσαν το απόλυτο χάος όταν κάποιος τα δυσαρεστούσε με τη συμπεριφορά του. Οι γραφικές αυτές πεποϊθήσεις των παλιών Εγγλέζων που έχουν τις ρίζες τους σε ακόμα αρχαιότερες Κέλτικες παραδόσεις, μοιάζουν αλλόκοτα οικείες στα δικά μας μάτια. Θυμίζουν πολύ έντονα κάποια στοιχεία της Αρχαίας Ελληνικής Μυθολογίας -η μάλλον Παράδοσης- που μιλάνε για τους παράξενους Κάβειρους, θεότητες μιας αρχαίας ελληνικής μυστηριακής λατρείας η οποία πρωτοεμφανίστηκε στη Λήμνο στην Ίμβρο, τη Σαμοθράκη και τη Θήβα. Η λατρεία τους επεκτάθηκε στη Μικρά Ασία, στη Μακεδονία, στη Θράκη και στο υπόλοιπο Αιγαίο. Οι Κάβειροι ήταν κοντοί στο ύψος και μάλλον κακόβουλοι και εκπροσωπούσαν την υπόγεια φωτιά και τις μεταλλευτικές εργασίες. Σύμφωνα με κάποια παράδοση ήταν γιοί του Ήφαιστου, αντικατέστησαν τους χαλκουργούς Κύκλωπες και είχαν επομένως πολύ ανεπτυγμένες μεταλλουργικές και τεχνολογικές γνώσεις (ας θυμηθούμε εδώ τις εκπληκτικές δημιουργίες του εν λόγω θεού ανάμεσα στις οποίες ήταν και μεταλλικές υπηρέτριες-ρομπότ που τον βοηθούσαν στις μετακινήσεις του). Για να επιστρέψουμε τώρα στα δύσκολα και αιματηρά χρόνια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, στα τρομερά Gremlins αποδίδονταν μια απίστευτη ποικιλία μηχανικών βλαβών που δεν μπορούσαν να εξηγηθούν διαφορετικά. Υποτίθεται ότι ρουφούσαν τα καύσιμα απ' τις δεξαμενές των αεροσκαφών εν ώρα πτήσης, έπαιζαν με τις ραδιοφωνικές συχνότητες, χαλάγανε τα συστήματα προσγείωσης, γεμίζανε με σκόνη τους αγωγούς καυσίμων ή τα ευαίσθητα ηλεκτρικά συστήματα τους, έκοβαν καλώδια, χαλάρωναν βίδες και μπουλόνια, χαλάγανε τα όργανα του πιλοτηρίου, έσπαγαν παράθυρα και ότι άλλο μπορείτε να φανταστείτε. Πολλοί πιλότοι ισχυρίζονταν ότι διέθεταν και τηλεπαθητικές ικανότητες γιατί μπορούσαν να δημιουργήσουν ρεαλιστικές παραισθήσεις στα ανθρώπινα μυαλά, όπως για παράδειγμα μια απατηλή εμφάνιση του εδάφους ή ένα βουνό που ξεπηδούσε απροσδόκητα μέσα απ' τα σύννεφα. Επίσης, πολλές φορές τα άκουγαν να φωνάζουν, να γελάνε, να ψιθυρίζουν και γενικά να κάνουν κάθε είδους θόρυβο προκειμένου να αποσπάσουν την προσοχή του πληρώματος, ειδικά όταν αντιμετώπιζαν καταστάσεις όπου έπρεπε να εκτελεστούν επικίνδυνοι ελιγμοί. Σχετικές, και πανομοιότυπες, αναφορές έρχονταν από μακρινά μέρη όπως ήταν η Μάλτα, η Μέση Ανατολή και η Ινδία.. Η πρώτη σχετική αναφορά προέρχεται ωστόσο από το 1917

όπου σε μια Βρετανική εφημερίδα, την *Spectator*, αναφέρθηκε ότι η Βασιλική Πολεμική Αεροπορία «εντόπισε την ύπαρξη μιας ορδής μυστηριωδών και κακόβουλων ξωτικών που ο μοναδικός σκοπός της ζωής τους ήταν να προκαλούν όσον το δυνατόν περισσότερα προβλήματα στη ζωή των αεροπόρων.» Η ύπαρξη αυτών των όντων έγινε ευρέως γνωστή το 1923 όταν ένας Βρετανός πιλότος που έπεσε στη θάλασσα δήλωσε αργότερα ότι το ατύχημα προκλήθηκε από κάτι μικρόσωμα πλάσματάκια που ανέβηκαν μαζί του στο αεροσκάφος και σαμποτάρισαν τη μηχανή του. Η εν λόγω ιστορία κυκλοφόρησε από στόμα με αποτέλεσμα, λίαν συντόμως, και άλλοι Βρετανοί πιλότοι να αρχίσουν να παραπονιούνται για παρόμοιες παρενοχλήσεις από μικρόσωμα και κακόβουλα πλάσματα που έμοιαζαν να γνωρίζουν πολύ καλά τα τεχνολογικά μυστικά της αεροπλοΐας. Μια από τις πιο γνωστές σχετικές μαρτυρίες έρχεται από τον διάσημο Αμε-

ρικανό αεροπόρο, συγγραφέα, εφευρέτη, στρατιωτικό, και εξερευνητή Charles Lindbergh. Ο εν λόγω πρωτοπόρος, καθώς πραγματοποιούσε το πρώτο αεροπορικό ταξίδι στην ιστορία από τη Νέα Υόρκη στο Παρίσι το Μάιο του 1927, ένα κατόρθωμα που τον έκανε παγκοσμίως διάσημο, κατά την 9η ώρα της μοναχικής του πτήσης, ένιωθε ξαφνικά κάπως «αποκομμένος από την πραγματικότητα». Ύστερα ανακάλυψε ότι ήταν περικυκλωμένος από κάτι νεφελώδη πλάσματα με αλλόκοτη εμφάνιση τα οποία είχαν πολύ εξελιγμένες γνώσεις όσον αφορά το αεροπλάνο του. Αντί να τον παρενοχλήσουν όπως θα περίμενε ίσως κανείς, ήταν πολύ φιλικά μαζί του, τον κράτησαν σε κατάσταση εγρήγορσης ώστε να μην αποκοιμηθεί και τον διαβεβαίωσαν ότι θα τον προστάτευαν και θα τον βοηθούσαν κατά τη διάρκεια του πολύωρου ταξιδιού. Ο Lindbergh κράτησε μυστική την όλη εμπειρία για χρόνια έως ότου έγραψε για αυτή το 1953 στο βιβλίο του *The Spirit of St. Louis*. Κατά τη διάρκεια της εποχής του μεσοπολέμου, υπήρξαν και άλλες αφηγήσεις που αφορούσαν αυτά τα παράξενα πλάσματάκια τα οποία υποτίθεται ότι βοηθούσαν πιλότους ν' αποφύγουν καταστροφές ή που τους έλεγαν πότε να αλλάξουν πορεία ή υψόμετρο. Τα πράγματα άλλαξαν ραγδαία κατά τον Β Παγκόσμιο Πόλεμο. Κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού και του Φθινοπώρου του 1940, όταν η Γερμανική *Luftwaffe* εξαπέλυσε μια άνευ προηγουμένου επίθεση ενάντια στα Βρετανικά νησιά, το φαινόμενο των Gremlins κορυφώθηκε, τόσο πολύ που το Βρετανικό Υπουργείο Αεράμυνας αναγκάστηκε να αναγνωρίσει τη σοβαρότητα του όλου προβλήματος και να προχωρήσει σε συστηματικές προσπάθειες μελέτης του. Μάλιστα, κυκλοφόρησε και ένα επίσημο υπόμνημα που ήταν γραμμένο από ένα ειδικό «Γκρεμλινολόγο» τον πιλότο Percy Prune, το οποίο περιείχε μια λίστα των ζημιών που προκαλούσαν τα εν λόγω πλάσματα και οδηγίες για το πώς να τα κατευνάσει κανείς και να

τους αποσπάσει την προσοχή. Επίσης, κυκλοφόρησαν και αφίσες που προειδοποιούσαν για την παρουσία τους. Οι αναφορές για τα Gremlin και τις κακόβουλες δραστηριότητές τους συνεχίστηκαν με αμείωτη συχνότητα κατά τη διάρκεια του πολέμου και προέρχονταν απ' όλες τις αντίπαλες παρατάξεις. Οι μάρτυρες ήταν συγκροτημένοι και πεπειραμένοι πιλότοι που δεν είχαν κανένα λόγο να διακινδυνεύσουν τη θέση τους λέγοντας τέτοιες εξωφρενικές ιστορίες. Οι σχετικές αναφορές έσβησαν ωστόσο σχεδόν αμέσως μετά τη λήξη του πολέμου και οι αιθέρες ξαναβρήκαν την ησυχία τους. Τι συνέβη λοιπόν εκείνα τα δύσκολα χρόνια του πολέμου; Τι έβλεπαν και τι βίωναν αυτοί οι άνθρωποι; Ίσως, οι εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες που αντιμετώπιζαν οι πιλότοι κατά τη διάρκεια των αποστολών τους, η μοναξιά, το ακραίο ψύχος, η έλλειψη σωστής οξυγόνωσης του πιλοτήριου, το ακραίο ψυχοσωματικό στρες του πολέμου και της πτήσης πάνω από εχθρικές θάλασσες και εδάφη, η έλλειψη ύπνου και η κούραση, να τους προκαλούσαν πειστικές και έντονες παραισθήσεις. Επίσης, δεν θα έπρεπε να παραγνωρίζει κανείς τον παράγοντα της μαζικής υστερίας που ενδεχομένως έπαιξε το ρόλο της στη δημιουργία του όλου φαινομένου. Ίσως να επρόκειτο και για κάποιον μηχανισμό ψυχικής αυτοάμυνας που ενεργοποιούσαν αυτές οι ιστορίες μια και είναι πολύ πιο ανακουφιστικό και παρήγορο το να αποδίδει κανείς τις ατυχίες ενός παράτολμου και επικίνδυνου εγχειρήματος στην επιρροή κάποιου υπερφυσικού παράγοντα παρά σε ανθρώπινο λάθος. Οι επιζώντες τέτοιων συναντήσεων επέμεναν ωστόσο ότι ήταν εντελώς νηφάλιοι όταν βρέθηκαν αντιμέτωποι με τα σκανταλιάρικα εκείνα δαιμόνια. Η δύναμη αυτών των ιστοριών φαίνεται από το γεγονός ότι ακόμα και σήμερα, όταν ένα μηχάνημα χαλάει χωρίς λόγο, υπάρχουν πολλοί που εν ήδη ανεκδότου το αποδίδουν στη δραστηριότητα των θρυλικών Gremlins. Τι συμβαίνει λοιπόν; Ήταν τα Gre-

mlins η εκδήλωση ενός μαζικού μηχανισμού ψυχικής εκτόνωσης που ενεργοποιήθηκε από τις ακραίες και αφύσικες συνθήκες της μάχης των αιθέρων του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου; Ήταν ένα παραισθητικό υπό-προϊόν των τρομερών ψυχοσωματικών καταπονήσεων που υφίσταντο οι εξουθενωμένοι πιλότοι εκείνης της εφιαλτικής εποχής; Κατάφερε το συλλογικό ασυνείδητο της ανθρωπίνης φυλής ν' ανασύρει πανάρχαιες πληροφορίες μέσα απ' τους δαιδαλώδεις διαδρόμους της παγκόσμιας παράδοσης; Αναστήθηκαν έτσι οι αρχέγονοι Κάβειροι οι οποίοι άρχισαν να κατατρέχουν τους αλαζονικούς ανθρώπους που χρησιμοποιούσαν τα δώρα που τους είχαν δοθεί για να σκορπάνε το θάνατο και την καταστροφή στο ιερό πρόσωπο της μάνας Γης; Ποιος μπορεί να ξέρει; Πάντως για καλό και για κακό, την επόμενη φορά που θα πετάξετε με κάποιο αεροσκάφος και κάτι παράξενο συμβεί με τα μηχανικά του συστήματα, ρίξτε μια ματιά έξω απ' το φινιστρίνι σας και κάτω από το κάθισμα σας γιατί που ξέρετε, μπορεί να βρεθείτε αντιμέτωποι με κάποιο πονηρό Gremlin που θα σας χαμογελάει χαιρέκακα.....

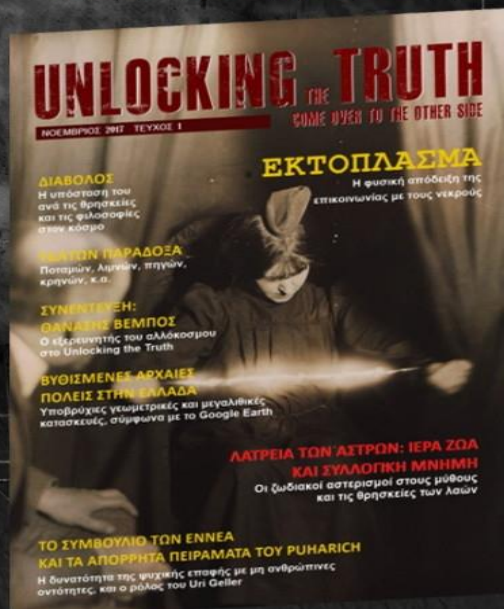
Βιβλιογραφία:

-<https://en.wikipedia.org/wiki/Gremlin>
-<http://boingboing.net/2011/11/28/wwii-gremlins-safety-poste.html>
-<http://cryptozoologynews.com/wwii-pilot-speaks-out-gremlins-are-real/>
-<http://mysteriousuniverse.org/2015/07/the-real-gremlins-of-wwii/>

UNLOCKING THE TRUTH

COME OVER TO THE OTHER SIDE

Μια νέα παρουσία στον ηλεκτρονικό χώρο με έμφαση σε μελέτες και επιτόπιες έρευνες

Ένα ηλεκτρονικό περιοδικό για το:

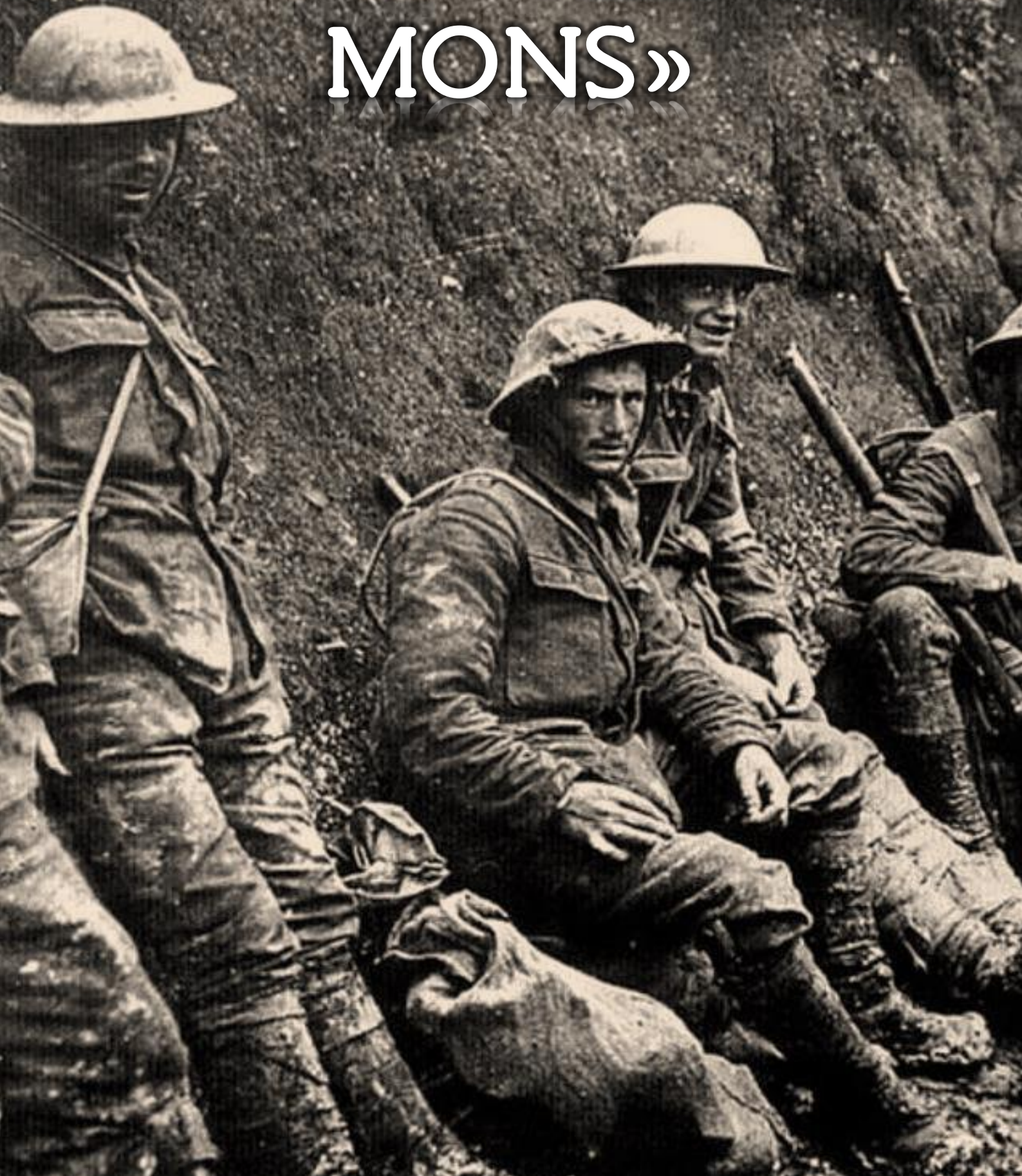
Μυστήριο Πνευματισμό Λοξασίες
Παραφυσικά Φαινόμενα Υπερβατικό
Θεωρίες Συνωμοσίας

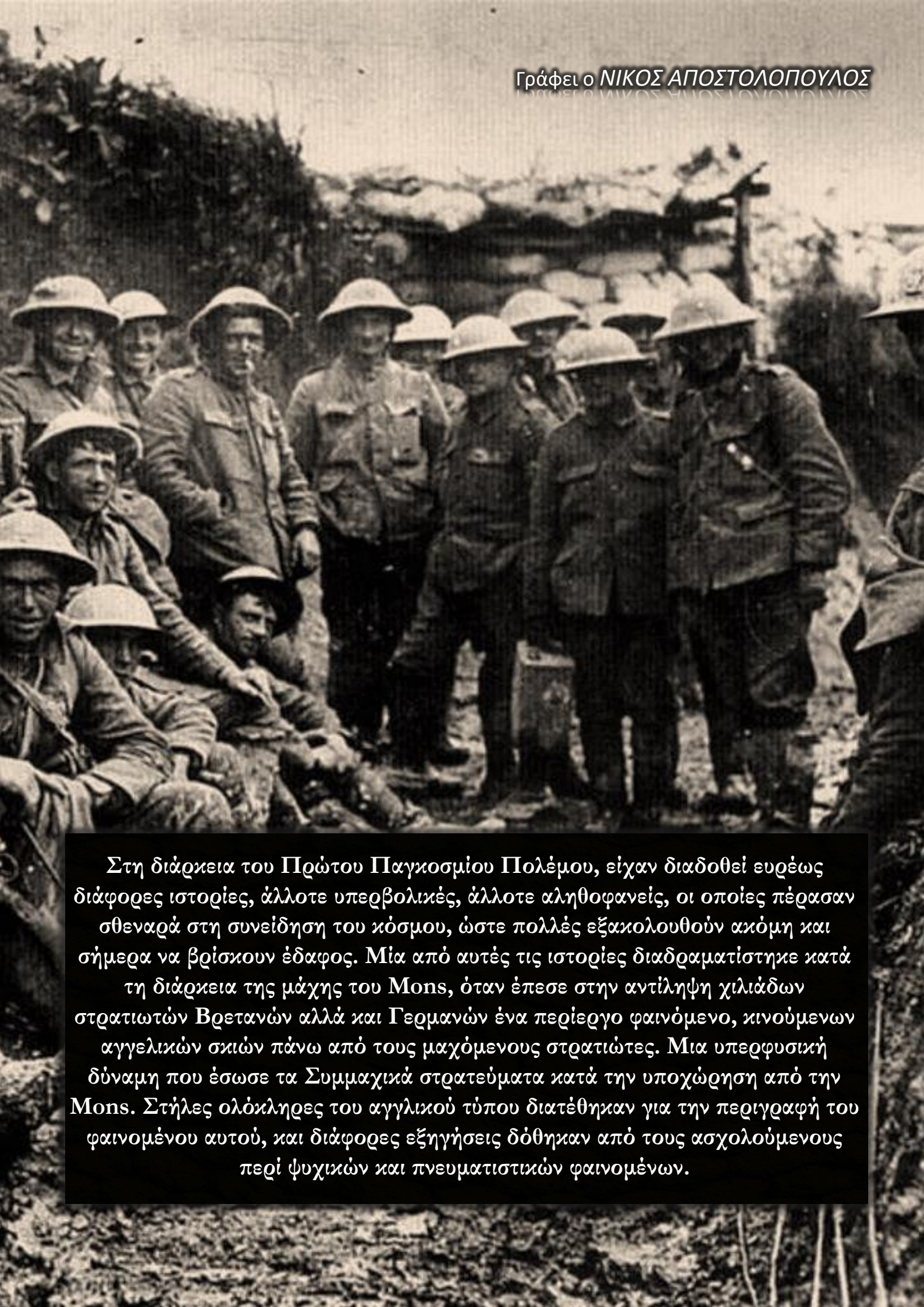
Κυκλοφορεί δωρεάν στο διαδίκτυο

<https://issuu.com/erenzw>

Θέλεις να αποκτήσεις δωρεάν ένα τεύχος του ηλεκτρονικού μας περιοδικού για τον υπολογιστή σου, ή να εκτυπώσεις τα τεύχη μας ώστε να τα φυλάξεις στην βιβλιοθήκη σου και να τα «ανακαλέσεις» όταν θα σου χρειαστεί για οποιονδήποτε λόγο; Επισκέψου την ιστοσελίδα του Unlocking the Truth και κατέβασε δωρεάν όποιο τεύχος επιθυμείς από την παρακάτω διεύθυνση:
unlockingthetruthproject.blogspot.gr

ΟΙ «ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΗΣ MONS»

Στη διάρκεια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, είχαν διαδοθεί ευρέως διάφορες ιστορίες, άλλοτε υπερβολικές, άλλοτε αληθοφανείς, οι οποίες πέρασαν σθεναρά στη συνείδηση του κόσμου, ώστε πολλές εξακολουθούν ακόμη και σήμερα να βρίσκουν έδαφος. Μία από αυτές τις ιστορίες διαδραματίστηκε κατά τη διάρκεια της μάχης του Mons, όταν έπεσε στην αντίληψη χιλιάδων στρατιωτών Βρετανών αλλά και Γερμανών ένα περίεργο φαινόμενο, κινούμενων αγγελικών σκιών πάνω από τους μαχόμενους στρατιώτες. Μια υπερφυσική δύναμη που έσωσε τα Συμμαχικά στρατεύματα κατά την υποχώρηση από την Mons. Στήλες ολόκληρες του αγγλικού τύπου διατέθηκαν για την περιγραφή του φαινομένου αυτού, και διάφορες εξηγήσεις δόθηκαν από τους ασχολούμενους περί ψυχικών και πνευματιστικών φαινομένων.

Καταδικασμένοι σε θάνατο

Η Mons ήταν η τοποθεσία της πρώτης μάχης του Βρετανικού Στρατού κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Στις 22 Αυγούστου 1914, μόλις δυόμισι εβδομάδες μετά την Βρετανική είσοδο στον πόλεμο, το 2ο Βρετανικό Εκστρατευτικό Σώμα (B.E.F) κατέλαβε αμυντικές θέσεις κατά μήκος των πόλεων Mons και Conde στο Βέλγιο. Το δύσκολο έργο που αντιμετώπιζαν οι άνδρες του 2ου Σώματος ήταν να σταματήσουν με νύχια και με δόντια, ή να καθυστερήσουν την 1η Γερμανική στρατιά υπό τον στρατηγό Alexander von Kluck που υπερτερούσε αριθμητικά σε αναλογία 5 προς 1. Μετά την επιτυχή απόκρουση του πρώτου κύματος των Γερμανικών επιθέσεων η κατάσταση δυσκόλεψε πολύ για τους Βρετανούς κυρίως από της 23 Αυγούστου και μετά. Οι Γερμανοί που συμμετείχαν στη μάχη και είχαν φτάσει στη Mons από την Ανατολή κατέλαβαν την πόλη. Στα δεξιά των Βρετανών η κατάσταση ήταν εξίσου δύσκολη, καθώς οι στρατιώτες της Κοινοπολιτείας έπρεπε να αντιμετωπίσουν το 7ο Σύνταγμα της Βρέμης. Οι Βρετανοί αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν μετά από εξοντωτικές μάχες μέχρι και της 26 Αυγούστου. Στις 30 Αυγούστου οι «Times» γράφουν ότι η επίθεση του Γερμανικού πεζικού ήταν τόσο ισχυρή που «δεν μπορούσαν να την σταματήσουν ούτε τα κύματα της θάλασσας». Η προέλαση των Γερμανών τελικά σταμάτησε στις όχθες του ποταμού Μάρνη στις αρχές Σεπτεμβρίου. Η ιστορία μπορεί να είχε μείνει εκεί, αν δεν είχε αρχίσει να διαδίδεται μια φήμη ανάμεσα στους στρατιώτες. Κάποιοι ισχυρίστηκαν ότι είδαν αγγέλους με τη μορφή τοξωτών οι οποίοι υποτίθεται σταμάτησαν τους Γερμανούς έτσι ώστε οι Βρετανοί να μπορέσουν να υποχωρήσουν. Στις 29 Σεπτεμβρίου 1914 ένα άρθρο του Ουαλού συγγραφέα ιστοριών τρόμου Arthur Machen ονομαζόμενο «The Bowmen» (Οι Τοξότες) δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά στην απογευματινή εφημερίδα του Λονδίνου Evening News στην 3η σελίδα. Το άρθρο αναφερόταν στις μάχες της Μονς και συγκεκριμένα στην ιστορία ενός Βρετανού στρατιώτη και μιας ομάδας στρατιωτών της B.E.F. που βοήθησαν οι τοξότες να ξεφύγουν από τα νύχια του γερμανικού στρατού, και αφού ο στρατιώτης επικαλέστηκε το πνεύμα του Αγίου Γεωργίου. «...είδε μπροστά του, πέρα από την τάφρο, μια σειρά από

Βρετανοί σε στιγμές ανάπαυσης λίγο πριν την άφιξη τους στην πόλη της Mons ως μέρος της Βρετανικής εκστρατευτικής δύναμης τον Αύγουστο του 1914.

σχήματα που τα περιέβαλλε μια λάμψη. Ήταν σαν άνδρες που τέντωσαν το τόξο και με μια κραυγή τους ένα σύννεφο από βέλη πέταξαν σφυρίζοντας στον αέρα προς τις Γερμανικές θέσεις». Στην ιστορία εκατοντάδες Γερμανοί σκοτώθηκαν από τους φανταστικούς τοξοβόλους και η επίθεση ακυρώθηκε. Αν και γρήγορα ο Machen παραδέχτηκε ότι είχε δημιουργήσει ολόκληρη την ιστορία, και ότι ήταν απλά ένα φανταστικό άρθρο, δεν υπήρχε πλέον καμία αμφιβολία. Ο θρύλος είχε πάρει διάφορες μορφές. Οι άγγελοι παρουσιάστηκαν με διαφορετικούς τρόπους, είτε ως σύννεφα φωτός είτε ως φτερωτοί ιππείς. Ένα ή δύο μήνες αργότερα ο Machen έλαβε αιτήματα από εκδότες ενοριακών περιοδικών για επανεκτύπωση της ιστορίας, τα οποία και έγιναν δεκτά. Στην εισαγωγή του «The Bowmen and Other Legends of the War» (1915) ο Machen αναφέρει ότι ένας ανώνυμος ιερέας, ο εκδότης ενός από αυτά τα περιοδικά, του έγραψε ρωτώντας τον αν θα επέτρεπε την ανατύπωση της ιστορίας σε μορφή φυλλαδίου, και αν επιθυμούσε να γράψει ένα σύντομο πρόλογο δίνοντας πηγές για την ιστορία. Ο Machen απάντησε ότι ήταν ελεύθεροι να ξανατυπώσουν, αλλά δεν μπορούσε να δώσει καμία πηγή για την ιστορία αφού δεν είχε καμία. Ο ιερέας απάντησε στον Machen ότι πρέπει να κάνει λάθος, ότι τα «γεγονότα» της ιστορίας πρέπει να είναι αληθινά, και ότι ο Machen μόλις είχε επεξεργαστεί μια αληθινή αναφορά. Όπως είπε αργότερα ο Machen: «Φαινόταν ότι η ελαφριά μου μυθοπλασία είχε γίνει αποδεκτή από την ενορία αυτής της συγκεκριμένης εκκλησίας ως το πιο ισχυρό γεγονός. Και τότε άρχισα να αντιλαμβάνομαι ότι αν είχα αποτύχει στην τέχνη των γραμμάτων, τα κατάφερα, ακούσια,

στην τέχνη της εξαπάτησης». Ο Μεγάλος Πόλεμος προκάλεσε πολλούς θρύλους, και φαίνεται ότι η εκκλησία και στη συνέχεια η βρετανική κυβέρνηση, όπως θα δούμε παρακάτω, χρησιμοποίησαν αυτό το θρύλο για να παρακινήσουν τους στρατιώτες να συνεχίσουν να πολεμούν. Εκείνη την εποχή άρχισαν να εμφανίζονται παραλλαγές της ιστορίας, που αναφέρονταν ως αυθεντικές, συμπεριλαμβανομένης μιας αναφοράς που έλεγε πώς βρέθηκαν πτώματα Γερμανών στρατιωτών στο πεδίο της μάχης με πληγές από βέλη! Στις 24 Απριλίου 1915, δημοσιεύθηκε ένα άρθρο στο βρετανικό περιοδικό *Spiritualist*, όπου αναφερόταν στο όραμα μιας υπερφυσικής δύναμης που παρενέβη θαυματουργά για να βοηθήσει τους Βρετανούς στην αποφασιστική στιγμή της μάχης. Αυτό οδήγησε γρήγορα σε μια αναζωπύρωση παρόμοιων αναφορών, και στη διάδοση φημών. Οι περιγραφές αυτής της υπερφυσικής δύναμης μεταβάλλονταν, από τοξότες μαζί με τον Άγιο Γεώργιο, σε ένα περίεργο φωτεινό σύννεφο, αν και τελικά η πιο δημοφιλής περιγραφή έμεινε αυτή των αγγέλων πολέμιων. Παρόμοιες ιστορίες τέτοιων οραμάτων στο πεδίο της μάχης συνέβησαν στον μεσαιωνικό πόλεμο ανοίγοντας το δρόμο για μια πεποίθηση ότι ο χριστιανικός Θεός θα επέμβει άμεσα ενάντια σε έναν τόσο κακό εχθρό. Τον Μάιο του 1915 ξέσπασε μια πλήρης διαμάχη, με τους αγγέλους να χρησιμοποιούνται ως απόδειξη της δράσης της θείκης πρόνοιας από την πλευρά των Συμμάχων σε κηρύγματα σε ολόκληρη τη Βρετανία, και στη συνέχεια εξαπλώθηκε σε εφημερίδες που δημοσιεύθηκαν ευρέως σε όλο τον κόσμο. Ο Machen μπερδεμένος

απ' όλα αυτά, προσπάθησε να τερματίσει τις φήμες αναδημοσιεύοντας την ιστορία τον Αύγουστο σε μορφή βιβλίου, με έναν μακρύ πρόλογο που δήλωνε ότι οι φήμες ήταν ψευδείς και προέρχονταν από την ιστορία του. Το βιβλίο έγινε μπεστ σέλερ και κατέληξε σε μια τεράστια σειρά άλλων δημοσιεύσεων που ισχυρίζονταν ότι παρέχουν στοιχεία για την ύπαρξη των Αγγέλων. Ο Arthur Machen αργότερα εξέφρασε τη λύπη του για το γεγονός ότι ο μύθος μεγάλωσε εξαιτίας του έργου του και επεσήμανε ότι η λέξη άγγελοι δεν εμφανίζεται πουθενά στην ιστορία του. Όπως επεσήμανε ο James Hayward στο βιβλίο του *"Myths and Legends of the First World War"* (2002): «Ο Machen κατηγορήσε τα θρησκευτικά σώματα ότι εκμεταλλεύτηκαν αυτό που θεωρούσε ο ίδιος ως μια αξιοσημείωτη ιστορία, και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οποιεσδήποτε παρατηρήσεις φασματικών αγγέλων ήταν απλές ψευδαισθήσεις». Παρά τις αντιρρήσεις του Machen, τα θρησκευτικά περιοδικά συνέχισαν να υποστηρίζουν ότι η ιστορία ήταν αληθινή. Στις 24 Απριλίου 1915, το περιοδικό *Light Magazine* υποστήριξε: «Είτε η ιστορία του κ. Machen ήταν καθαρή εφεύρεση είτε όχι, αναφέρθηκε σίγουρα σε ορισμένα μέρη ότι ένα περίεργο φαινόμενο είχε γίνει αντιληπτό από αξιωματικούς και στρατιώτες κατά την υποχώρηση από τη Mons. Η μορφή ενός παράξενου σύννεφου μεταξύ των Γερμανικών και των Βρετανικών θέσεων. Και άλλα θαύματα ακούστηκαν ή παρατηρήθηκαν σε σχέση με αυτό το σύννεφο το οποίο, όπως φαίνεται, είχε ως αποτέλεσμα να προστατεύει τους Βρετανούς από τις συντριπτικές ορδές του εχθρού».

Ο Ουαλός συγγραφέας Arthur Machen

Άνδρες από το 4^ο τάγμα Royal Fusiliers (City of London Regiment) αναπαύονται στην πλατεία της πόλης της Mons στο Βέλγιο, μία ημέρα πριν την μάχη.

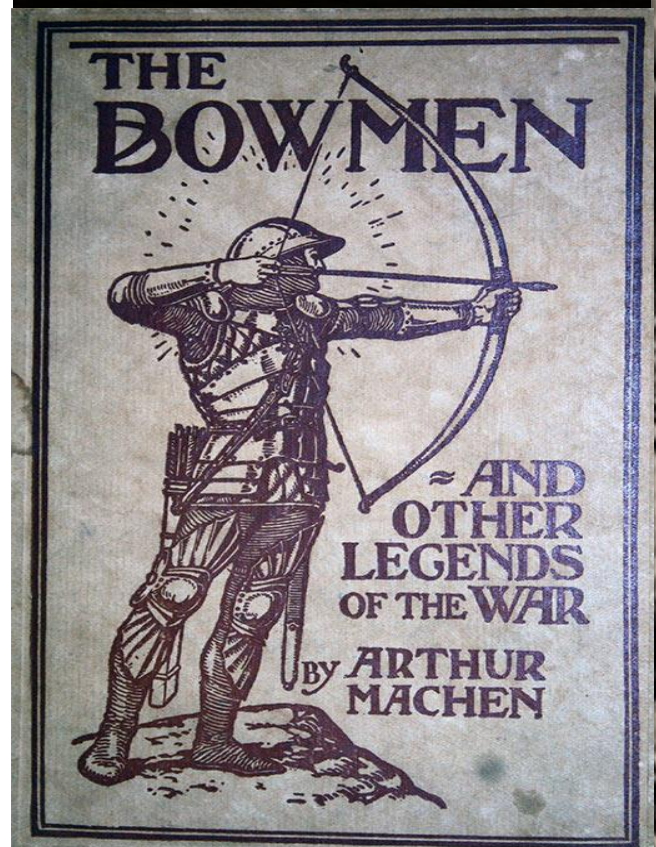
Την 3η Απριλίου 1915 μια μικρή Αγγλική επαρχιακή εφημερίδα, η Hereford Times, δημοσιεύει ένα άρθρο με τίτλο «Η Στρατιά των Αγγέλων». Το άρθρο προερχόταν από μια ιστορία που ανέφερε η Sarah Marrable (κόρη του αιδεσιμότατου Marrable) όταν είχε συναντηθεί με δύο κατώτερους αξιωματικούς της BEF, οι οποίοι της αποκάλυψαν ότι «είχαν δει αγγέλους που τους είχαν σώσει από τους Γερμανούς κατά την υποχώρησή τους από την Μονς». Δύο μήνες αργότερα, τον Μάιο του 1915, η ιστορία της Marrable θα δημοσιευθεί στο περιοδικό All Saints Parish Magazine στο Clifton. Εκεί αναφέρεται ότι οι δύο αξιωματικοί περιέγραψαν στην Marrable το τι είδαν από το καταφύγιο στη Mons. «Και οι δύο είδαν τους αγγέλους που έσωσαν την αριστερή πτέρυγα των Βρετανών από τους Γερμανούς κατά τη διάρκεια της υποχώρησης... Ένας από τους φίλους της κυρίας Marrable, που δεν ήταν θρησκευόμενο άτομο, της είπε ότι είδε ένα στρατό από αγγέλους μεταξύ των βρετανών και του εχθρού. Από τότε έχει αλλάξει ως άνθρωπος». Τον Ιούνιο του 1915 γίνεται αναφορά στο κήρυγμα του αιδεσιμότατου R.F. Horton ο οποίος λέγει: «...όταν οι στρατιώτες και οι αξιωματικοί, οι οποίοι ήταν στην υποχώρηση από την Μονς λένε ότι είδαν μια ομάδα αγγέλων να παρεμβάλλεται μεταξύ αυτών και του εχθρού, ουδείς σκεπτόμενος άνθρωπος είναι τόσο ανόητος ώστε να αμφισβητήσει την δήλωση ή να ερμηνεύσει την εμπειρία ως ψευδαίσθηση». Τον Αύγουστο του 1915 το περιοδικό «Απόκρυφη Κριτική» δημοσίευσε το πρώτο από μια σειρά άρθρων μιας Αγγλίδας νοσοκόμας, ονόματι Phyllis Campbell, η οποία υπηρετούσε στους υγειονομικούς σταθμούς πρώτης γραμμής στη Γαλλία και το Βέλγιο κατά τη διάρκεια

της υποχώρησης από την Mons. Ισχυρίστηκε ότι είχε ακούσει ιστορίες από τραυματισμένους στρατιώτες για υπερφυσικά όντα που βοηθούσαν τα Βρετανικά στρατεύματα, και συγκεκριμένα από τα χείλη ενός ιερέα, δύο αξιωματικών, και τριών ανδρών της ιρλανδικής φρουράς. Πολλές από αυτές τις ιστορίες επαναλαμβάνονται στο βιβλίο της «Back to the Front» που δημοσιεύθηκε το 1915. Τον Δεκέμβριο του 1915, η Εταιρεία Ψυχικών Ε-

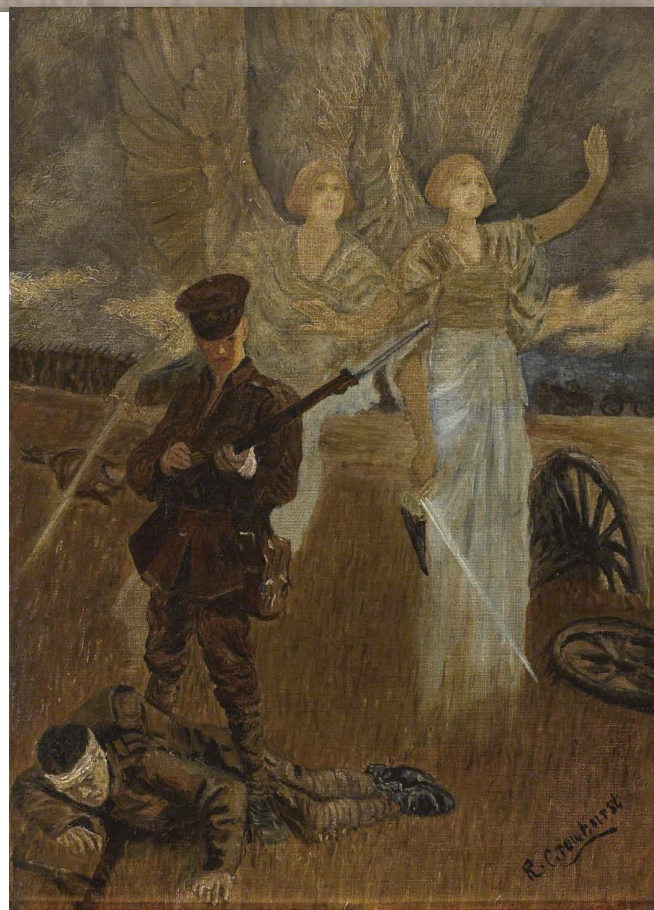
ρευνών δημοσίευσε μια έκθεση για τους Άγγελους της Mons. Σύμφωνα με τον Mark Valentine: «Η έκθεση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι πολλές από τις ιστορίες των οραμάτων στο πεδίο της μάχης βασίστηκαν σε απλές φήμες, δεν προέκυψε από πρώτο χέρι καμία μαρτυρία, και λείπουν λεπτομερείς αποδείξεις». Δεδομένου ότι η Εταιρεία Ψυχικής Έρευνας πίστευε στην ύπαρξη υπερφυσικών δυνάμεων, τα συμπεράσματα αυτής της έκθεσης είναι εξαιρετικά σημαντικά.

Η ξαφνική εξάπλωση των φημών την άνοιξη του 1915, έξι μήνες μετά τη δημοσίευση των γεγονότων και της ιστορίας του Machen, μοιάζει προβληματική.

«ΟΙ ΤΟΞΟΤΕΣ» του Arthur Machen

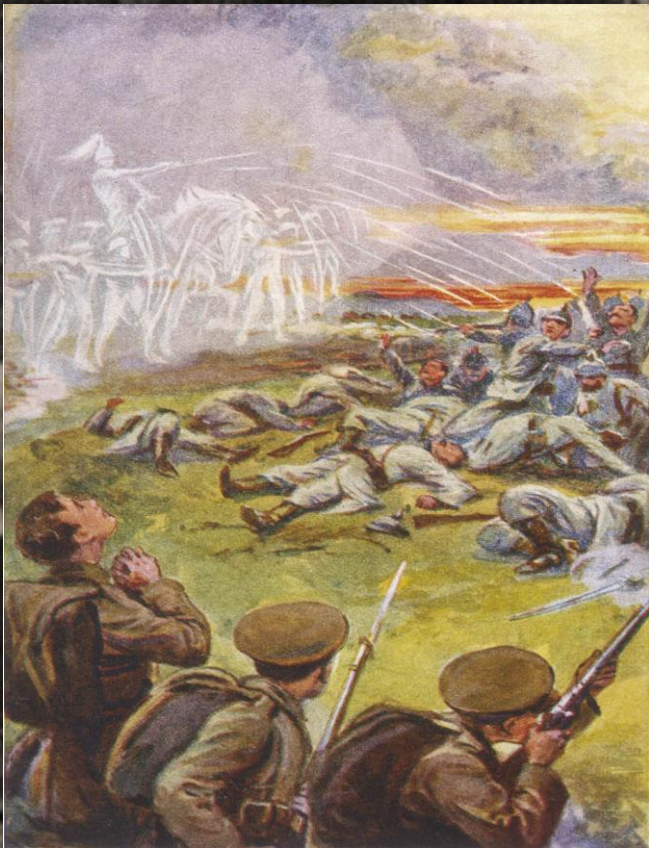

Οι ιστορίες που δημοσιεύονταν συχνά αποδίδονταν σε ανώνυμους Βρετανούς αξιωματικούς. Οι τελευταίες και πιο λεπτομερείς μελέτες της ιστορίας υποδηλώνουν ότι αυτοί οι άνδρες μπορεί να ήταν μέρος μιας μυστικής στρατιωτικής προσπάθειας να προπαγανδίσουν και να παραπληροφορήσουν προκειμένου να ενισχύσουν το ηθικό του στρατού. Δεδομένου ότι ήταν μια περίοδος συμμαχικών προβλημάτων με τη βύθιση του βρετανικού υπερωκεάνιου RMS Lusitania στις 7 Μαΐου 1915, των επιθέσεων Zeppelin και της αποτυχίας να επιτευχθεί μια σημαντική νίκη στο Δυτικό Μέτωπο, ο συγχρονισμός θα είχε νόημα από στρατιωτική άποψη. Το 1931 ένα βιβλίο με τίτλο «At General Headquarters», το οποίο περιείχε τα απομνημονεύματα του ταξίαρχου John Charteris δόθηκε στη δημοσιότητα. Ο Charteris ήταν μέλος του τμήματος πληροφοριών του Βρετανικού Εκστρατευτικού Σώματος και ταξίδεψε στη Γαλλία με το ξέσπασμα του πολέμου. Υπήρξε στενός φίλος του στρατηγού Ντάγκλας Χέϊγκ και προήχθη από τον ίδιο στη θέση του Επικεφαλής Αξιωματικού Πληροφοριών στο Γενικό Στρατηγείο του BEF. Ο Charteris ήταν κοντά στον Χέϊγκ, συμβουλευοντάς τον για θέματα πληροφοριών, αλλά και γενικότερα στρατιωτικά θέματα. Κατά τη διάρκεια του πολέμου ήταν φανατικός επιστολογράφος, γράφοντας ενίοτε πολλές επιστολές την ημέρα προς την σύζυγό του. Μετά τον πόλεμο, οι επιστολές αυτές συγκεντρώθηκαν, επεξεργάστηκαν και δημοσιεύθηκαν στο «At GHQ». Το βιβλίο περιείχε ένα γράμμα του Charteris προς την σύζυγό του με ημερομηνία 5 Σεπτεμβρίου 1914 – σχεδόν δύο εβδομάδες μετά την υποχώρηση από την Mons και είκοσι τέσσερις ημέρες πριν την έκδοση των «Το-

ξοτών». Το γράμμα περιείχε τις ακόλουθες γραμμές: «...η ιστορία των Αγγέλων της Mons έχει έντονη απήχηση στο 2ο Σώμα, για το πώς ο άγγελος του Κυρίου με το παραδοσιακό λευκό άλογο και ντυμένος στα λευκά με πύρινη ρομφαία, αντιμετώπισε τους επελαύνοντες Γερμανούς στην Mons και εμπόδισε την περαιτέρω προώθησή τους. Τα νεύρα και η φαντασία των ανδρών παίζουν περιέργες φάρσες σε αυτές τις δύσκολες στιγμές. Δεν μπορώ να μάθω πώς προέκυψε ο μύθος». Εκ πρώτης όψης, αυτό φαίνεται ως το ισχυρότερο όπλο γι' αυτούς

που πίστευαν στην ύπαρξη των Αγγέλων, διότι αφού συντάχθηκε από έναν ανώτερο αξιωματικό με ημερομηνία πριν από την δημοσίευση της ιστορίας Machen, αυτή η επιστολή φαίνεται να αποδεικνυε ότι η υπερφυσική παρέμβαση στην Mons είχε συζητηθεί πριν την δημοσίευση των «Τοξοτών». Είναι αξιοπερίεργο όμως, ότι κανένα άλλο έγγραφο δεν υπάρχει που να αναφέρει το εν λόγω συμβάν. Το αντίγραφο σε μικροφίλμ της πρωτότυπης επιστολής στην οποία βασίστηκε το At GHQ είναι στην κατοχή του Liddell Hart Centre για τα Στρατιωτικά Αρχεία στο King's College του Πανεπιστημίου του Λονδίνου. Η αναζήτηση του αρχείου από τον ιστορικό Δρ Ντέιβιντ Κλαρκ απεκάλυψε ότι δεν υπάρχει επιστολή με ημερομηνία 5 Σεπτεμβρίου 1914 στην συλλογή. Τα πρωτότυπα των εγγράφων του Charteris

δωρήθηκαν στο Μουσείο Στρατιωτικών Πληροφοριών μετά τον θάνατό του, αλλά το γράμμα δεν βρέθηκε ούτε εκεί. Είναι δυνατό, φυσικά, οι σχετικές επιστολές να έχουν χαθεί. Ωστόσο, είναι επίσης πιθανό να μην υπήρξαν και οι δημοσιεύσεις στο At GHQ (ή τουλάχιστον οι ημερομηνίες) να έχουν παραποιηθεί. Αλλά γιατί ο Charteris να έπραττε κάτι τέτοιο; Για να καταλάβουμε τα πιθανά κίνητρα θα πρέπει να εξετάσουμε πιο προσεκτικά τη σημασία της προπαγάνδας, παραπληροφόρησης το 1914. Εκείνη την εποχή το μόνο μέσο για το κοινό να ενημερωθεί, εκτός της προσωπικής επαφής με τους στρατιώτες ήταν μέσω των εφημερίδων, περιοδικών και επιστολών από το μέτωπο. Αυτά ήταν συχνά αρκετές ημέρες ετεροχρονισμένα και το περιεχόμενο ήταν αυστηρά ελεγχόμενο από τις αρχές. Ως αποτέλεσμα υπήρξε μια τεράστια «δίψα» για πληροφορίες και φήμες που διαδίδονταν ευρέως από στόμα σε στόμα. Οι άνθρωποι επαναλάμβαναν με ευκολία τις πιο απίθανες ιστορίες ως γεγονόσ. Ο Charteris ως αξιωματικός πληροφοριών, είχε επίγνωση της δύναμης και της χρησιμότητας της παραπληροφόρησης.

Θα μπορούσε οι Άγγελοι της Mons να είναι μια ιστορία που δημιουργήθηκε και ενθαρρύνθηκε από τον Charteris και την Βρετανική αντικατασκοπεία; Είδαμε νωρίτερα ότι εκείνη η εποχή ήταν μια περίοδος συμμαχικών προβλημάτων και η ιστορία των αγγέλων θα μπορούσε να δώσει αξία στην προώθηση της. Η αρχική προθυμία των εθελοντών για να προσχωρήσουν στο Βρετανικό στρατό είχε μειωθεί. Πάνω απ' όλα, ο πόλεμος άρχιζε να κουράζει και το κοινό συνειδητοποιούσε ότι ο πόλεμος επρόκειτο να διαρκέσει πολύ περισσότερο απ' ότι αναμενόταν. Αν η ιστορία του Αγγέλων της Mons μπορούσε να βοηθήσει και να ανυψώσει το ηθικό του Βρετανικού λαού σε αυτή την δύσκολη στιγμή,

ήταν σίγουρο ότι η Βρετανική αντι-κατασκοπεία θα βοηθούσε στην διάδοσή της.

Συνοψίζοντας τα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας μπορούν να εξαχθούν μερικά συμπεράσματα. Πολλές από τις ιστορίες σχετικά με τα «οράματα» στο πεδίο της μάχης αποδεικνύουν ότι η έρευνα βασίζεται σε απλές φήμες και δεν μπορεί να εντοπιστεί καμία έγκυρη πηγή. Αν απορρίψουμε όμως αυτές τις φήμες, τότε μένουμε με κάποια απόδεικτικά στοιχεία, που φαίνεται να δείχνουν ότι ορισμένος αριθμός ανδρών που συμμετείχαν στην υποχώρηση από τη Mons πιστεύουν ειλικρινά ότι είχαν εκείνη την εποχή υπερφυσικές εμπειρίες με ένα αξιοσημείωτο φαινόμενο. Κατά κύριο λόγο, το αποτέλεσμα της έρευνας μοιάζει να είναι αρνητικό, τουλάχιστον όσον αφορά το ερώτημα εάν παρουσιάστηκε στο πεδίο της μάχης μια υπερφυσική δύναμη, είτε στο Mons είτε αλλού. Από πρώτο ή δεύτερο χέρι δεν έχουμε λάβει καμία μαρτυρία που να δικαιολογεί την εμφάνιση οποιουδήποτε υπερφυσικού φαινομένου. Οι «Τοξότες» μπορεί να είχαν κάποιο ρόλο στη δημιουργία του μύθου, αλλά φαίνεται πιθανό ότι αυτός ενισχυόταν από την Βρετανική αντικατασκοπεία. Αν αυτό αληθεύει, οι Άγγελοι της Mons αξίζει να αναφερθούν όχι μόνο ως μια ενδιαφέρουσα ιστορία, αλλά και ως ένα αριστοτεχνικό παράδειγμα παραπληροφόρησης και προπαγάνδας.

Τι ενέπνευσε λοιπόν τις ιστορίες των φασματικών αγγέλων; Ήταν υστερία, κόπωση, φόβος, ευσεβής πόθος, προπαγάνδα; Ίσως. Αλλά αξίζει να θυμόμαστε ότι οι άντρες που διηγήθηκαν αυτές τις ιστο-

ρίες, όσο εξαντλημένοι κι αν ήταν, ήταν σκληροί, έμπειροι στρατιώτες που είχαν συνηθίσει σε τέτοιες δυσκολίες. Και πολλοί από αυτούς είδαν πανομοιότυπα οράματα σε διαφορετικές στιγμές και σε διαφορετικά μέρη. Ίσως μερικές από τις ιστορίες εφευρέθηκαν. Ίσως όλοι όσοι είπαν ότι είδαν ένα θαύμα ήταν απλώς ψευδαισθήσεις. Ίσως ήταν απλώς μαζική υστερία. Και όμως... πολλοί πιστεύουν ακράδαντα, ότι όπως με οποιοδήποτε άλλο μυστήριο που φαίνεται να αψηφά μια ικανοποιητική, ορθολογική ερμηνεία, απολύτως τίποτα δεν πρέπει να αποκλειστεί. Είτε επιστήμονας είτε απλός άνθρωπος, ο νους πρέπει πάντα να είναι ανοιχτός σε κάθε πιθανότητα.

Wikipedia

<https://web.archive.org/web/20040604163419/http://www.aftermathww1.com/bowmen.asp>

<https://web.archive.org/web/20070818132117/http://netowne.com/angels-christian/angels/index.htm>

<https://chilonas.com/2014/05/08/httpwp-mep1op6y-1om/>

Ο ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ HOWARD PHILLIPS LOVECRAFT

*«Το αρχαιότερο και πιο δυνατό συναίσθημα της
ανθρωπότητας είναι ο φόβος, και ο αρχαιότερος και
δυνατότερος φόβος είναι αυτός του αγνώστου.»*

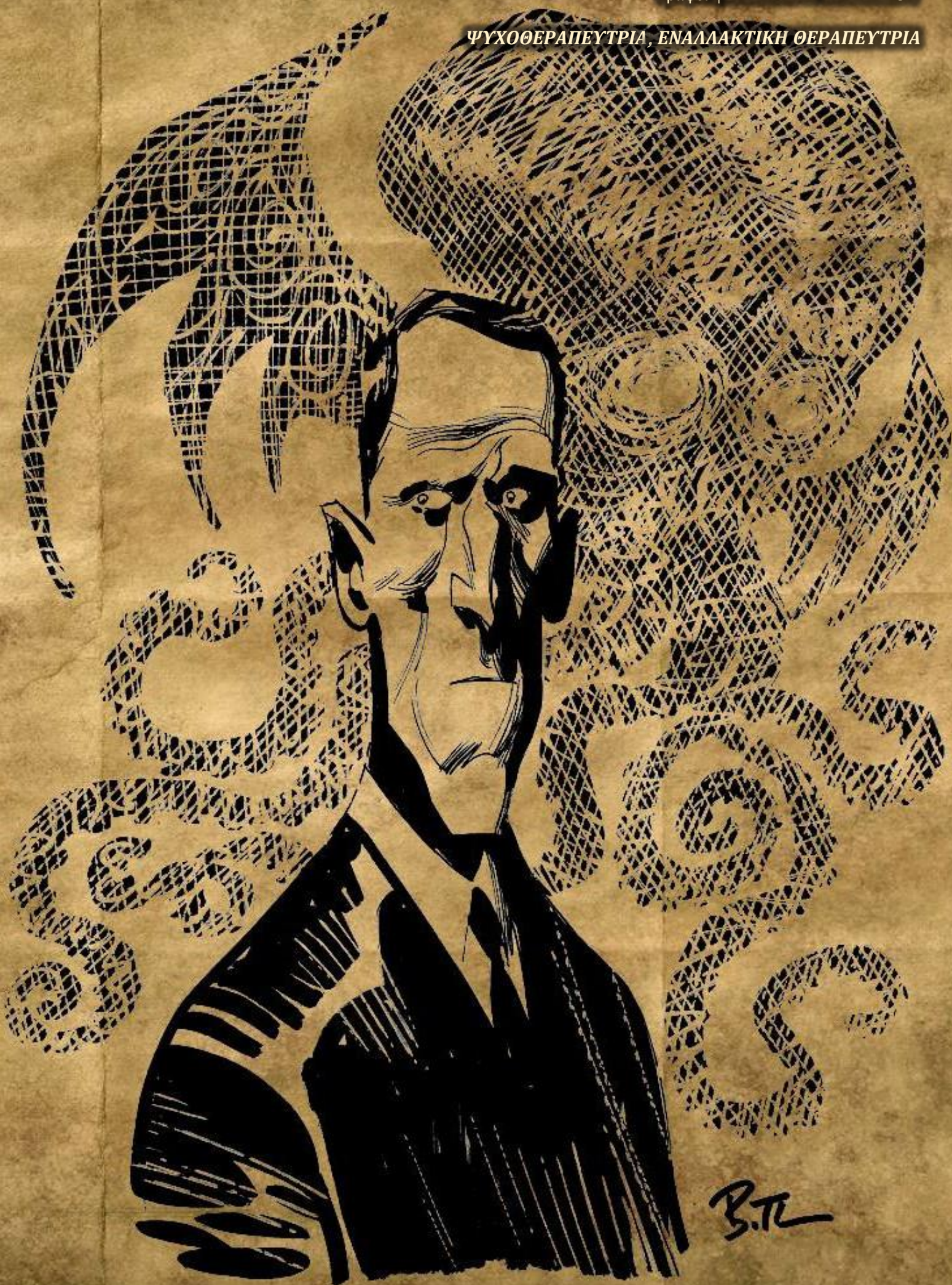
Ο Χάουαρντ Φίλιπς Λάβκραφτ (H.P. Lovecraft) γεννήθηκε στις 20 Αυγούστου 1890 στην πόλη Providence των Η.Π.Α. Βίωσε δύσκολα παιδικά χρόνια καθώς ο πατέρας του είχε αρκετά επεισόδια νευρικού κλονισμού και γενικά εμφάνιζε πολλαπλά σημάδια ψυχικών διαταραχών, αρκετά ώστε να είναι έγκλειστος σε ψυχιατρική κλινική. Σε ηλικία μόλις 8 ετών ο Λάβκραφτ εν τέλει χάνει τον πατέρα του, ένα γεγονός που τον συγκλονίζει βαθύτατα και τον οδηγεί ήδη από τόσο μικρή ηλικία να κλειστεί στον εαυτό του, αποφεύγοντας τις «ανούσιες» (όπως τις θεωρούσε εκείνος) επαφές με τον υπόλοιπο κόσμο. Η εύθραυστη υπόσταση της μητέρας του κάθε άλλο παρά βοηθούσε και, όπως ήταν αναμενόμενο, ο Λάβκραφτ αρχίζει να εμφανίζει χαρακτηριστικά ψυχικής διαταραχής, με αποτέλεσμα να μένει

στο σπίτι του ήδη από τα πρώτα σχολικά του χρόνια. Για συντροφιά του είχε τα βιβλία και ξεκινά με φρενήρεις ρυθμούς το διάβασμα, ενώ ήδη από την ηλικία των 6 ετών έγραφε ιστορίες και μικρά μυθιστορήματα, κάποια από τα οποία θεωρήθηκαν αρκετά επιτυχημένα για ένα τόσο μικρό παιδί. Επίσης εμφάνιζε το σπάνιο χάρισμα να μπορεί να διαβάζει πάρα πολύ γρήγορα αλλά και να συγκρατεί μία πληθώρα λεπτομερειών από το εκάστοτε κείμενο. Ο κόσμος των βιβλίων είχε γίνει ουσιαστικά και δικός του κόσμος.

Παράλληλα η οικονομική πτώση που βίωσε η οικογένειά του, κυριώτερα μετά τον θάνατο του πατέρα του αλλά και του παππού του, έρχεται να προστεθεί στις δύσκολες εμπειρίες που ο μικρός Χάουαρντ καλείται να διαχειριστεί. Από την άνεση της έπαυλης φτάνει πια να ζει σε

Γράφει η ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΡΑΣΧΟΥ

ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ, ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ

5.17

ένα μικρότερο σπίτι μαζί με τη μητέρα του και δύο θείες του, αλλά και όλα τους τα υπάρχοντα από την έπαυλη. Το αποτέλεσμα είναι ότι στο μικρότερο αυτό σπίτι νιώθει κλειστοφοβία, ενώ του φαίνεται αρκετά αποπνικτικό με τα τόσα έπιπλα συγκεντρωμένα σε τόσο λίγο χώρο. Αυτά του τα βιώματα τα μεταφέρει στο μυθιστόρημα του «Ψυχρός Αέρας», όπου ο βασικός χαρακτήρας μένει σε ένα μικρό σπίτι, γεμάτο αντικείμενα και έπιπλα. Φαίνεται πως στο κείμενο του, η προσωπική του εμπειρία καθρεφτίζεται σε κάθε σκηνικό της πλοκής που εκτυλίσσεται, διανθισμένο από τις εικόνες του προσωπικού του ασυνείδητου- που χρωματίζεται από φοβίες, ανασφάλειες και ψυχολογικές κρίσεις. Για αυτό και δεν θα δει ο αναγνώστης να βιώνεται κάτι χαρούμενο ή έστω γνώριμα καθημερινό στην ζωή του κεντρικού ήρωα

των ιστοριών του. Ο Λάβκραφτ είχε έναν ευαίσθητο ψυχισμό, αλλά και εξίσου αδύναμο ανοσοποιητικό. Ήταν φιλάσθετος, ενώ συχνά έβλεπε και εφιάλτες, οι οποίοι φαίνεται να συσχετίζονταν με την εσωτερική του ανισορροπία. Προκειμένου να καταφέρει να εξωτερικεύσει τους φόβους και τις ανασφάλειες του, μετέφερε στο χαρτί φανταστικές ιστορίες τρόμου, ιδιαίτερα επηρεασμένος από τον Έντγκαρ Άλαν Πόε, τον λόρδο Ντάνσανι αλλά και τον Άρθουρ Μάχεν, συγγραφείς του τρόμου και του φανταστικού.

Μέσα από τις διηγήσεις του, ο Λάβκραφτ μας οδηγεί όλο και πιο βαθιά στον ανθρώπινο τρόπο. Αποφεύγει επιμελώς τον διάλογο ανάμεσα στους κεντρικούς χαρακτήρες της κάθε ιστορίας, ενώ περιγράφει με λεπτομέρειες τις εξωτερικές συνθήκες, σκιαγραφώντας ένα ιδιαίτερα καταθλιπτικό περιβάλλον μέσα στο οποίο εξελίσσεται η δράση. Ο βασικός ήρωας συνήθως καταπάνεται με τις επιστήμες και το μεταφυσικό, δύο από τα μεγαλύτερα ενδιαφέροντα του Λάβκραφτ και σημαντικά αντικείμενα μελέτης του. Ο ίδιος χαρακτήρας προσπαθεί να συνδυάσει τους επιστημονικούς νόμους με τις μεταφυσικές ανησυχίες του, κάτι που όμως σταδιακά τον οδηγεί σε πνευματική και ψυχολογική κατάπτωση, ενώ ανοίγονται πύλες προς άλλους κόσμους, αρχαιότερους από τον δικό μας. Από εκεί ξεπηδούν πλάσματα αλλόκοτα, ανίερα (όπως ο ίδιος συνηθίζει να τα περιγράφει), με μόνο σκοπό το να προ-ξενήσουν φρίκη και τρόμο στους κατοίκους της εκάστοτε περιοχής.

Εν τέλει, με κρυπτικό τρόπο ο κεντρικός ήρωας συνήθως γίνεται ένα με αυτά τα πλάσματα και την διάσταση τους ή μένει «στοιχειωμένος» από την παρουσία τους και την αποτρόπαιη όψη τους. Η γραφή του Λάβκραφτ γεμίζει από βαρύγδουπους προσδιορισμούς όπως «κυ-

κλώπειος», «μίασμα», «ερεβώδης», κά. προκειμένου να περιγράψει την μοχθηρία και την δύναμη του σκότους που μετέφεραν αυτά τα πλάσματα. Ωστόσο δύσκολα θα βρούμε στο έργο του λεπτομερείς σκηνές γκροτέσκας βίας, αντίθετα η έμφαση δίνεται στην περιγραφή όχι μόνο της εξωτερικής εμφάνισης του κυρίαρχου κακού (στην κάθε ιστορία) αλλά και στην αντίδραση του βασικού χαρακτήρα όταν έρχεται αντιμέτωπος με αυτό. Παρακολουθούμε τον ήρωα να προχωρά τόσο μαγνητισμένος όσο και αηδιασμένος προς την πηγή των συμφορών, με τις δύο αυτές δυνάμεις να παλεύουν μέσα του και να νικά η έλξη προς την πηγή του τρόμου.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό της γραφής του είναι η ανακάλυψη, από την πλευρά του βασικού χαρακτήρα, ότι στην οικογένεια του υπάρχει κάτι μη φυσιολογικό, όπως μια κατάρα ή μία αλλόκοτη μολυσματική ασθένεια που προέρχεται από κάποιο κακόβουλο πλάσμα. Γενικά οι δυστυχίες των ανθρώπων φαίνεται μέσα στα βιβλία του να προέρχονται από πλάσματα που δεν μπορεί καν να συλλάβει η φαντασία κανενός, πλάσματα

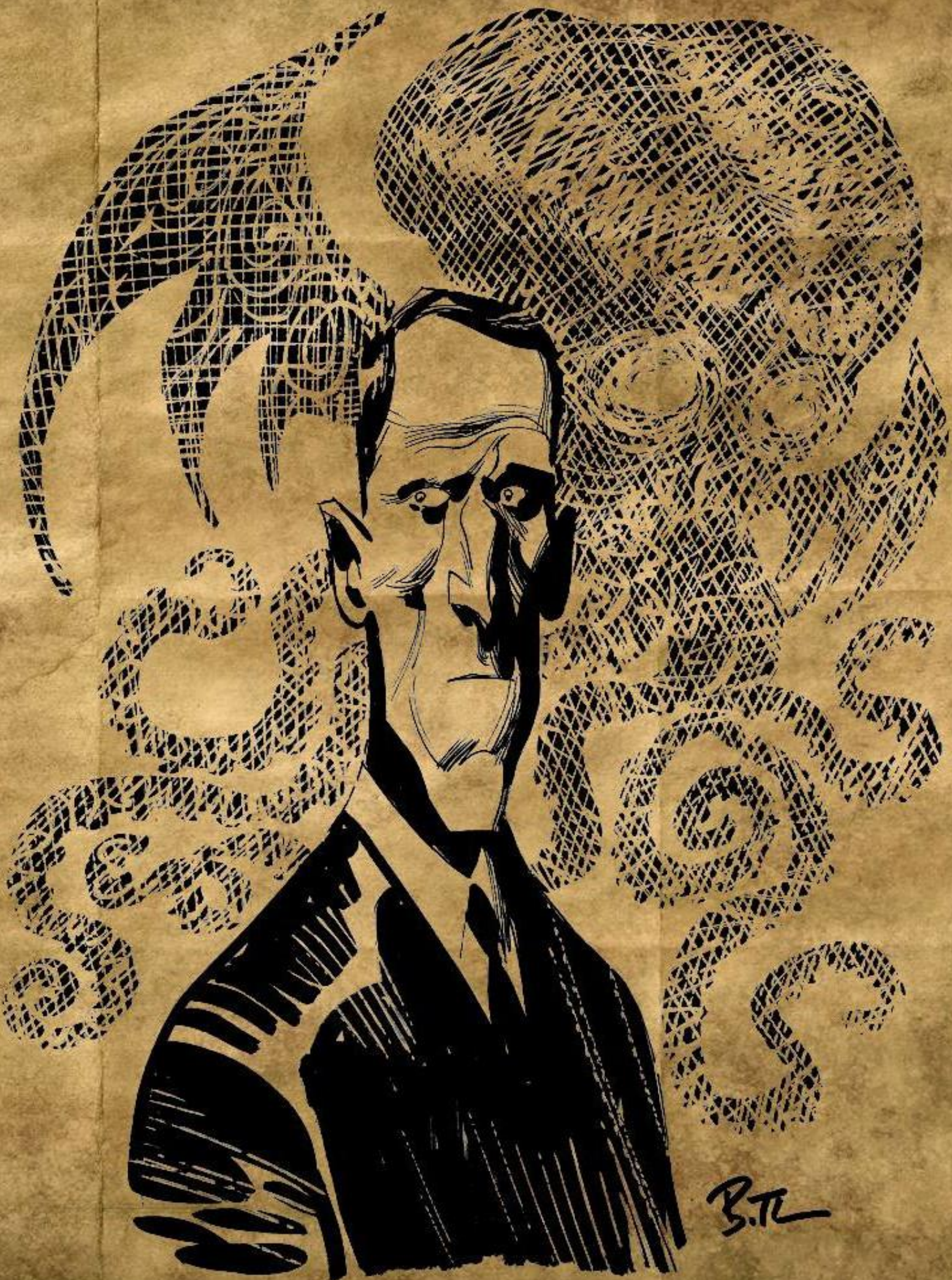

που είναι αρχαιότερα από τον οποιοδήποτε ανθρώπινο πολιτισμό και που η κατοικία τους είναι σε άλλες διαστάσεις. Το συγκεκριμένο μοτίβο προέρχεται αρχικά από τον φόβο του ίδιου του Λάβκραφτ για μολυσματικές ασθένειες που μπορεί να υπήρχαν στην οικογένεια του και να πέρασαν στον ίδιο. Τα κακά πλάσματα σε αυτή την υπόθεση είναι οι πρόγονοι, οι οποίοι θέλουν να πάρουν τη ζωή του ήρωα με το να μολύνουν το αίμα του ή να καταραστούν τους απογόνους του.

Η μετακίνηση του στο Μπρούκλιν της Νέας Υόρκης μαζί με τη σύζυγό του το 1924 τόνισε ακόμα περισσότερο τις φοβίες του απέναντι στους ανθρώπους, ενώ του δημιουργείται απέχθεια για τη «βρώμικη πόλη» στην οποία αναγκάστηκε να μείνει, καθώς και τους κατοίκους της.

Στο μυθιστόρημα του «Η Σκιά πάνω από το Ίνσμουθ» ουσιαστικά μεταφέρει τον τρόπο που έβλεπε το Μπρούκλιν, ένα μέρος στο οποίο παραμόνευε το κακό σε κάθε της γωνιά, με τους κατοίκους να είναι αλλόκοτοι στην όψη. Το διαφορετικό τον τρόμαζε, ενώ απεχθανόταν την βρωμιά που έβρισκε στη μεγαλούπολη, σε αντίθεση με το Providence από όπου και προερχόταν. Άλλωστε η επαφή με τόσους πολλούς ανθρώπους ήταν κάτι που τον δυσκόλευε και τον τρόμαζε ως διαχείριση, κάτι που τον οδήγησε (μετά το διαζύγιο του) να επιστρέψει στην γενέτειρά του.

Εκεί διανύει μία από τις πλέον δημιουργικές του περιόδους. Απορροφάται πλήρως από τη συγγραφή μυθιστορημάτων τρόμου, τονίζοντας ακόμα μερικά χαρακτηριστικά από την προσωπική του καθημερινότητα: την απέχθεια του για τα θαλασσινά και την λατρεία του για το παρελθόν και τους αρχαίους πολιτισμούς. Πίστευε πως στην αρχαιότητα υπήρχαν μεγαλύτερες δυνάμεις- αν και ο ίδιος δεν ήταν καθόλου θρήσκος- για αυτό και δημιούργησε στην μυθολογία Κθούλου έναν φανταστικό (και συνάμα αποτρόπαιο) κόσμο από αρχαία πλάσματα που κατείχαν μεγάλη δύναμη, μεγαλύτερη από όση μπορούσε κανείς να

φανταστεί. Δεν είναι βέβαια τυχαίο που ο δυνατότερος εκφραστής του κακού είχε την όψη χταποδιού, μία μορφή που στοίχειωνε τα όνειρα του μικρού Χάουαρντ από νωρίς. Καθώς μέσα του δεν μπορούσε να βρει την ηρεμία,

ταλανιζόταν από τους προσωπικούς του εφιάλτες που προσπαθούσε να ξορκίσει γράφοντας τους στο χαρτί. Όταν κανείς διαβάζει τα βιβλία του, μαγεύεται ακόμα και τώρα από τις περιγραφές του, από τη δυνατότητα που έχει να περιγράφει την νοσηρότητα μιας μορφής και του περιβάλλοντος στο οποίο αυτή καταφέρνει να έχει επιρροή. Τα πνεύματα, τα τέρατα, τα στοιχειά, όλα καταφέρνουν να περάσουν την πύλη του ανθρώπινου κόσμου και να τον επηρεάσουν κατά το δοκούν, καταφέροντας να οδηγήσουν τους κεντρικούς ήρωες στην τρέλα και τον θάνατο. Ο αναγνώστης ακολουθεί το νήμα της διήγησης, το οποίο και πηγαίνει προς μία όχι θετικά υποσχόμενη κατεύθυνση: παρ'όλα αυτά δεν μπορεί να ξεφύγει από τη νοσηρή γοητεία των όσων εκτυλίσσονται μπροστά του, παγιδευμένος και εκείνος σαν τον βασικό πρωταγωνιστή σε ένα μοιραίο τέλος, το οποίο ξεφεύγει από τα όρια του πρακτικού νου. Ο Λάβκραφτ, έχοντας βιώσει τις χειρότερες πτυχές του εαυτού του και της οικογένειάς του, επιδεικνύει την αφοβία του να διηγηθεί την ύπαρξη φρικτών τεράτων και καταστάσεων που διασαλεύουν και την πιο δυνατή καρδιά. Το σθένος που δεν μπόρεσε να επιδείξει στην καθημερινότητα του, το διοχέτευε όλο στο να εξιστορήσει τρομακτικές ιστορίες που βιώνουν χαρακτήρες απλοί, σαν αυτούς που βλέπει ο καθένας στην καθημερινότητα του. Εκεί είναι που θέτει την πρόκληση: θα μπορέσει ο αναγνώστης να βγει αλώβητος από την επαφή του με το κακό, ή, θα βυθιστεί μέσα στις σκιές του τρόμου και της απόγνωσης; Ο ίδιος έγραφε με πάθος, αλλά ζούσε φοβισμένος μέσα στο σπίτι του, αρνούμενος να επιφέρει την κάθαρση στα εσωτερικά του τέρατα. Εκείνος δεν κατάφερνε να τους ξεφύγει...θα μπορέσει ο αναγνώστης του να ξεφύγει από τους ίσκιους που προβάλλουν πάνω από το προσωπικό τους Ίνσμουθ;

ΜΟΝΟΚΕΡΟΙ

Μόνο στα παραμύθια ή μήπως όχι;

Ο μύθος για το πιο αγαπημένο πλάσμα των παιδικών παραμυθιών ξεκίνησε από τη Σκανδιναβία. Αποτελεί πηγή έμπνευσης για ζωγράφους, γλύπτες, ποιητές. Έγινε σύμβολο αθλητικών συλλόγων ακόμη και χωρών (Σκωτία).

Γράφει ο **ΣΤΑΘΗΣ ΓΛΙΑΤΗΣ**

Ιστορίες για τους μονόκερους συναντάμε σε πολλές περιοχές του πλανήτη από την αρχαιότητα έως και σήμερα. Αναφορές για τους μονόκερους υπάρχουν στα Ορφικά, στο έργο του Πλούταρχου (Περικλής), σε ποιήματα του Αρχίλοχου, στην Παλαιά Διαθήκη (ψαλμούς του Δαυίδ και στον Ιώβ), στο Κοράνι, στην Ορθόδοξη Χριστιανική Παράδοση (Άγιος Μάμας), επίσης στους μονόκερους αναφέρεται ο Καρλομάγνος και ο ιππότης του Ρολάνδος. Όλες περιγράφουν ένα άγριο, αδάμαστο πλάσμα γεμάτο ζωντάνια του οποίου το κέρας έχει θεραπευτικές ιδιότητες και το ίδιο συχνά συνδέεται με κάποια θεότητα. Βγάζει το κέρας του όταν είναι 50 ετών, ζει για 1000 χρόνια ή είναι αθάνατο. Ανάλογα την περιοχή οι μονόκεροι περιγράφονται με διαφορετική μορφή αλλά έχουν παρόμοιο συμβολισμό. Μπορούσαν να μιλούν ανθρώπινα και να δίνουν χρησμούς. Όταν το κέρας τους έσπαγε σχηματίζονταν εικόνες στον αέρα. Είχαν τόση δύναμη που μ' ένα χτύπημα τους μπορούσαν να σκοτώσουν ελέφαντα. Δεν μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα αν υπήρξαν τα πλάσματα αυτά καθώς η ιστορία τους δεν συνδέεται μόνο με μυθολογικές αναφορές αλλά αποτέλεσε πρωτίστως προϊόν παρατήρησης και καταγραφής σε βιβλία φυσικής ιστορίας. Πολύ αργότερα, αυτές οι καταγραφές μεταφέρθηκαν στη θρησκευτική και λαογραφική παράδοση. Ο μονόκερος είναι το σύμβολο του φεγγαριού, ταυτίζεται με την αγνότητα ενώ στον μεσαίωνα συμβόλιζε το Άγιο Πνεύμα αλλά και τον σατανά. Η πρώτη γνωστή απεικόνιση του μονόκερου βρίσκεται στο σπήλαιο Lascaux της Γαλλίας. Οι σπηλαιογραφίες αυτές χρονολογούνται από το 15000 π.Χ. Ο μονόκερος του σπηλαίου απεικονίζεται με δύο κέρατα το ένα πολύ κοντά στο άλλο. Οι πρώτες γραπτές αναφορές για τον μονόκερο χρονολογούνται γύρω στο 400 π.Χ., από τον Κτησία, Έλληνα ιστορικό και γιατρό, ο οποίος κατέγραψε στο βιβλίο του Ινδικά διηγήσεις ταξιδιωτών βρισκόμενος αιχμάλωτος στην Περσία. Ο Κτησίας ήταν ο προσωπικός γιατρός του Δαρείου του Β' και του Αρταξέρξη.

Γράφει ο Κτησίας: "Επρόκειτο για ταχύτατους, άγριους γαιδάρους, που απαντιόνταν στα βασίλεια της Ινδίας. Ήταν μεγάλοι σαν άλογα, είχαν λεύκα σώματα, σε μια άλλη εκδοχή (πράσινο τρίχωμα) πιθανώς κόκκινα κεφάλια και σκούρα μπλε μάτια· και ένα κέρατο στο μέτωπό τους, περίπου έναν πήχη και μισό σε μήκος (σχεδόν 1 μέτρο). Το κέρατο τους ήταν χρώματος λευκού, μαύρου και κόκκινου και τα ζώα αυτά ήταν τόσο γοργά και δυνατά, που κανένα πλάσμα, ούτε άλογο ούτε τίποτε άλλο δεν μπορούσε να τα ξεπεράσει". Ο Αριστοτέλης, επηρεασμένος από τον Κτησία, αναφέρει δύο μονοκέρατα ζώα, το Οργχ (είδος αντιλόπης) και τον αποκαλούμενο Ινδικό Γάιδαρο. Ο Στράβωνας αναφέρει ότι στον Καύκασο υπήρχαν άλογα με ένα κέρατο και κεφάλι που προσομοίαζε με ελάφι. Ο Κοσμάς Ινδικοπλεύστης κατά τον 6ο αιώνα π. Χ., στην Κοσμογραφία του μετά από μελέτη κάποιων μπρούτζινων αγαλματιδίων στην αυλή του βασιλιά της Αιθιοπίας περιγράφει τον μονόκερο ως άγριο θηρίο που είναι αδύνατον να το αιχμαλωτίσει κανείς ζωντανό και που η δύναμή του επικεντρώνεται στο κέρατο που έχει στο μέτωπο του. Στην ύπαρξη μονόκερων στην Ινδία αναφέρεται και ο Απολλώνιος ο Τυανεύς. Σε σφραγίδες που συνδέονται με τον πολιτισμό Harappan των βορειοδυτικών περιοχών της Νότιας Ασίας (σημερινό βορειοανατολικό Αφγανιστάν έως το Πακιστάν και νοτιοδυτική Ινδία –τότε γνωστή ως Κοιλιάδα Indus) κατά την Εποχή του Μπρούντζου (3300 – 1300 π.Χ., με ακμή μεταξύ 2600 – 1900 π.Χ.), βρέθηκαν αναπαραστάσεις ζώων με ένα κέρατο που ώθησαν τους μετέπειτα μελετητές στην πεποίθηση ότι πρόκειται για μονόκερο, περιγράφοντας το ζώο ως άγριο και γεμάτο ζωντάνια, αλλά που θα μπορούσε εξίσου να πρόκειται για ταύρο σε τέλειο προφίλ. Οι σφραγίδες αυτές χρησιμοποιούνταν συχνά στην εποχή τους ως σύμβολο αριστοκρατικής καταγωγής. Οι μύθοι της Ινδίας επηρέασαν τις γραπτές παραδόσεις της Μεσοποταμίας, ιδιαίτερα το έπος του Γκιλγαμές. Μονόκεροι επίσης απεικονίζονται

σε σφραγίδες και θυρεούς των Βαβυλωνίων και των Ασσυρίων. Ο πιο διάσημος θυρεός με μονόκερο είναι αυτός του βασιλιά της Σκωτίας James III που χρονολογείται στις αρχές του 15 αιώνα. Εκτός από τις προαναφερθείσες αναφορές των σφραγίδων της κοιλάδας Indus, στις Ινδικές Vedas, στα επικά ποιήματα Rāmāyaṇa και Mahābhārata, αλλά και σε βουδιστικά κείμενα όπως το Khuddaka Nikāya, αναφέρεται η ιστορία ενός αγοριού με το όνομα Ṛśyaśrīṅga, που ήταν γιός του ερημίτη Vibhāṇḍaka. Σύμφωνα με την ιστορία, το αγόρι ανατράφηκε μες στη μέση του δάσους σε απομόνωση και λόγω αυτού, ακόμα και μετά την ενηλικίωση του, του ήταν άγνωστο το άλλο φύλο. Η μητέρα του ήταν ένα θηλυκό ελαφοειδές πλάσμα του δάσους, ένα mṛgī. Συνέλαβε το αγόρι με μαγικό τρόπο μέσα από τα νερά ενός ποταμού στον οποίο είχε βουτήξει ο ερημίτης παρακολουθώντας μια ποθητή νύμφη. Κατά συνέπεια, το αγόρι γεννήθηκε ως σύνθετο πλάσμα, έχοντας ένα μοναδικό κέρατο να φυτρώνει στο κεφάλι του. Κατά τα άλλα όμως, επρόκειτο για ένα υγιέστατο ανθρώπινο αγοράκι. Ονομάστηκε Ṛśyaśrīṅga λόγω του κέρατου (ṛśya) που έφερε. Αργότερα, το αγόρι αυτό μαθήτευσε στην Πνευματική Ατραπό. Σε άλλες πηγές βρίσκουμε ότι το κέρας του μονόκερου χρησιμοποιούνταν ως εργαλείο κατά τη διάρκεια πνευματικών τελετουργικών συνδεόμενων με τη βεδική παράδοση. Υπάρχει και μια άλλη εκδοχή για το άλογο του Μεγάλου Αλεξάνδρου τον Βουκεφάλα. Σύμφωνα με την οποία ο Βουκεφάλας ήταν ένας μονόκερος. Στην περιοχή Badakshan στο σημερινό Αφγανιστάν αναφέρεται ότι υπήρχαν απόγονοι του Βουκεφάλα. Όταν ο βασιλιάς ζήτησε από τον ιδιοκτήτη να του δώσει κάποιους, αυτός αρνήθηκε και ο βασιλιάς τον σκότωσε. Τότε η γυναίκα του για εκδίκηση σκότωσε όλα τα άλογα. Ο Πλίνιος ο Πρεσβύτερος (23 μ.Χ.), περιέγραφε ένα πλάσμα άγριο, που μοιάζει στο σώμα με το άλογο, αλλά στο κεφάλι με ελάφι, στα πόδια με ελέφαντα, στην ουρά με αγριόχοιρο. Έχει βαθύ μουγκρητό και ένα μοναδικό κέρας, τρία πόδια μακρύ, που φύτρωνε από το μέσον του

μετώπου του και λεγόταν ότι είναι αδύνατον το πλάσμα αυτό να αιχμαλωτιστεί ζωντανό. Φυσικά, αργότερα εξακριβώθηκε ότι ο Πλίνιος μάλλον αναφερόταν στον ρινόκερο, που για πολύ καιρό κατά την αρχαιότητα (μέχρι ακόμα και τα χρόνια του Μάρκο Πόλο, 1254 – 1324) πιστευόταν ότι επρόκειτο για τον μονόκερο. Αναφορά στους μονόκερους γίνονταν και στα λατινικά σχολεία. Ο αυτοκράτορας Γάιος Ιούλιος Καίσαρας το 50 π.Χ. στο Bellum Gallicum αναφέρει για τον μονόκερο ότι μοιάζει με ελάφι, με ένα μόνο κέρατο στη μέση του μετώπου ανάμεσα στα μάτια. Ο Αιλιανός (175 – 235 μ.Χ.), στο Περί Ζώων Ιδιότητος, "De natura animalium", κάνει αναφορά στον Κτησία και προσθέτει ότι στην Ινδία επίσης ενδημεί ένα μονοκέρατο άλογο και λέει ότι αυτός ο «μονόκερος», μερικές φορές ονομαζόταν και καρτάζωνος, που ίσως είναι η εξελληνισμένη μορφή της αραβικής λέξεως karkadann, που σημαίνει ρινόκερος. Στον 2ο αιώ μ.Χ. στο βιβλίο "Ο Φυσιολόγος" του οποίου ο συγγραφέας παραμένει άγνωστος περιγράφεται ο μονόκερος με μέγεθος αίγας. Στο βιβλίο επίσης αναφέρονται τρόποι για να πιαστεί καθώς πέφτει στην παγίδα της λαγνείας. Στην Κίνα και στην Ιαπωνία, υπάρχει ένα αντίστοιχο πλάσμα, μυθολογικής προελεύσεως αυτή τη φορά, ονόματι ch'i-lin ή qilin, ή kirin. Οι πιο πρώιμες αναφορές σχετικά με αυτό το πλάσμα χρονολογούνται από τον 5ο αιώνα π.Χ. Σύμφωνα με το Li Chi, ή Βιβλίο των Τελετουργιών, πρόκειται για το σημαντικότερο από τα τέσσερα ευεργετικά, ή πνευματικά ζώα της κινέζικης παράδοσης (τα υπόλοιπα είναι ο Φοίνικας, η Χερσαία Χελώνα και ο Δράκος). Το ch'i-lin μοιάζει με ελάφι, αλλά μεγαλύτερο, έχει ουρά βοδιού και σπλές αλόγου. Έχει ένα μοναδικό κέρατο από σάρκα που βρίσκεται στο μέτωπο του, το τρίχωμα της ράχης του έχει πέντε χρώματα και το τρίχωμα της κοιλιάς του είναι κίτρινο ή καφέ. Είναι τόσο αγαθό και πράο που προσέχει πάντα να μην πατήσει ακόμα και το πιο μικροσκοπικό ζωντανό πλάσμα, ακόμα και ένα φύλλο γρασιδιού. Δεν τρέφεται με κανένα ζωντανό πλάσμα, ούτε με χορτάρι, πάρα μόνο με οτιδήποτε είναι ήδη νεκρό, η εμφάνιση του προμηνύει την εμφάνιση ή γέννηση κάποιου σοφού, δίκαιου και έ-

ντιμου ηγέτη. Το να πληγώσει κανείς το ch'i-lin ή το να το βρει νεκρό, θεωρείται κάκιστος οινός. Η πρώτη του εμφάνιση ήταν στον κήπο του Κίτρινου Βασιλιά Huang - ti (2697 π.Χ.). Φημολογείται ότι ζει για χίλια χρόνια, καθώς επίσης ότι ένα τέτοιο πλάσμα εμφανίστηκε στη μητέρα του Κομφούκιου Ven - Tschēn- Tsai τον 6ο αι π.Χ. λίγο πριν τη γέννησή του. Σύμφωνα με την κινεζική παράδοση τον μονόκερο τον έφεραν τα πνεύματα πέντε πλανητών. Είχε μορφή αγελάδας με άκρα δράκοντα. Ο μονόκερος αυτός σκοτώθηκε 70 χρόνια μετά από κυνηγούς έχοντας ακόμη στο κέρασ του την κορδέλα που του είχε δέσει η μητέρα του Κομφούκιου. Ο Τζέκινς Χαν λέγεται ότι δεν επιτέθηκε στις Ινδίες όταν συνάντησε έναν μονόκερο που του υποκλίθηκε. Θεώρησε ότι ήταν σημάδι από τον νεκρό πατέρα του. Κατά τον Μεσαίωνα και την Αναγέννηση στην Ευρώπη, περι-

γράφεται ως ζώο λευκού χρώματος και σχετικά μικρού μεγέθους, που μοιάζει πολύ με άλογο, αλλά έχει γενοφόρο κεφάλι σαν του τράγου, οπλές σαν αυτές του ελαφιού, ουρά λιονταριού και ένα μακρύ, στριφτό κέρατο στο κέντρο του μετώπου. Είναι ένα άγριο και αδάμαστο πλάσμα των δασών, σύμβολο αγνότητας και χάρης που μπορεί να αιχμαλωτιστεί μόνο με τη βοήθεια μια παρθένας, η οποία είναι και η μόνη την οποία θα καταδεχτεί να προσεγγίσει, λόγω της αγνότητας της. Η κοπέλα στέκεται στο ξέφωτο και τραγουδάει και το πλάσμα μαγεύεται από την μελωδία και πέφτει στην αγκαλιά της. Στα μεσαιωνικά bestiaries αναφερόταν ότι το κέρασ του είχε την ιδιότητα να μετατρέπει το δηλητηριασμένο νερό σε πόσιμο και να θεραπεύει διάφορες αρρώστιες όπως η επιληψία, η πανώλη, η αμνησία. Το συκώτι του θεράπευε την λέπρα, οι ζώνες και τα παπούτσια από δέρμα μονόκερου έριχναν τον πυρετό σε όποιον τα φορούσε. Αυτό έκανε το κέρατο του ασύλληπτου μονόκερου ανάρπαστο ως λάφυρο σε βασιλικές αυλές και ιερατεία, μιας και ο φόβος της δολοφονίας μέσω δηλητηρίου ήταν κάτι το σύνηθες εκείνη την εποχή. Μετά την ανακάλυψη της κερασφόρας φάλαινας narwhal, τα κέρατα αυτών των κητών πωλούνταν σαν αυθεντικά κέρατα από μονόκερο με αντίτιμο πολλαπλάσιο του βάρους τους σε χρυσάφι. Το 1650 ένα τέτοιο κέρασ είχε πουληθεί από Γερμανούς εμπόρους στον πάπα στην τιμή των 90.000 scudi, (18000 λίρες Αγγλίας). Ο Odell Shepard στο έργο του "The Lorc of the Unicorn" στην περιγραφή του για τον μονόκερο αναφέρει ότι αποτελεί συνδυασμό τριών ζώων ινδικού ρινόκερου, αντιλόπης και αλόγου. Εχθρός του μονόκερου είναι ο πάνθηρας. Ο οποίος με την μυρωδιά του τον προσελκύει. Ο μονόκερος επιτίθεται με το κέρασ του αλλά ο πάνθηρας με άλμα τον αποφεύγει. Το κέρασ του καρφώνεται σε δέντρο και έτσι ο μονόκερος παγιδεύεται.

Μήπως η φημολογία γύρω από τους μονόκερους προέκυψε από μια αστοχία της φύσης;

Στην περιοχή Σέλιε της Σλοβενίας τον Αύγουστο του 2014 ένας κυνηγός πυροβόλησε ένα ελάφι. Το ελάφι είχε μία σπάνια δυσμορφία καθώς τα κέρατά του ενώνονταν σε ένα μεγάλο στην κορυφή του κεφαλιού του. Οι επιστήμονες που μελέτησαν το ζώο κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η δυσπλασία αυτή προέκυψε από κάποιο τραυματισμό που υπέστη κατά την ανάπτυξη των κεράτων του. Σύμφωνα με έρευνα που πραγματοποίησε το American Journal of Applied Science σε συνεργασία με το Tomsk State University οι μονόκεροι ήταν συνηθισμένα ζώα που ζούσαν μαζί με τους ανθρώπους. Το μόνο κοινό που έχουν αυτά τα πλάσματα με αυτό που έχουμε στο μυαλό μας είναι το κέρατο. Σύμφωνα με τους επιστήμονες το πλάσμα αυτό ήταν ένα είδος ρινόκερου. Η επιστημονική ονομασία του ζώου είναι "Elasmotherium Sibirium," που σημαίνει μονόκερος της Σιβηρίας σε ελεύθερη μετάφραση γι-

γάντιος ρινόκερος της Σιβηρίας. Μέχρι πρόσφατα οι ερευνητές πίστευαν ότι υπήρχε πριν 100.000 -350.000 χρόνια ωστόσο μία νέα έρευνα με επικεφαλής τον Άντριαν Λίστερ του μουσείου φυσικής ιστορίας του Λονδίνου η οποία ανέλυσε με τη μέθοδο του ραδιοενεργού άνθρακα 23 οστά των ρινόκερων της Σιβηρίας τοποθετεί την ύπαρξή τους 30.000-39.000 χρόνια πριν, αυτό σημαίνει πως οι μονόκεροι συνυπήρχαν με τους προϊστορικούς ανθρώπους. Αυτή η συνύπαρξη ίσως δίνει μία εξήγηση στο πως εδώ και χιλιάδες χρόνια δημιουργήθηκε ο μύθος του μονόκερου. Η παραπάνω έρευνα δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Nature Ecology and Evolution. Από την έρευνα προκύπτει ότι η εξαφάνιση του ρινόκερου της Σιβηρίας οφείλεται περισσότερο σε περιβαλλοντολογικούς λόγους παρά στο κυνήγι από τον άνθρωπο. Στο παρελθόν υπήρχαν 250 είδη ρινόκερων ενώ σήμερα έχουν μείνει μόνο πέντε είδη. Ο ρινόκερος της Σιβηρίας είχε πλούσιο τρίχωμα έφτανε τα δύο μέτρα ύψος, τα 4,5 μέτρα μήκος, και το βάρος του έφτανε στους τέσσερις τόνους. Ζούσε στα βοσκοτόπια της Ευρασίας. Οι επιστήμονες εκτιμούν ότι όσα περισσότερα ανακαλύπτουν για το ρινόκερο της Σιβηρίας τόσο περισσότερα και καλύτερα θα μπορέσουν να βοηθήσουν τους εναπομείναντες ρινόκερους να επιβιώσουν στον πλανήτη. Μήπως όμως τελικά οι μονόκεροι είναι υπαρκτά πλάσματα; Σε ένα βίντεο που κυκλοφορεί στο διαδίκτυο και η γνησιότητα του δεν αμφισβητείται καταγράφεται μονόκερος σε βουνό της Ελβετίας. Ανεξάρτητα αν υπήρξαν ή όχι μονόκεροι, ανεξάρτητα από το τι πιστεύει ο καθένας και η καθεμία από εμάς ένα είναι σίγουρο: Να συνεχίσουμε να ονειρευόμαστε!

el.m.wikipedia.org
iefimerida.gr
protothema.gr
willowisps.gr
logiosermis.net

marieclaire.gr
thedailyowl.gr
athensvoice.gr
art hellas.blogspot.com
pirforosellin.blogspot.gr

ΣΤΕΝΕΣ ΕΠΑΦΕΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1989

ΩΡΑ: 3:00 Π.Μ.

ΤΟΠΟΣ: ΜΑΝΧΑΤΑΝ, ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΗΣ LINDA KORTILE

Κάτι τρομερό θα συνέβαινε και η Linda το ένοιωθε. Ήταν 3.00 π.μ. Η Linda ήταν στο κρεβάτι. Γυρίζοντας προς τον άντρα της που κοιμόταν δίπλα της, τον κούνησε και φώναξε το όνομα του αλλά αυτός δεν κουνήθηκε. Ένα μικρό πλάσμα εμφανίστηκε στην πόρτα και η Linda ήξερε τι συνέβαινε. Είχε ξανασυμβεί. Την απήγαγαν εξωγήινοι. Με την τελευταία σταγόνα ενέργειας στο σώμα της, η Linda σήκωσε ένα μαξιλάρι και το πέταξε στον εξωγήινο που πλησίαζε. Όμως το μαξιλάρι δεν πέτυχε τον στόχο του και η Linda δεν μπορούσε να κάνει κάτι άλλο για να προστατεύσει τον εαυτό της. Ένιωθε να έχει παραλύσει εντελώς. Το μυαλό της σταμάτησε. Όταν συνήρθε ήταν πάλι στο δωμάτιο της ξαπλωμένη στο κρεβάτι της. Πανικόβλητη ότι οι εξωγήινοι είχαν κάνει κακό στην οικογένειά της έτρεξε στο δωμάτιο των παιδιών της. Τα δυο αγόρια κοιμόντουσαν ακίνητα και δεν έδειχναν να αναπνέουν. Η καρδιά της Linda πάγωσε. Άρπαξε ένα μικρό καθρέπτη και τον κράτησε κάτω από τις μύτες τους. Ανακούφισή την πλημμύρησε όταν είδε πως το γυαλί θαμπώθηκε από την ανάσα τους. Βρίσκονταν σε αφύσικο βαθύ ύπνο, αλλά ήταν ζωντανά.

Ζητώντας βοήθεια

Η Linda είχε πρωτοεπισκεφτεί τον «ΥΦΟλόγο» Budd Hopkins τον Απρίλιο του 1989. Χρειάζόταν βοήθεια. Ήταν ανεξήγητα σίγουρη πως είχε απαχθεί από εξωγήινους πριν από 20 χρόνια. Ο Budd Hopkins χρησιμοποιούσε την ύπνωση για να βοηθήσει ανθρώπους να θυμηθούν εμπειρίες για τις οποίες δεν είχαν συνειδητή μνήμη, και φυσικά η Linda υπνωτισμένη, ξανάζησε την απαγωγή. Δεν ήταν μόνο ένας εξωγήινος, αλλά τέσσερις. Έχοντας καρφωμένο το παγωμένο μαύρο βλέμμα τους πάνω της, τρομοκρατούσαν την Linda. Ήσυχα την πλησίασαν καθώς ήταν ξαπλωμένη στο κρεβάτι της, ανίκανη να κουνηθεί. Μετά την σήκωσαν ψηλά, κρατώντας τη, χωρίς στην ουσία να ακουμπάνε το σώμα της. Μαζί πέρασαν μέσα από το κλειστό παράθυρο, λες και το τζάμι δεν βρισκόταν εκεί. Έξω από την πολυκατοικία της, δώδεκα ορόφους πάνω από το έδαφος, η Linda πετούσε σε μια μπλε ακτίνα φωτός. Οι εξωγήινοι την πήγαιναν στο διαστημόπλοιο τους που πετούσε πάνω από τις οροφές.

Μέσα στο διαστημόπλοιο

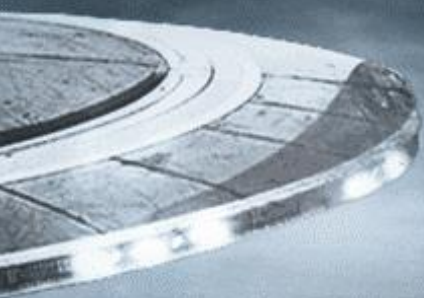
Μέσα στο διαστημόπλοιο η Linda κοιτούσε έντρομη, καθώς οι εξωγήινοι συγκεντρώθηκαν γύρω της κρατώντας όργανα και καθετήρες στα μακριά και λεπτά χέρια τους. Υποβλήθηκε σε μια ιατρική εξέταση. Το επόμενο πράγμα που θυμόταν ήταν πως βρέθηκε στο κρεβάτι της.

Μάρτυρες της απαγωγής

Στην αρχή ο Horkins δεν θεώρησε την ιστορία της Linda εξαιρετική. Είχε ακούσει εκατοντάδες παρόμοιους ισχυρισμούς. Όμως δεκαπέντε μήνες αργότερα άλλαξε γνώμη. Ένα γράμμα έφτασε στο γραφείο του. Δεν είχε διεύθυνση επιστροφής. Φαινόταν να είναι από δυο αστυνομικούς. Είχαν υπογράψει μόνο με τα μικρά τους ονόματα: Ρίτσαρντ και Νταν. Έγραφαν για μια εμπειρία τους που τους είχε κάνει εντύπωση για περισσότερο από ένα χρόνο. Την νύχτα της 30ης Νοεμβρίου 1989, ο Ρίτσαρντ και ο Νταν συνόδευαν μια σημαντική προσωπικότητα στο ελικοδρόμιο της Νέας Υόρκης. Όλα πήγαιναν ομαλά μέχρι που διέσχισαν τη γέφυρα του Μπρούκλιν. Ξαφνικά η μηχανή της λιμουζίνας που οδηγούσαν έσβησε. Καθώς έμειναν καθισμένη και παραξενεμένοι στο αυτοκίνητο, και οι δυο αστυνομικοί και ο σημαντικός επιβάτης τους, είδαν ένα απίστευτο θέαμα. Ψηλά πάνω τους μια γυναίκα με φαρδύ λευκό νυχτικό πετούσε στο νυχτερινό ουρανό σε εμβρυακή στάση. Σαν άγγελος γλιστρούσε μέσα στον αέρα, μέχρι που έφτασε σε ένα σκάφος σε σχήμα δίσκου. Μαζί της υπήρχαν τρία ή τέσσερα πλάσματα με περίεργη εμφάνιση. Όταν όλοι μπήκαν μέσα στο σκάφος, απομακρύνθηκαν με ταχύτητα πάνω από την πόλη, προς το ανατολικό ποτάμι. Το σκάφος χωρίς να μειώσει ταχύτητα, βυθίστηκε κάτω από την επιφάνεια του νερού και εξαφανίστηκε.

Το Νοέμβριο του 1991, ένα ακόμα γράμμα έφτασε στο γραφείο του Horkins ξαφνιάζοντας τον. Ήταν από μια γυναίκα την οποία ο Horkins την αποκαλεί Janet Kimble – αν και αυτό δεν είναι το πραγματικό της όνομα. Εξήγησε πως το βράδυ της 30ης Νοεμβρίου 1989, διέσχισε οδικώς την γέφυρα του Μπρούκλιν όταν το αυτοκίνητο της σταμάτησε περιέργως. Κοιτάζοντας γύρω της η Janet συνειδητοποίησε πως όλα τα φώτα κατά μήκος της γέφυρας ήταν σβησμένα και τα άλλα αυτοκίνητα στη γέφυρα φαίνονταν επίσης σταματημένα. Καθώς βγήκε από το αυτοκίνητο της για να δει τι συνέβαινε, έγινε μάρτυρας ενός απίστευτου θεάματος: μια γυναίκα περικυκλωμένη από αρκετούς εξωγήινους, πέταξε σε ένα UFO. Η ιστορία της Janet, όπως και αυτή των δυο αστυνομικών, ταίριαζε με αυτή της Linda σε πολλές από τις λεπτομέρειες της. Ο Horkins συνειδητοποίησε πως η υπόθεση της Linda Cortile ήταν μια από τις πιο σημαντικές όλων των εποχών, γιατί στην απαγωγή της υπήρχαν τέσσερις μάρτυρες άγνωστοι μεταξύ τους. Μια απαγωγή από εξωγήινους με μάρτυρες διάφορα άγνωστα μεταξύ τους πρόσωπα συμβαίνει σπάνια.

Έλλειψη μαρτύρων

Απέναντι από την πολυκατοικία της Linda είναι τα γραφεία της New York Post. Στις 3.00π.μ που η Linda ισχυρίζεται πως απήχθη δούλευαν δημοσιογράφοι σε εκείνα τα γραφεία. Όμως κανείς από αυτούς δεν είδε τίποτε ασυνήθιστο, και ειδικά μια γυναίκα να πετάει έξω από το παράθυρο τους.

Έλλειψη ονομάτων

Είναι ύποπτο ότι οι αστυνομικοί δεν δέχτηκαν ποτά να συναντήσουν τον Hopkins ή να του αποκαλύψουν τις πραγματικές τους ταυτότητες. Οι άντρες ισχυρίστηκαν πως είχαν ανησυχήσει για την γυναίκα που είδαν να απαγάγεται, όμως περίμεναν 15 μήνες μέχρι να επικοινωνήσουν με τον Hopkins και να του αναφέρουν τι είχαν δει.

Σύμπτωση

Φαίνεται απίστευτη σύμπτωση το ότι όλοι οι άνθρωποι που ισχυρίζονται πως ήταν μάρτυρες της απαγωγής της Linda επικοινωνήσαν με τον Budd Hopkins και όχι με κάποιον άλλον ερευνητή.

Μυστηριώδης άντρας

Πολλοί ερευνητές πιστεύουν πως ο άντρας που συνόδευαν οι αστυνομικοί ήταν ο Πέρεζ ντε Κουεγιάρ, τότε γενικός γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών. Αν και δεν υπάρχει καμία καταγραφή χρήσης του ελικοδρομίου εκείνο το βράδυ από κάποιο πολιτικό πρόσωπο, η αποστολή ήταν άκρως απόρρητη και μπορεί να μην είχε καταγραφεί. Τα Ηνωμένα Έθνη επιμένουν πως ο κύριος Ντε Κουεγιάρ ήταν στο κρεβάτι του στις 3.00π.μ. στις 30 Νοεμβρίου. Ο ίδιος ο Πέρεζ ντε Κουεγιάρ δεν έχει μιλήσει ποτέ για το περιστατικό. Αν μια μορφή του δικού του κύρους επιβεβαίωνε πως ήταν μάρτυρας της απαγωγής, αυτή πραγματικά θα ήταν η ιστορία του αιώνα.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΟΥ

Κι όμως, υπήρξε μια εποχή που ο ελληνικός τύπος κατακλυζόταν από χιλιάδες άρθρα και πρωτοσέλιδα που αφορούσαν τα παραψυχικά φαινόμενα, τα φαντάσματα και τα αιθερικά όντα, τα ΑΤΙΑ, τις οπτασίες και τα στοιχειώματα, και όλα εκείνα τα παράξενα φαινόμενα που πρώτος μίλησε ο Τσαρλς Φορτ. Μια τόσο μακρινή και σχετικά κοντινή εποχή, που οι εφημερίδες δεν ήταν εχθρικές απέναντι στο παραφυσικό και τα ανεξήγητα φαινόμενα, σε αντίθεση με τον χλευασμό, τις διαψεύσεις, και την ελλιπείς και – πιθανός – εσκεμμένα παραπλανητική σημερινή πληροφόρηση. Μέσα από τη συγκεκριμένη στήλη θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε ένα μεγάλο μέρος από το πλούσιο και εντυπωσιακό αρχείο που έχει διασωθεί, κόντρα σε μια εποχή που έχουμε απομυθοποιήσει και καταρρίψει τα πάντα.

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΟΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΜΑΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΑΛΛΟΥΣ ΠΛΑΝΗΤΑΣ;

Δέν ἀποκαλύπτονται τὰ συμπεράσματα τῶν ἐπιστημόνων διὰ νὰ μὴ προ-
κληθῇ πανικός εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην. - Συνεχίζονται αἱ μυστικαὶ ἔρευναι

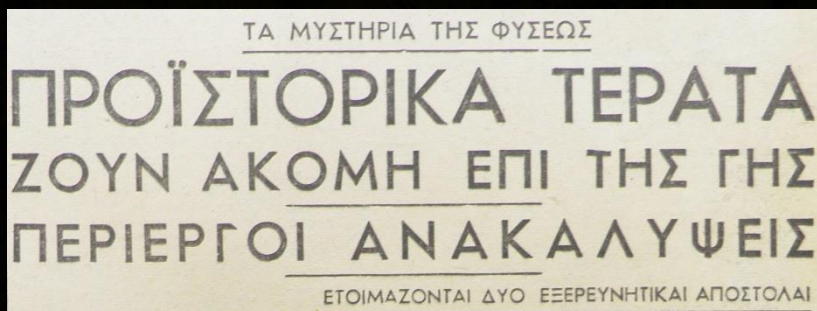
Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΛΕΓΕΙ ΟΤΙ ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΜΥΣΤΙΚΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΟΠΛΑ

Εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ, 28/9/1952

Το Σεπτέμβριο του 1952 μια εκπληκτική έκθεση της πολεμικής αεροπορίας των Η.Π.Α. για το φαινόμενο των ΑΤΙΑ θα προκαλέσει μεγάλη εντύπωση και θα γίνει πρωτοσέλιδο σε πολλές εφημερίδες. Στην έκθεση διατυπώνετε η πεποίθηση ότι αυτά τα μυστηριώδη ιπτάμενα αντικείμενα τα οποία είχαν θεαθεί σε διάφορα σημεία της γης προέρχονταν από «πηγές ευρισκομένας έξω του πλανήτη του τούτου». Η εν λόγω έκθεση, είχε συνταχθεί από διαπρέποντες Αμερικανούς επιστήμονες και αξιωματικούς της πολεμικής αεροπορίας και βασιζόταν σε σειρά παρατηρήσεων που διεξήγαγαν επί σειρά πέντε ετών και σε 1800 καταγραφές ΑΤΙΑ. Σύμφωνα με το άρθρο της εφημερίδας, η αεροπορία σκεφτόταν να δώσει στην δημοσιότητα μερικά αποσπάσματα της έκθεσης διότι φοβούνταν ότι η δημοσίευση όλων των συμπερασμάτων θα προκαλέσει μεγάλη ανησυχία ίσως και πανικό στον πληθυσμό. Η έκθεση περιέχει επίσης και δύο άλλα συμπεράσματα τα οποία είναι τα εξής: «1ον) Εἰς τίνες περιπτώσεις, τα θεαθέντα ιπτάμενα αντικείμενα ἦσαν εἰς τὴν πραγματικότητα μυστικά αεροπορικά βλήματα των Ηνωμένων Πολιτειών, τα οποία εδοκιμάζοντο. 2ον) Η Σοβιετική Ένωση έχει βαθύτατα ταραχθή από το ζήτημα των ιπταμένων δίσκων και πιστεύει σοβαρώς ότι πρόκειται περί νέου αμερικανικού όπλου.» Σύμφωνα με την έκθεση το Κρεμλίνο ενεργεί τέσσερις χωριστές έρευνες για να ανακαλύψει την ταυτότητα και την προέλευση των δίσκων. Σημαντικό σημείο, τονιζόμενο στην έκθεση, είναι η λεπτομερής εξέταση των ιπταμένων αντικειμένων από αμερικανικά εργαστήρια ατομικής ενέργειας, από στρατιωτικές βάσεις, και από κέντρα ερευνών. Η όλη μελέτη ήταν έργο του τεχνικού κέντρου πληροφοριών της αεροπορικής βάσης Ράιτ Πάτερσον στο Οχάιο. Η έκθεση κλείνει με τις μυστικές μελέτες που διεξάγονται: «Μερικοί εξέχοντες επιστήμονες διαθέτουν ολόκληρον τον χρόνον των εἰς τὴν ἀνάλυσιν των υποβαλλομένων εκθέσεων διὰ τα ιπτάμενα αὐτὰ αντικείμενα. Αἱ μελέται των αὐταὶ εἰναι τόσο μυστικά, ὥστε ἡ αεροπορία δεν ἐπιτρέπει τὴν δημοσίευσιν των ονομάτων των ἐπιστημόνων».

ΕΘΝΟΣ 4/1/1947

Το 1947 στο Γαλλικό περιοδικό «Τέσσερα και Τρία» δημοσιεύθηκε ένα άρθρο που αναφερόταν στην άποψη ορισμένων επιστημόνων ότι είναι δυνατόν να επιζούν ακόμα και σήμερα προϊστορικά τέρατα. Σύμφωνα με το άρθρο: «Επί μερικής ημέρας «το αίνιγμα του τέρατος του Κόμο» εσκανδάλισε τον ιταλικόν, αλλά και τον παγκόσμιον τύπον. Εν τούτοις επρόκειτο απλώς περί ενός... ξιφίου γιγαντιαίων διαστάσεων! Οι επιστήμονες όμως πολλών χωρών δεν αρκούνται εις το να σκώνουν τους ώμους όταν ακούουν να γίνεται λόγος περί της υπάρξεως ακόμη προϊστορικών μαστοδόντων. Χωρίς να είναι και απολύτως βέβαιοι, παραδέχονται προθύμως ότι δυνατόν να επιζούν ακόμη το αυτά τέρατα. Εξ άλλου πολλάί μαρτυρίαι, εξαιρετικώς ενδιαφέρουσαι, τείνουν να καταστήσουν βεβαιότητα την πιθανότητα αυτήν. Ούτω λ.χ. εις την Παταγωνίαν ένας εξερευνητής ανεύρεν υπολείμματα ενός «μυλόδοντος». Ο μυλόδοντος αυτός διετηρείτο τόσο καλὰ ὥστε ο σερ Ραίη Λάνγκαστερ διακεκριμένος Άγγλος φυσιοδίφης, να υποστηρίζει ότι ο θάνατος του τέρατος δεν χρονολογείται από μακρού. Το βάρος του ανήρχετο εις πολλούς τόνους και ήτο απολύτως ὅμοιον με τα προϊστορικά ζῶα». Σε άλλο σημείο το άρθρο αναφέρει: «ΠΟΥΛΙ ΜΕ ΚΕΦΑΛΙΝ ΠΙΘΗΚΟΥ – Ένας περίφημος κυνηγός της Αφρικής, ο λοχαγός Χίτσινς, έλαβεν την εντολήν να προβή εις ερεύνας εις μίαν περιοχὴν, όπου οι ιθαγενεὶς είχαν τρομοκρατηθῇ από τας καταστροφάς που προεκάλει εν άγνωστον ζῶων ομοιάζον προς τεράστιον πουλί με κεφαλὴν πιθήκου. Ο κυνηγός δεν κατώρθωσε να ανεύρη το τέρας, διεπίστωσεν όμως από τα ίχνη που είδεν επί της άμμου, ότι επρόκειτο περί περιεργοτάτου ζῶου, διότι τα αποτυπώματα των ποδῶν του ήσαν τετραπλάσια εις μέγεθος από τα του ανθρώπου. Ο Λοχαγός κατώρθωσε να διαπιστώσῃ ότι το αναζητούμενον τέρας είχεν εις τα πόδια του τρία τεράστια δάκτυλα με μακρότατα νύχια. Άλλοι επιστήμονες που επέστρεψαν από εξερευνητικὰς αποστολάς εις την καρδιάν της Αφρικής, ομιλοῦν τρομοκρατημένοι δια καταπληκτικὰ τέρατα υπερβολικῶν διαστάσεων. Τα τέρατα αυτά έχουν κεφαλὴ ὄφews και ισχυροτάτους ὄνυχας δια να συλλαμβάνουν τα θύματα των. Ο σερ Κλάμμοντ Χελ διακεκριμένος φυσιοδίφης, περιέγραψεν ἐν από τα τέρατα αυτά, που συνήντησεν εις τα ὕδατα της λίμνης Βικτόρια Νυάνζα. Ο λαιμός του ήτο μεγάλου μήκους, η κεφαλὴ του πολὺ μικρὴ και εκολύμβα με καταπληκτικὴν ταχύτητα. Ο δόκτωρ Ντίτμαρς, διευθυντής του ζωολογικοῦ κήπου του Λονδίνου, καθὼς και ο περίφημος εξερευνητής του βυθοῦ των ὤκεανῶν δόκτωρ Μπηντ, εἶνε πλήρως πεπεισμένοι ότι εις τα υποβρύχια βάθυ, τα οποία μένουν ακόμη ανεξερεύνητα, υπάρχουν τέρατα, τω οποίῳ η ὑπαρξίς χρονολογείται από 300 εκατομμυρίων ετών».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 11/12/1954

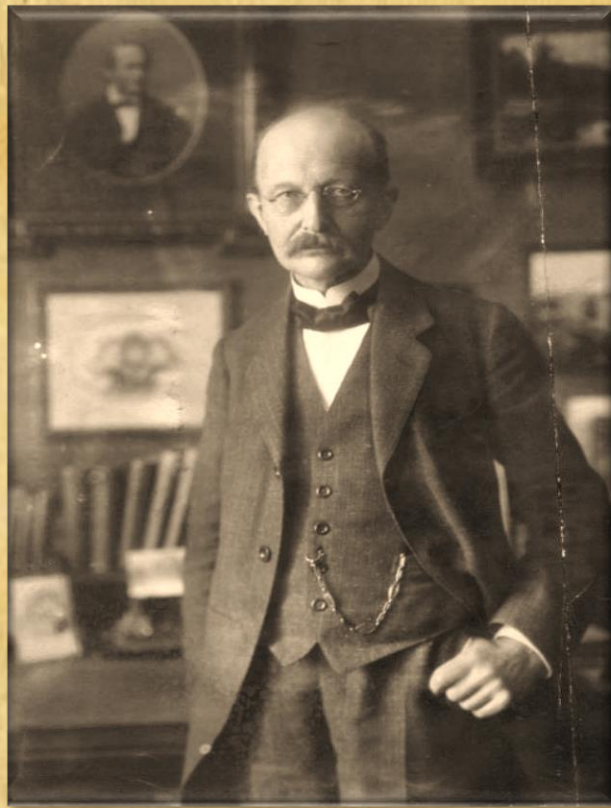
Μυστηριώδεις εικόνες, μυστηριώδεις επιγραφές, μυστηριώδη ευρήματα γενικότερα είναι μερικά από τα πολλά αινίγματα με τα οποία έχει έρθει κατά καιρούς (και συνεχίζει να έρχεται) αντιμέτωπη η επιστήμη. Μεταξύ αυτών, υπάρχουν και οι ανεξήγητοι ήχοι. Όπως διαβάζουμε στην εφημερίδα ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ τον Δεκέμβριο του 1954, ένα γεωλογικό φαινόμενο αναστάτωσε τους κατοίκους της Ορεστιάδας όταν «ήκουσαν υπόκωφον υποχθόνιον βοήν». Σύμφωνα με το άρθρο «Ούτω, χθες το απόγευμα, χωρικοί εκ Καλύβης και Νέας Βύσσης της περιοχής Ορεστιάδος, εργαζόμενοι εις τους αγρούς των, ήκουσαν αιφνιδίως υπόκωφον και συνεχή υποχθόνιον βοήν, προερχομένην εκ παρακειμένου γηλόφου. Επειδή η βοή ηύξανεν εις έντασιν συνεχώς, οι χωρικοί πανικόβλητοι έσπευσαν εις την Νέαν Βύσσαν και ανέφερον το γεγονός εις τον σταθμάρχην Χωροφυλακής και εις τους κατοίκους. Μετά δίδωρον η βοή αυτή μετετράπη εις συριγμόν ὅμοιον με τον προκαλούμενον από την φλόγα οξυγόνου. Ο διοικητής Χωροφυλακής Ορεστιάδος, ειδοποιηθείς, κατέφθασεν κι αυτός επί τόπου και λαβὼν ιδίαν αντίληψιν ενημέρωσε τηλεφωνικὸς τον νομάρχην Έβρου, ο οποίος απέστειλεν αμέσως επιτροπὴ γεωλόγων. Οι γεροντότεροι της περιοχής ισχυρίζονται ότι εκ του σημείου εκείνου διέρχεται υποχθόνιος μέγας ποταμός από αιώνων πολλών».

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΓΕΩΛΟΓΙΚΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ ΑΝΕΣΤΑΤΩΣΕ
ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ
ΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ ΗΚΟΥΣΑΝ ΥΠΟΚΩΦΟΝ ΥΠΟΧΘΟΝΙΟΝ ΒΟΗΝ

Αποφθέγματα μεγάλων προσωπικοτήτων

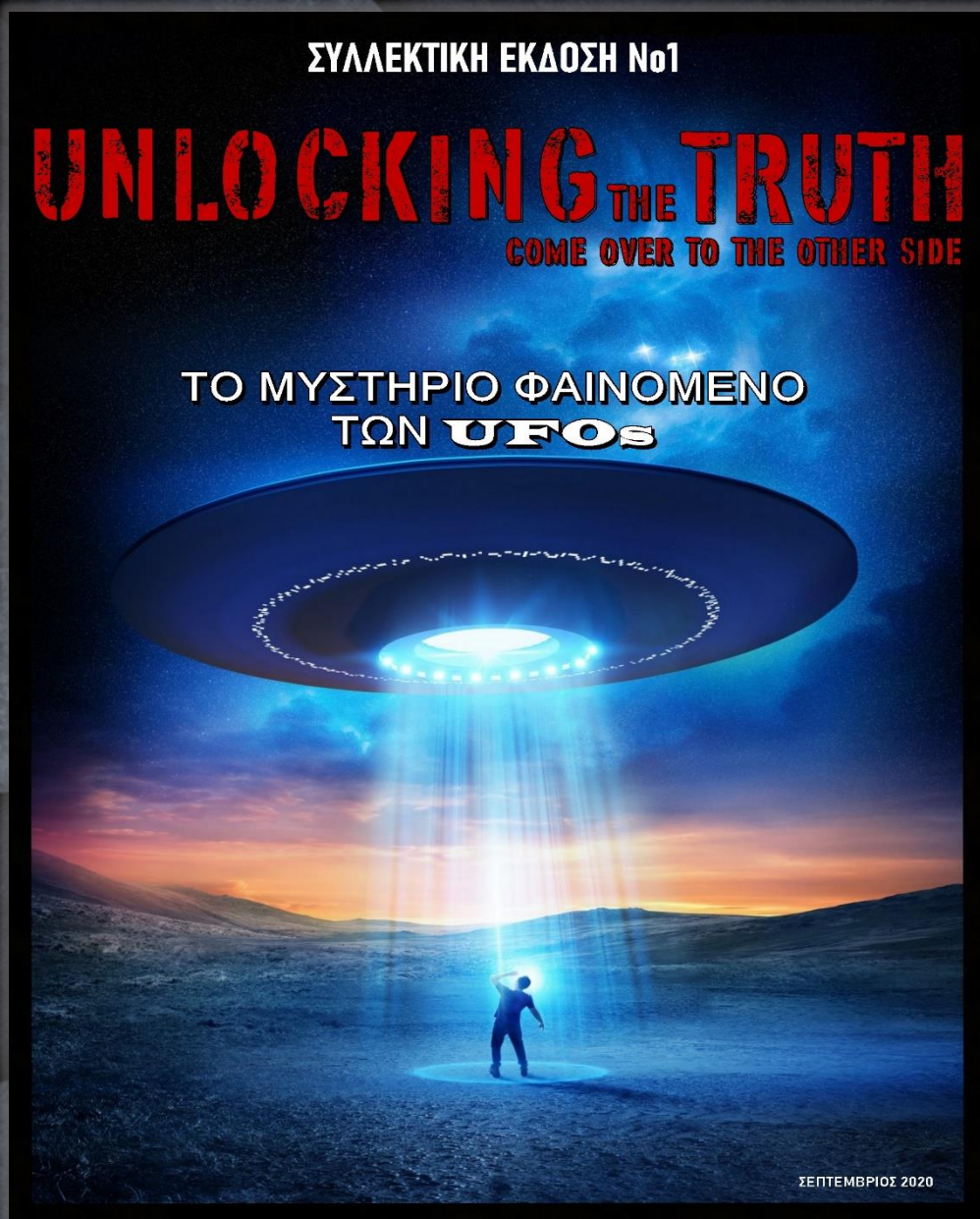
Η επιστήμη δεν μπορεί να λύσει το ύψιστο μυστήριο της φύσης. Και αυτό επειδή, σε τελευταία ανάλυση, εμείς οι ίδιοι είμαστε μέρος του μυστηρίου που προσπαθούμε να λύσουμε.

Μάξ Πλανκ, 1858-1947, Γερμανός φυσικός

Ο Μάξ Πλανκ ήταν εμπνευστής και θεμελιωτής της θεωρίας των κβάντα. Η κβαντική θεωρία του Πλανκ και η θεωρία της Σχετικότητας του Αϊνστάιν, που αποτέλεσαν τη βάση της φυσικής του 20ού αιώνα, υποχρέωσαν την ανθρωπότητα να αναθεωρήσει παραδεκτές ως τότε φιλοσοφικές ιδέες και οδήγησαν σε βιομηχανικές και στρατιωτικές εφαρμογές, που επιδρούν σε κάθε τομέα της σύγχρονης ζωής. Για τη σημαντική αυτή συνεισφορά του, ο Πλανκ τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ φυσικής, του 1918 και με πολλές άλλες διακρίσεις. Ο Πλανκ, το 1900, ανακάλυψε το κβάντο της δράσης, που σήμερα είναι γνωστό ως σταθερά του Πλανκ (h). Λίγα χρόνια αργότερα, ο Αϊνστάιν απέδειξε τη γενική ισχύ της υπόθεσης των κβάντων. Ο Πλανκ υποστήριξε ότι: Η ταχύτητα του φωτός είναι για τη θεωρία της σχετικότητας ό,τι και το στοιχειώδες κβάντο δράσης για την κβαντική θεωρία, αποτελώντας το βασικό πυρήνα της. Το 1928 ο Πλανκ αποχώρησε από την ενεργό επιστημονική του δράση, ενώ συνέχισε το έργο του ο θεμελιωτής της κβαντομηχανικής Σρέντινγκερ.

Υπάρχουν κάποια μυστήρια που ζητούν απάντηση.
Ένα από αυτά είναι και το φαινόμενο των ΑΤΙΑ
(Αγνωστης Ταυτότητας Ιπτάμενα Αντικείμενα).

10.000 επισκέψεις τον πρώτο μήνα κυκλοφορίας

Κυκλοφορεί δωρεάν στο διαδίκτυο

Κατεβάστε το συλλεκτικό τεύχος δωρεάν από την ιστοσελίδα

unlockingthetruthproject.blogspot.gr

UNLOCKING THE TRUTH

Διαβάστε Τώρα Δωρεάν Όλα τα Προηγούμενα Τεύχη από την Διεύθυνση <http://issuu.com/erenzw>

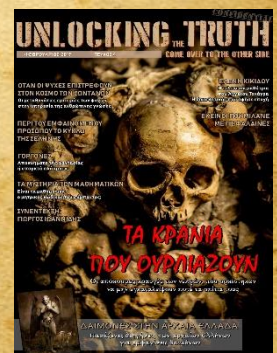
Τεύχος 1: Ο Διάβολος και η υπόσταση του ανά τις θρησκείες και τις φιλοσοφίες στον κόσμο – Εκτόπλασμα: Η φυσική απόδειξη της επικοινωνίας με τους νεκρούς - Θανάσης Βέμπος - Συνέντευξη του εξερευνητή του Αλλόκοσμου - Υδάτων παράδοξα - Λατρεία των άστρων – Ιερά ζώα και συλλογική μνήμη - Υποβρύχιες γεωμετρικές και μεγαλιθικές κατασκευές στην Ελλάδα, σύμφωνα με το Google Earth - Το συμβούλιο των «Εννέα» και τα απόρρητα πειράματα του Puharich

Τεύχος 2: - «Ταξίδια Μινωιτών στον Καναδά - Αργώ, μια Χρονοδότρια - Υπνοσκόπηση: Ο Δρόμος για να Βλέπεις Μέσα σου - Η Προέλευση της Ζωής και η Κατευθυνόμενη Πανσπερμία- Η Γένεση του Ανθρωπίνου Είδους κατά την Ελληνική Μυθολογία - Πνευματική Αφύπνιση και Συνειδησιακή Μοναδικότητα» - 27ο Διεθνές Συνέδριο UFO - Δράκοι, Μυθικά Πλάσματα ή Πλάσματα μιας άλλης Εποχής;

Τεύχος 3: – Φυσική ή Μεταφυσική; – Ομήρου Ιλιάς: Αστρονομικά φαινόμενα Αποδιδόμενα σε Θεϊκές Παρεμβάσεις - Η Μαγική Τοπογραφία των Αθηνών – Μαυροφόρες, Η Θηλυκή Εκδήλωση του Μαύρου – Οι Δαίμονες της Κρήτης – The Mandela Effect – Ταξίδι στο Εσωτερικό των Μεγαλύτερων Μυστηρίων του Κόσμου

Τεύχος 4: – Περί του Εμφαινομένου Προσώπου τω Κύκλω της Σελήνης – Οι Δαίμονες στην Αρχαία Ελλάδα – Όταν οι Ψυχές Επιστρέφουν στον Κόσμο των Ζωντανών - Συνέντευξη – Γιώργος Ιωαννίδης – Ελένη Κικίδου, Η Τελευταία Μαθήτρια του Άγγελου Τανάγρα – Τα Κρανία που Ουρλιάζουν – Γοργόνες – Αποκυήματα της Φαντασίας ή Υπαρκτά Πλάσματα; - Τα Μυστήρια των Μαθηματικών – Εκείνοι που Μιλάνε με τις Φάλαινες

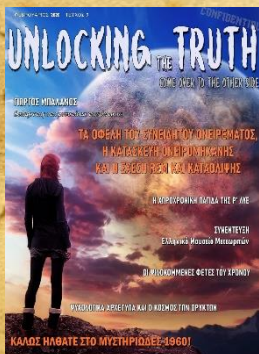

COME OVER TO THE OTHER SIDE

Τεύχος 5: – Τα Ονόματα των Δορυφόρων των Πλανητών – Το Πείραμα της Φιλαδέλφειας και η Χωροχρονική Επέμβαση στους Περσικούς Πολέμους – Η Διαχρονική Μαγεία του Πεντελικού Όρους – Το Δαιμονισμένο Μοναστήρι της Loudun - Το Στοιχειωμένο WinchesterMystery House – Η Τεχνολογία στα Ινδικά Έπη

Τεύχος 6: – Παράξενες Ιστορίες από το Παρελθόν - Αφιέρωμα στον Σωκράτη Αικατερινίδη - Θυμηθείτε το Περγάμο Χάρμπορ – Συγχρονικότητες - Έρευνα: Γραμμένες Πέτρες – Η Αποθηκευμένη Ιστορία του Σύμπαντος

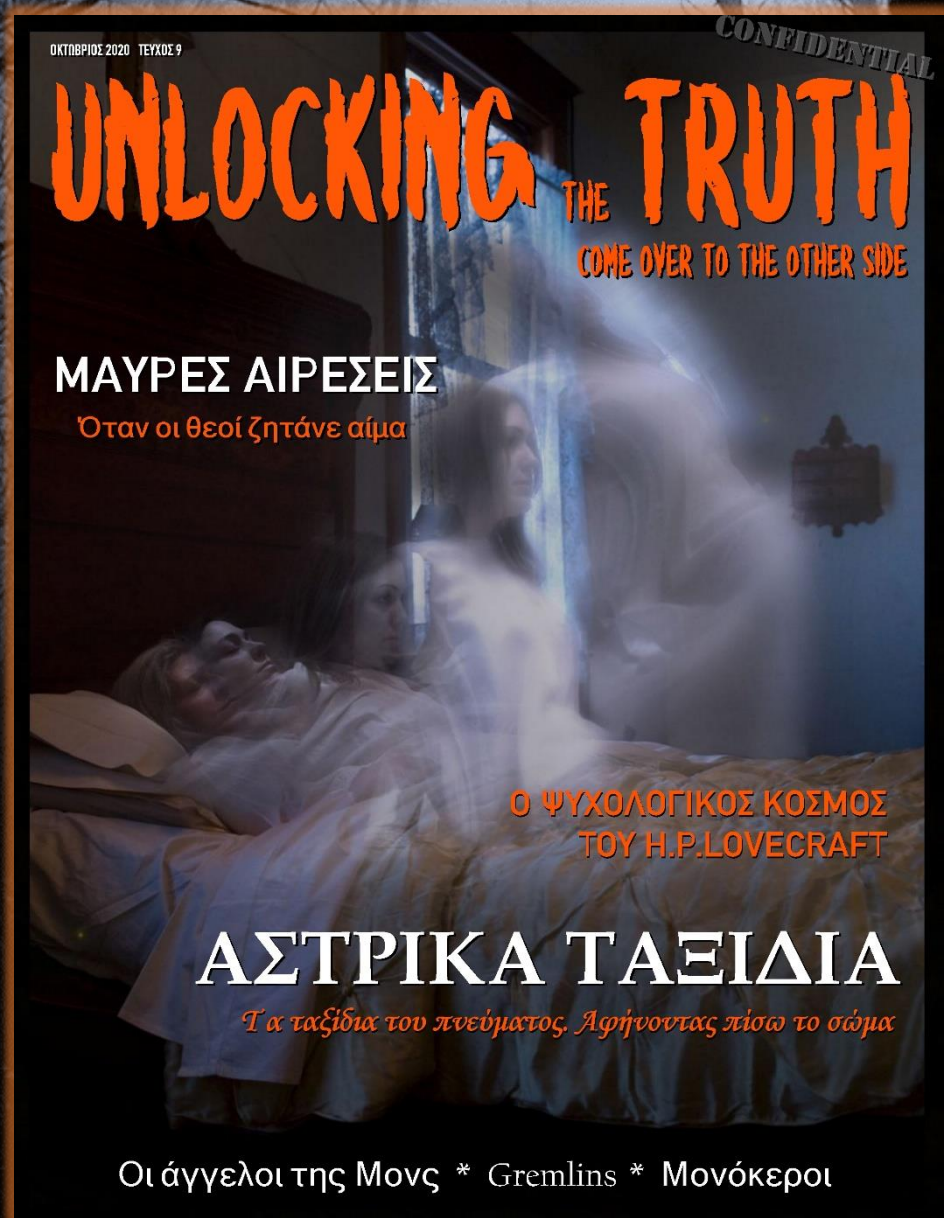

Τεύχος 7: Η χωροχρονική παγίδα της Ρ' Λυε - Οι ψιλοκομμένες φέτες του χρόνου - Ελληνικό μουσείο μετεωριτών - Τα οφέλη του συνειδητού ονειρέματος, η κατασκευή ονειρομηχανής, και η σχέση REM και κατάθλιψης - Ψυχολογικά αρχέτυπα και ο κόσμος των ορυκτών - Καλώς ήλθατε στο μυστηριώδες 1960

Τεύχος 8: ΚΙC: Βρήκαμε την Πρώτη Σφαίρα Ντάισον – Ταξίδι στο Χρόνο – Σκοτεινά Πηγάδια και Ψυχές στον Καθρέπτη. Παλιά Έθιμα και Δοξασίες – Μυστηριώδης εξαφανίσεις Ανθρώπων – Η Μυστική Ζωή των Ουρανών – Το Κόκκινο Βιβλίο του C.G.Jung – Κατασκοπεύοντας Υπό το Φως των Άστρων. Κατασκοπεία και Αστρολογία στον Αρχαίο Κόσμο.

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«UNLOCKING THE TRUTH» ΠΟΥ ΘΑ
ΚΥΚΛΟΦΩΡΗΣΕΙ ΣΤΙΣ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

©Ερ.Ε.Ν.Ζω